உ

கடவுள் துணை.

பெரியபுராணம்

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராகிய

திருநாளைப் போவாரென்னும்

நந்தனார் சரித்திரக்

கீர்த்தனை,

சிதம்பரக் கும்மி.

இஃது

தி. தியாகராயசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு

அமரம்பேடு

இரத்தினமுதலியார்

சகோதரர்

அ. கிருஷ்ணசாமிமுதலியார்

அவர்களாற்றமது

ஸ்ரீபாலலக்ஷ்மிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1895
MADRAS

உ

கடவுள் துணை,

விளம்பரம்

இதனால் சகலமானவருக்குந் தெரி
விப்பதியாதெனில், சென்னை முக்லா சா
யபு வீதிக்கெதிரு தாண்டவராயப்பிள்ளை தெ
ருவு ௪௭-வது கதவிலக்கமுள்ள கிரகத்தில் ஸ்தாபி
த்திருக்கும் கிருபாலக்ஷ்மிவிலாச அச்சுக்கூடத்தில் நானா
வித தமிழ், தெலுங்கு, துலுக்கு, இவைகள் முதலானபுத்தகங்க
ளும், புஷ்பரதசெட்டியார புத்தகங்களும், காவியபுத்
தகங்களும், வைத்தியசாஸ்திரபுத்தகங்களும், நாடக
ஜாவளிகளுமெ, சில்லறைக்கோர்வைகளும், இன்
னும் தேவையான புத்தகங்களும், அச்சடி
யிற் கண்டவிடத்தில் விலேசாச
மாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்,

இப்படிக்கு

ஆமாம்பேடு

இரத்தினமுதலியார்

சகோதரர்

☞ அ - கிருஷ்ணசாமி முதலியார்.

உ

கடவுள் துணை.

கதையின் வரலாறு.

திருவெண்ணீறணிந்த பரமசிவனார் திருக்கொலு வீற்றிருக்கு
ம்வெள்ளிமலையானது இமயமலையின்பக்கத்திலிருக்கின்றது அதுபெ
ரியோர்கள் பரிசுத்தமனம்போலவும படிகம்போலவும் பலவுலகிற் பு
ண்ணியங்களெல்லாம் திரண்டுருண்டொருவடிவாகப்பிரகாசிக்கின்ற
துபோலு மிருக்கின்றது அதில் இருக்குயசுர்சாமம்அதர்வணம்என்னு
ம்நான்குவேதங்களிலுளவையும் வித்தியாதரர் வீணையோசையும் யா
னைகளுடையமுழக்கமும் வானதுந்துமி முழக்கமும் இடைவிடாதிருக்
கின்றன அன்றியும்தேவர்கள் சிரமலைகளும் கற்பகமாலைகளும்பற்பல
முனிவர்கள்அஞ்சலிசெய்து சாத்துமலர்மாலைகளும் அம்மலைப் பக்கங்க
ளெங்கும் நெருங்கியிருக்கின்றன அது அமரர்சித்தர்அசுரர் தைத்திய
ர்கருடர்கருடர் கின்னரர் நிருதர் கிம்புருடர்காந்தருவர்இயக்கர்வித்
தையர் பூதர்பைசாசர் அந்தரர்முனிவர் உரகர்ஆகாயவாசிகள் போக
பூமியாரென்னும் இப்பதினெண்கணங்களுக்குந் துக்கப்படத்தக்கது அக்க
யிலாயமலையின்மேல் கோடாகோடி சூரியப்பிரகாசம்போலும்விளங்
குகின்ற நவமணிகள் பதிக்கப்பட்ட திருக்கோயிலுக்குமுதல்கோபுர
வாயிற் காவற்றலைவற்நந்திதேவர் அப்பரமசிவன் திருப்பணிவிடைக
ளுக்கும்திருக்கொலுவிற்குந் அதிகாரத்தலைவர் அவருடையவருளுந்தி
ருப்பிரம்பெற்றுக் கைலையைக்காக்கப்பட்டவர் தேவர்முதலான யாவ
ர்க்குமேலானவர்பரமசிவனிடத்து அதிகபக்தியும் அன்புடையவர் இ
வரால் இரவும்பகலும இடைவிடாமல் காக்கப்பட்டவெள்ளிமலையெ
ன்னும் கைலாயத்தின் அடிவாரத்தில்எச்சமயங்களிலும்நிச்சயசமயம்
சைவசமென்றும் எக்கடவுளிலும்பரமசிவனேமெய்க் கடவுளென்று
ம் அறிக்கவ ! உபமன்னியமகாமுனிவர் இவர்கிருஷ்ணனுடையதலையி
ன்மேல்தம்முடைய திருக்கையால் திருப்பாற்கடலைக் குடித்தவர் சிவ
னிடத்திலளவிடாத அன்புள்ளவர்

இந்த உபமன்னியமகாமுனிவர்தம்மிடத்தில்அடியார்களும் பெ
ரியோர்களும் முனிவர்களும் புடைசூழ்ந்திருக்கின்ற சமயத்தில்அவ்
விடத்தில் ஆயிரஞ் சூரியகிரணங்கள் ஒன்றாகத் திரண்டாற்போலும்
ஒருபிரகாசந்திரண்டு தோன்ற அங்கிருந்தவர்க ளெல்லோரும்உபம
ன்னிய மகாமுனியை நோக்கி இதென்ன ஆச்சரியம் இப்படிப்பட்ட
பிரகாசந்தோன்ற வேண்டியகாரண மென்னவென்றுகேட்க.

உபமன்னியற்சிவனை தியானித்துச்சொல்லுகிறார்

தென்றிசையில் ஆதனூரில் அவதரித்த திருநாளைப்போவாரென்னுந்திருநாமம்பெற்றவர் சிவனாது திருவருளால் வருகிறாரென்று இருகரமுஞ்சிரமேற்குவித்து அத்திசையைநோக்கிவந்தனஞ்செய்து ஆனந்தக்கண்ணீர் அங்கமெங்குஞ்சிந்த உபமன்னியபோதும்போதுமற்றவர்கள் தங்களுக்குண்டாகியசந்தேகந்தீரும்படி கேட்கத்தொடங்கினார்

எங்களாண்டவராகியமுனிவரே சிவனுடையதிருவடிகளையல்லாமல் மற்றொருதெய்வத்தினடிகளையும் வணங்க மாட்டீரே இப்போதுவணங்கவேண்டியகாரணமென்னவென்று முனிவர் கேட்கவுபமன்னியர்சொல்லுகிறார் கேளுங்கள் பெரியோர்களே முனிவர்களேமற்றுமுள்ளவர்களே பரமசிவன்தரிக்கப்பட்ட திருமாலையுந்திருவெண்ணீர்தனையும அணிகின்றவர் எவ்விடமில்லாது நிறையும்கொள்ளிடந்திரும் நல்சோழவளநாட்டிலிருக்கும் மேற்காட்டில் ஆதனூரில் தீண்டப்படாதவக்குலத்தில் சேற்றிற்செந்தாமரையும்பத்தியாறும்போலும் நந்தனாரொருவர்பிறந்தார் அவர்ஷிவேகக்குடியும்வெட்டிமைத்தனமாகியகாணியாட்சியும் சிவபணிவிடைகள்மாட்சியும்சிவனடியாரைக் காணும்கண்காட்சியும் உடையவர் இவர் குலாசாரத்தன்மையுமகன்மையுஞ்செய்துமலம்பெய்துதாமசிவபூசைசெய்து சிவாலயங்களுக்கு அறையும்பேரிகைமத்தளங்களுக்குத் தோலுமவாரும் யாருக்குமரம்புமசுவாமிக்கு கோரோசனையும்முறையாகவும்நேர்மையாகவுங்கொடுத்து அவருவார்சிவாலயத்தில் அங்கிசந்நிதிக்குப்போய் தூரத்திலிருந்து மனமகசிந்துருகிச்சிவனைபபாடியாடிவருநாளையில் திருப்புன்கூரில பரமசிவத்தைதரிசிக்க ஆதனூரிலிருந்து திருக்கோயிலில் திருவாயிலினின்றுசிவலிங்கதெரிசனைக்காண ஆவலாகவுங்காவலாகவும்வைத்துப்பாடுகையில் பரமசிவனார் சந்நிதிக்குமுன்னிருக்கும்நந்திதேவரை விலகும்படிசெய்து காட்சிகொடுத்தருளினார்.

நந்தனார்சுவாமிதெரிசனைசெய்தவழியில்ஒருபள்ளத்தைக்கண்டு அதைப்பெருங்குளமாய்வெட்டித் தமமுடையஆதனூரெனுஞ்சேரிக்குபபோனார் இவ்வாறுபலஸ்தலங்களை வலஞ்செய்து ஆத்திமரமணிந்தசிவனையேத்தி சிதம்பரத்திற்குச்செல்லமனம்வந்து தம்முடையசாதிகோயிலுக்குப் போகயோக்கியமில்லையென்றுவிசனமடைந்துநாளைக்குப்போவோமென்றுசொல்லியிருந்தார் சில நாளிலிடையாலும் போகக்கூடாமையால்அநேகநாள்சென்றும் நாளைப்போவோமென்றபடியால் அவருக்குத் திருநாளைப்போவாரென்று பெயர்வந்தது அதன்பிறகு திருநாளைப்போவார் சிதம்பரநாதனின் சுவாமி அவருக்கு காட்சி தந்ததும் இதனடியில்வரும் கொண்டிச் சிந்தில் தெரிந்துக் கொள்ளலாம்.

உ

கடவுள் துணை.

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார்சரித்திரக்

கீர்த்தனை.

—(0)—

கற்பகவிநாயகர் துதி.

காப்பு-வெண்பா.

கந்தன்றனையளித்த காதலனார்பேருபெற்ற
நந்தன்சரித்திரத்தை நானியம்பச்—சுந்தரஞ்சேர்
தில்லைமணிகோபுரத்திற் றேடிவளர்க்கற்பகத்தாள்
அல்லும்பகற்றுணையே யாம்,

மூக்குறுணிவிநாயகர் துதி.

விருத்தம்,

நத்தணிகரத்தான்றில்லை நாயகனருளால்வந்த
அத்தன்மூக்குறுணியான்றன் னிணைபொற்றாள்வணங்கி
நத்தன்பேரருட்பாலுண்ட நற்புகழ்சொலிப்பின்போர்
நண்புடனுதினாளும் நலமுடன்வாழ்குவேனே.

சபாபதி தோத்திரம்

கலிவிருத்தம.

தக்ககீர்த்திகொள் நந்தன்சரித்திரம்
மிக்ககாதையை யெடுத்தேவிளம்பிட
செக்கர்சோதியின் றில்லைச்சபைதனிற்
றக்கத்தேபுதமெனுந் தாளகன்சிரங்கொள்வாம்.

திருநாளைப்போவா ரென்னும்

சிவகாமிஸ்தோத்திரம்.

விருத்தம்.

பாம்பனைத்தந்தையாகப் படைத்துபயின்பெருங்காணப்
பாம்பினைப்பணியாய்க்கொண்ட பரையருள்பாதமேத்தி
பாம்பினிற்புலியும்பாம்பும்புகழ் பார்த்திடநந்தனுங்கள்
பரம்படிமுத்திதந்த வருங்கணதபகருவேனே.

சுப்பிரமண்யர் தெய்வானை சரஸ்வதி
இலக்குமி விஷ்ணு இவர்கள்துதி,

விருத்தம,

சச்சிதானந்தசிவனைச்சார்ந்த நித்தியானந்தநந்தன்
உச்சிதக்கதையைக்கீர்த்தனையாக வுலகெலாந்துதித்திடச்சொல்ல
அச்சிலைவேழ்கையறுமுகன்தெய்வ யானைசெங்கலைமகள்கமலை
பச்சைமான்மற்றும்பரவியதேவர் பாதபங்கயம்பணிகுவேனே

௬௩ - நாயன்மார் - தில்லைமூவாயிரவர்கள் துதி.

விருத்தம்.

வாதவூரடியாரோடு மற்றறுபத்துமூவர்
பாதமேவணங்கித்தில்லை பதிதனிநாளுமேவும்
போதமூவாயிரத்தோர் பொன்னடிக்கமலமுன்னி
ஓதுநந்தன்சரித்திர முரைத்திடத்துணிந்தனமே

ஔவையடக்கம

விருத்தம.

சிற்பிகள்காண்போர்சிந்தையுமுவக்கச் செப்புநல்லின்பரத்திட்டும்
விற்பனங்கண்டவழிவிலாநெழுதும் விதமெனமுத்தமிழென்னுந்
சொற்புகழ்கல்வித்துறையெலாந்தெரிந்த தூயநற்புலவாமுன்கருத்தில்
பொற்புறவிசைக்குங்கீர்த்தனமிதனைப்புவிமிசையதிப்பதுமௌவை

விநாயகர்துதி

தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

கணநாதாசரணம் காத்தருள்
கணநாதாசரணம்,

அநுபல்லவி,

பணமார்சேடன்றாங்கிய பார்மீதினிலே — நெருங்
குணமார்நந்தன்சரித்திரக்கிருபைகண் — பாருங்-கண

சரணங்கள்,

சொல்லும்பரனையமூலம் தூயவேதாந்த — நாதா
துலங்குமுனிவர் மனத்துகளறுத்தருட் — போதா
நல்லமோதகமுதல்நாடிமுகந் — விநோதா
நாயேன்சொல்லுந்தமிழைநாடிரட்சிக்குந் — தாதா-கண

அம்பரமானமன்றாளாடும்பர — னளிக்க
அரைகொடியினில்வலமாகிமனங் — களிக்க
உம்பர்பிரானுகந்துஉயிர்மாங்கனி — யளிக்க
உலாங்தளாரமனுண்டமுதல்பாதுய — ரொழிக்ககண
தேசோங்கரதுனைசிகரமேலேக்கோ — புரத்
தேவிற்றிருக்குமெங்கள்தேவாகுண்ட — லாதர
பூசிதனைக்குவரம்புகுந்தருளு — மாதர
பூமிசைநாடகஞ்செய்யுந்தேவா — மாகர-கண

புராணிகற்சொல்-விருத்தம்,

வளம்பெருகருமமோங்கியவாத்
தூரினில் வாழ்ந்திடுமெபுலையர்
உளமகிழ்ந்தெங்கள் குடிப்பெயர்விளங்க
வுதித்தநற் றீபமேமணிமேய
களங்கிலாக்கதிரே யெனப்புகழ்ந்தோதக்
கதித்தவெம் நந்தனற்சரித்திரம்
விளம்பிடமுதலிற் றேடயம்படித்து
மேன்மையுமிகப்படித்தனனே.

தோடயம்,

இ-ம்-நாட்டை-ஆதிதாளம்,

திருவளர்தருமாதுராம்
தருமநெறிக்கனுற்ப
அருள்வளர்சஜமுகசாமி
அங்குசககரதலநாமி
வண்டணிமாமலைத்
[illegible]ண்டுமெளியங்கு

செறிகிலேகுடிலவதாரா
பேராசரித்ரமதனைச்சொல்லவே-ஆஆ
அம்பிகைத்தாருஞ்சாமி
அம்புயத்தாணிதந்துணையேசெய
தாரணமண்டலமாழ்த்தியதீரன்
தாரன்மன்னுங்கதைசொல்லவேஆஆ

ணிகளில்வெகுகொக்லைப்படுக்வனை டொல்லியப்பாம்போல வடிக்
திருக்கும்வயம்பசங்களின்மெத்த கொக்கெலும்புகள் நிறைந்தோல்கா
ய்புகளும் அவர்களையின்லேசிறுமியுலகும் தெருவில்வினையாடிக்கொ
ண்டு அவர்தெருவிலைமடிவொர கந்தமாமயிலுபசைப்பானையானவில் க
ட்டி இண்டக்கலைகளில் பூண்டிருக்கும சங்குரோகாடுகாதணியும் அரு
ந்தாவடமேயமா அவிடைப்பானையோ தரித்திருப்பார் பெருவாசுதி
புறந்தனிலே சிக்கிக்கொண்டு கொண்டாட்டமாயிருப்பார் கைகளைக
கொட்டிக்கொண்டு தனக்கிஞ்ச முனை மருவுண்டு கெக்கலிப்பார ப
றைவாத்தியமும் வெகுகேதியுடன் இருக்குமபுலைபாடி அதில் நசன்
திருவடிநேசமுடன்தரிக்கும ஒருபுலையாவா ச திருநாளைப்போவாரெ
ந்தனாரவர்பெயராம் வெகுகல்வையாமிக்கத்தெருவகில் அவைா தி
வணடியார அவர்ககாருமெதிரிலலை தானனியில கோடிகோடி செனன
மங்களோ முன்னக்குற்றமாச்செய்தகுற்றமேமே அவதாரமானதேவ
நசன் அனபுபுரியும்பேரின்பசுகம் கொண்டேனெனவே பிறந்தார் தி
ருக்கோயில்வலம்சுற்றுவதுடன் கொப்பும் பணிவிடைகள் ஈசன் சி
ந்தைமகிழ்ந்துகுனிந்திடவே மருதன பேரிகைக்குழிலை வாரகொடுத்
துப புறந்தோல்கொடுத்தும் மறைவமேலதினைறாங்கல்ல வாசப்பெரு
ங் கோரோசனை தேவாலயங்கட்கோறும் தந்துதிக்குமுறையேபத்தி
வெள்ளம் பொங்குகோடிக்கருகஞ்சுற ஏன் றுபோகமறியவொண்ணு து
கண்டர் சாதியில் நீசராவர்போனாற் சாருந்தொழின் முறையாரும் புக
ல் திருப்புன்கூர் சென்றானைக்கண்டு சேவித்திசைபாடிப் பரவிக்க
பின் தில்லைசிதம்பரத்தைக்கண்டு சேவிக்கவேண்டுமென் றுபாலுடன்
நாளைப்போவேனென்றாராம் தனைநாடிப்பறையர்களோடியந்து அ
ண்ணே நீபோகாதே நமக்காண்டை பொல்லாதவன் வேண்டிக்கொ
ள்ளான் பார்ப்பாரசாதியாண்டே இன்னபடியே முறைக்காடும்கேக
மக்குத்திருநாளை அக்தநு பழுண்டே ஏனனைாயப்பிது வைண்டுகு
டைசெய்தாரிவன்வேடிக்கைதக்கொண்டு வாடிக்கொண்டே ஆதியா
துபோலிருந்த செம்பொன்னம்பலத்தாடையைக் குப்பிடவேவதுதவரா
தனிலிருந்துவிடும் அடபோலப் பறையாரிக்கவித்தில்லையுமில்
ந்தார்மனந்தெரிகொண்டார் குறையாரிகொண்டாகொண்டமணி
யோசைகாதில்கேட்டுத்தன்றுதனைப்பார்த்தவென்றே கொண்டாட்
டமாவொந்தார் கைகளைக்குவித்துக்கொண்டே தனக்கப்பிட்டோசவெ
ன்றேமனமகிழ்ந்தார்தெருவீதியிலேவந்து காவலுடன்கண்டார்கலை
யாறி இருக்கண்களிலானந்தம்பொங்கிடவே நின்றார் மதிப்புறத்தே
வெகுதேர்த்தியென்றுரிதைப்பார்த்ததில்லை பணிந்தார்பாக்கியமாய் நல்
லபாக்கியசாலிகளாகுவென்றார் இதுதானோதில்லைப்பதியென்று ஏக்
களித்தாராடிக கெக்கலித்தோர்ஆயாவுன் சந்நிதியோ காருணைசெகன

கேட்டுத்தேடுவோசமுடன் செருவுல்பொழுத்துத்தனை அவ்விதமேசுகமூ மூகிஜுந்தாகமுடன் தரித்தார் திருநீராய் நாலுசாஸ்திரவேதங்கள்பா ரத்தனைரும் பெரியோரிருக்குமிடம் இங்கேயவிருப்பது தனாயமல் ல நானேஜுயறச்சாதி தில்லைநாதன் சந்நிதானமாதாரவாய்ப்பண்ணுப்படுபா வி அந்தப்பாரிலிருப்பது சிரஸ்லதிவ என்றேகுளத்தோரமடிக்கு வ ந்கிகின்றார் ஓராப்பெருங்கவலைகொண்டு உள்ளக்குழைந்திட வெள் ளமெனக்கண்ணீர் கரைபுரள இருகைதொழுதாரவர் மெய்தொழுதா ர் இதிமுபுரண்டழுதார் ஒன்றுங்கேள்விமுறையோகாதாவென்றே து லைகுனிந்தார் எங்கன்வேதனையைக்கண்டு ஆரிக்கும் தெய்வங்கிடை யாதோ பாவிக்குக்கெளிய விரதிக்கு வாவென்றழைப்பாரோவி ன்னிலவாராவர்கள் போற்றுமனைதிலாக்கனசுசமடனம் தண்ணீர் காட்டைகளிந்திடாயடியேனை வருந்தித்திடுப்பேறளாந்தன்வாறு ருருகுதனினைவேயடாயிதன்னைவென்றுஉயிர்அங்கர்வீதியை சாறமிவந்தார் இரவும்பகலோ பாரனைதங்கண்டு விசுவாசமுடன் பாலஇருஷைனன்பனியும் இருப்பாதமுள்ளஇல்லைவாயவேனகனவிலு ருவாகிவந்து காட்டிகொடுத்துகடாட்சித்தபின் னரியிலிடமுழுகி வெ கு இன்பம்பெருகியஅன்பருடன் வேதமுனிவடிவாய்த் தில்லைவேதி யர்வேதியர் கைதொழுதார் அங்கம்புளகிதமாய் செம்பொன்னம்பல த்தாடிய சம்பிரமத்தைக்கண்டானந்திதிலால்

கீர்த்தனம்-இ-ம-எதுகுலகாம்போதி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

நீசனாய்ப்பிறந்தாலும்
ஆசையுடனம்பலவனைடயிருந்

சரணங்கள்.

கோதிலாத்தவங்கள்
குலவன்மைகவறுத்தெறியி
வேதமுடிதாவமுணராக்
விலகாதுறுநானுந்தலையாது
களவுகொலைசெய்து
காமருடனெங்கேங்கூடியிருந்
வளமறவேலார்நுறெசட்
மனிதனவனிடமகாநதிபறு
எத்தகருமங்களசெய்
மிடையாதகொடையாளியெயமலிருந்
சோத்திரிக்கதிருந்
கோபாலகிருஷ்ணன்தொழுமபாதம்

போதும்
தாலும்நீச
புரிந்தாலுங்கங்கள்
பிறந்தாலும்
தாலுமமாயை
துன்பம் நீச
வந்தாலும்பழிக்
தாலும
டாலுமல்லல
காது நீச
தாலும்எங்கு
தாலும
தாலுமனங்கள்
பினைபோதான் நீச

வசனம்

இப்படியே பத்திசெய்தால்போதும் மற்றசாதி வருணாச்சிரமங்களினாலே ஒன்றும்பிரயோசனமில்லையென்றும் ஒருஇதிகாசத்தைச்சொல்லுகிறார் பூருவத்திலே இல்லைவெட்டியானென்றும் ஜாம்பவனென்றும்ஆதனூர்நந்தசாம்பனென்கிற திருநாளைப்போவானென்றுமபேர்பெற்ற இம்மூன்றுபோகரும் திருச்சிற்றம்பலத்தையடைந்தார்கள் இம்மூன்றுபோகளில் நந்தசாம்பவனென்பவன்மாத்திரம இல்லைமூவாயிரம்போகருமபார்க்க சபாப்பிரவேசமானானென்றுசொல்ல ரிஷிகளெல்லாமானந்தமடைந்து உபமன்னியமகாரிஷியைப் பிரதட்சணஞ்செய்து பாதிவணங்கிஅஞ்சலிசெய்து ஐயசுவாமி எல்லோருமபார்த்திருக்கையில் முத்தியடைந்ததிருநாளைப்போவாரென்னும் பெயர்படைத்துப்பேறுபெற்ற சிவபக்தருடைய சரித்திரத்தைச்சொல்லுங்களென்று ரிஷிகள் பிரார்த்திக்கக்கேட்கும்போது உபமன்னியமகாரிஷியானவர் மிகவுஞ்சந்தோஷமடைந்து ஈஸ்வரனுடையகுணங்களை வர்ணிப்பதைப்பார்க்கிலும ஈஸ்வரபக்தர்களுடையகுணங்களைச்சொல்லுகிறது மெத்தவும்புருஷார்த்தமென்று சொல்லத் தொடங்கினார் இதம்பரத்திற்கு நாளைக்குப்போவேனென்று தினதுநாள் நந்தன்சொலிவந்தபடியால் நந்தனுக்குநாளைப்போவாரென்று பேருண்டாச்சுது இலும் ஈஸ்வரனுடையகுணங்களைச்சொன்னாலும சொல்லலாம பக்தருடைகுண்ங்களைச்சொல்லயாவர்க்குந்தெரிந்தமட்டு சொல்லுவோர் மயிர்சிலிர்த்து ஆனந்தகண்ணீர்வடித்து மனங்களித்து பரமசிவனை நினைத்து வாயால்துதித்து ஆகதும ஆத்துமிகளாயிருக்கின்றதாபத்திரியங்களினாலே வருத்தத்தையடைந்திருக்கிறசெந்துக்களுக்கு ஆமிர்தமவருட்சிதம்போலே நந்தனாருடைய புண்ணியத்தால ஆமிர்த்தைவருட்சிக்கத்தொடங்கினார

கீர்த்தனம-இ-ம-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

நந்தன்சரித்திரமானந்தம்ஆனாலுமத்தி
யந்தமபக்திரச கெந்தஞ்சொல்லச்சொல்ல — நந்தன்
நந்தன்சரித்திரமவெகு அந்தஞ்சிவனாருக்குச்
சொந்தத்துலையும்பவ மந்தச்கேட்டபோக்கு — நந்தன்
ஏதுஇவனைப்போலேசாதுபூமியிலிருக்
காதுஅரிதுஇருகாணுபடைத்தபேர்க்கு — நந்தன்

வாடிமனதினிப்பாடி அரகராவென
ஆடிகனகசபை நாடிச்சேருவேனென்ற நந்தன்
அண்டர்கொண்டாடுஞ்சோழ மண்டலந்தனைசூழக்
கொண்டதெற்காநாட்டுக்கல் விண்டுஆதரிநால்வாழ் நந்தன்

இராகம் - இ-ம-கமாசு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

திருநாளைப்போவார்சரித்திரம
தேனிலும்பாலிலுமினிதுகண்டீர் திருநா
சிதமுருகியசிவயோகிகளுங்
கர்த்தமீதுவென்றறுதினம்பணியும் திருநா
மேதினிபுகழுமாதுநார் விளங்கவந்தமாகவுஞ்சாதனைபெருகிய
பேதமில்லாதவன்வேதகுருநாதனைப்பணியும் திருநா
மனதிற்குற்றமில்லாதவன்நிர்தைவஞ்சனைமாய்கைசொல்லாதவன்
கனவிலுமநினைவிலுஞ்சிவபதங்குருபதம் திருநா
கருத்துனைகளித்திதுப் பெருந்திடவாசனும்
சாதிமுறைதவராதவன்பவசாகத்திடைமுழுகாதவன் திருநா
பதமாயாதிகளாகியவுலகம
பொய்யிதுமெய்யிதுவல்லவென்றறிந்திடும் திருநா

பெரியபுராணச்செய்யுள்

விருத்தம்

பகர்ந்துலகுசீர்போற்றும பழையவளம்பதியாகும்
திகழ்ந்தபுனல்கொள்ளிடம்பொன்செழுமணிந்துறைக்கரத்தாள்
முகந்துதர விருமருங்கு முளரிமலர்கையேற்கும்
அகனபனைசீர்நன்னாட்டு மேற்காநாட்டாதூர்

வசனம்

கொள்ளிடத்துக்குச்சமீபமாகிய உலகமெல்லாம புகழும்படிக்கீர்த்திபெற்றிருக்கின்ற அமராபதி அளகாபுரிபட்டணத்தைத்தோற்செய்யும் மாடமாளிகைகூடகோபுரத்தோடு மணிமாதிகள் வெள்ளாட்டிகள் வேலைசெய்யும செல்வத்தோடும வேதவேதாந்தத்துணுக்கமறிந்து சகலசாக்ஷாத்காரம்பெற்ற வேதியரோடும் மற்றமூன்றுவருணத்திராயங்களகோட் சூழப்பட்டு பூலோககைலாசமென்று சொல்லப்பட்

டஆதனூரென்னுங்கிராமத்துவெளியில் நடுநெருஞ்சையிலய்க்காலே ரூ ழப்பட்டிருக்கிற கடைசாதியாற் குடியிருக்குஞ்சேரியைக்கொண்டா டிச்சொல்லுவார் ஏனென்றால் பெரியபுராணத்தில் அந்தப்பேர் கா ண்டத்திலே சிவபத்தன் குடியிருக்குஞ்சேரியைக்கைலாசமென்றுவர் ணித்துச்சொன்னபடியால் உபமன்னியபகவான் மிகவுங் கொண்டா டிச்சொல்லுகிறார்

சிந்து,

பழனமருங்கணையும் புலைப்பாடியதனுங்கூரைவீடுகளெல்லாமே படர்ந்திருக்கும் அதைச்சுற்றிலும்நாய்கள் குலைத்திருக்கும் பாங்கோ டிவட்டமிடும் இளம்பச்சைபிசைந்தமெல்லிசைகொண்டு கோழிகளு ங்கூங்குரலுங்குராருமபாழுங் கொல்லையருகினில் வெள்ளெலும்பும நரம்பும் குவித்திருக்கும பலகெட்டிவிதித்திடும் குட்டைகளில் நன் றோனடியிருக்குஞ் சிறாத்தைகள்வழுதிருக்குங்கோலுருங்கெளி களில்வெகுதொலைப்பட மாடைசொல்லரியாய் பரமே அடுத்திரு ககுமவயறபக்கங்களில் மெத்தநொக்கெலும்புங்கிழித்தோல் நரம்புக ளும அவர்க்கீனமில்லை சிறுமீனுலரும தெருவில விளையாடிக்கொண் டு அவற்றெந்தினமபாடுவோர் சுந்தரமாம் இடுப்பை மணியரையில் கட்டி இண்டந்தலைகளில்பூண்டிருக்குந்தலைகளில் பூண்டிருககுஞ் ச ங்குதோடுகாதணியும அந்தகாடுடமேயவர் நாவிடமாயமணியோகரி த்திருப்பார் தெற்குவாசற்புறந்தனிலேபிக்கொண்டுகொண்டாட்டமா யிருப்பார் கையைக்கொட்டிக்கொண்டு தனக்கிசைமுடன் மருவன் கெக்கலிப்பாற்பறவாத்தியமும்வெகுநேசத்தியுடனிருக்குமபுலைப்பாடி அதில்ஈசன்திருவடிநேசமுடன்தரிக்கும் ஒருபுலையர்சாதிமுறைதப் வராதவராம நந்தனாரவர்பெயராம்

வசனம்.

இவ்விதமாய்க்கடையரிருப்பின் வரப்பினில்வாழ்வார் இப்பரி வுடன்சிவன்கழற்கேவிளைத்த வுணர்வோடுமெய்ந்நாயனூ ஊற்புலமை யாண்டதொழில் நாமத்திலொப்பிய நந்தனொருவருண்டாயிருக் குப புலைப்பாடியில் பரமசிவபாதாரவிந்தத்திலிருந்த அந்தரங்கப் பொருந்தினவராகிய நந்தனாரிடபத்தியிற்றிருந்த விக்கடன்சேற் றிலிழுந்தாலுமிளைப்பூச்சிமேல்சேராட்டாது அந்தன்மைபோ ல எந்தனைகாரியமிருக்கினும் மூதறிவினர்க்குங்காத்த அந்தந்த னூக்கமாகிய சித்தத்தில் நித்தமும்வைத்து உத்தமவித்தியெழும் திருவடி மற்றனுமனந்தரத்தகழ்ந்துமறந்தார் உற்றதுமுணர்ந்தார் இ ப்படியெல்லாருமிருந்தும நல்லகுணமில்லாமற்போனால் உலகமெ ல்லாங்கொல்லுமல்லவா

சிந்து.

இவர்பெருநல்லவராயிருக்கச்சொல்லுலகில் அவரேசிவனடியார்

வசனம்.

என்றுஆச்சரியங்கொண்டு சொன்னபடியிருக்கே யிவனாய்போ லப்பத்திமார்க்கத்தில் மிகுந்தவராயிருந்தவர் ஆரிருக்கிறூர்ஆரிருப்பா ரென்றுறுமனச்செலவபோகத்தைக்கடந்த பரமசிவ பத்திமானெ ன்று சொல்லப்படும்

சிந்து

ஆவர்க்காருமெதிரில்லை தாரணியில் கோடிகோடி. சென்மங்க ளோமுன்னஞ்செய்தபெருந்தவமே அவதாரமானதோவாசு ன் அன் புபரியப்பேரின்பசுகங்கொள்ளைகொள்ளவோ பிறந்தாம் திருக் கோயில்வருஞ்சுமுன்றுவைஉடன் செய்யுமபணிவிடைகள்

பெரியபுராணச்செய்யுள்

விருத்தம்.

ஊரில்விடுபறைத்துடைவை யுண்வரிமையாங்கொண்டு
சார்பில்வருந்தொழில்செய்வார்தலைநின்றார்தொண்டினுற்
காரிலையமுக்குடிப் படையண்ணல்கொயிறொறும்
பேரிகையேமுகலால் முகக்கருவிரவினுக்கும்
போர்வைத்தோல்விசவாரென்றினையனமடுகலுமிசை
நேர்வைத்தவீணைக்குமயாழுக்குநிலவமையாம்
சேர்வுற்றதேவர்பிரானார்ச்சனைசட
காம்வத்திலுடன்கோ ரோசனையுனிவையளித்துள்ளாம்

வசனம,

இந்தப்பிரகாரம நந்தனார்சிவஸ்தலங்கள்தோறுமபோய்சுவாமி யைத்தோத்திரஞ்செய்திருக்கெப்படியென்றால்

௧௫ இ· ம·காமபோதி· ஆதிதாளம

கண்ணிகள்

செந்தாமரைமலர்த்து
செழிந்தாமரைக்க
எம்பிரானைக்கண்டுதுக்
கிஙகொழிந்தாற்பனை
சிவசாணமூர்த்தி
இழிலவதாக

ஜோதையகுதுபதேமடையும
னாட்டமிறந்தோருகும்
கோரோசனைசேமற
வாட்டம
குராசமபாக்கரனை
மாதவத்தசிதகாழி

புவனரட்சகனைத் திருத்தில்லை
பூரிபீடார்வெகு
ஒருபொற்புமருமதி
துலங்கவிஸ்வரூபனா
ஒருமுகக்கருணிக்குத்தோல்
மீவுகிற்புகழுவுத்தன்
உமையொருபாகத்தி
னொருபசுங்கிளிகள்
சமைதத்துபின்மனுநீதிச
வந்தவாரூர்ச்சென்றான்

நாயகியோர்மிப்
வாக
ளோங்கியமாநூரக
ஈசனைப்பிகத்தொழுது
நாம்பினைவுதந்தா
ளெயனை
லுயர்பரமன்மருகம்
ராகமாய்வேடுந்
சோழன்மனைகருக்காடசி
பக

வசனம்

பின்னும்நந்தனார் தான்செய்யுந்கருமமேதென்றால் இவ்வாபூலோக னைபடியால் சிவஸ்தலங்களுக்குப்போய்-ஸ்திலையச்சுற்றி சந்நிதியில் வந்துதடிவிழுந்ததுபோல் உடல்பணியப்பணிந்து புழுதியில் புரண்டு மயிர்சிலிர்ப்பக் கண்ணீருகிய வாய்குளறிஉளைந்தமாறி ஒருதரமழுது ஒருதரந்தொழுது எக்களித்து தெக்களித்து ஒருதரஞ்சிரித்துஒருதரம்வெறுத்து சுகமறந்து அகமகிழ்ந்து ஆனந்தம் மெழுகது போலுள்ளமுருகிஆனந்தவெள்ளப்பெருகி கன்னங்கருதிச்சிவனேயென்றுவாய்வலிக்கப்பேசி கைவலிக்கக்கொட்டி கால்வலிக்கக் கூத்தாடி நிற்பவொருமுகூர்த்தத்து சித்திரத்திலெழுதும் பதுமைபோல் கண்ணிமையால் வாயசையாமல் அலையடித்தோய்ந்த கடல்போலவிறைநத்துதன்னைமறந்திருப்பார் தன்னினைவுவந்து பரவசந்தெளிந்து சுசனேப்பணிந்துகொண்டுவந்த பணிவிடைசெலுத்தக் கோவிலார்கேட்கக் கும்பிட்டுச்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம் - இ - ம் - ஆனந்தபைரவி - ரூபகதாளம்

பல்லவி.

வாரிருக்குதோலிருக்குதுவைக்கிக்கொள்ளுவீரோதங்களகள்
பேரிகைக்கும்வீணைக்குங்கல்லவிருக்கிக்கட்டுமேளிக்கை வாரி
பேரிருக்குதுபோதும்ந்தியமபெருமைகைவர்கொண்டாடிநிறைந்து
சிற்றைநின்றதில்லைப்பதியில்சேருதற்குபாயாதே வாரி
சிறியனான்சாதிபொன்றுமறியாதவனாச்சேவர
சிவபெருமானுக்கடியேன்செய்யுமப்பணிவிடையிது வாரி

சிந்து.

செய்யும் பணிவிடைகள்சகல் சிந்தையகிழ்ந்து குளிர்ந்திட்டவே
மத்தளபேரிகைக்கும இசைவாய் தொடுத்தும புரந்தோல் கொடு

த்துமறவாமலே இனறும்கல்ல வாசம்பெருகுங் கோரோசனையுமதே
வாலயங்கள்தோறுமே நந்தித்தடையிரியப்பத்திவெள்ளம் பொங்கோடி
க்கக்குக்கனையெனவுமேடுகமறவென்னுநந்தனார்சாதியில்நீசனெவர்

வசனம்

இப்படிப்பத்திசெய்யாநின்ற நந்தனுடைய வரலாறேதென்றால்.

கீர்த்தனம்-௫-ம்-ஆகடா-ஆதிதாளம்.

ஆதனூரிலொருசேரியிலுள்ள அடிமைக்காரப்பறையன்
நந்தனாரென்றாங்கெரியாதவன் பரிசுத்தமானபத்தன்
கோவிலாலயங்கள்சாதியர்க்குச் சிவகுணங்களைமிகச்சொல்லி
காதலோடுதிருப்புன்கூர்சிவனைக் கண்டுவருவமென்றார

நந்தனார் சிவதரிசனஞ்செய்ய வேண்டியதற்காக தங்கள்
சாதியரைக்கூட்டுகிறார்.

கீர்த்தனம்-௬-ம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகம்

பல்லவி.

சிவலோகநாதனைக்கண்டு சேவித்திடுவோம்வாரீர் சிவ

அநுபல்லவி.

பவமயங்களைப்போக்கி அவர்
பரமபதத்தைக் கொடுப்பாரத்த

சரணங்கள்.

அற்பசுகத்தைநினைத்தோம் அரன்றிருவடிமறந்தோம்
கற்பிதமானபிரபஞ்சமிது காலைச்சபைபோலேயெண்ணி சிவ
ஆசைக்கடலில்விழுந்தோமினி யறிவுக்கறிவையிழந்தோம்
பாசமகலவுமேதேடாமல் பரகதிக்குப்பாவியேனே சிவ
மானிடச்சென்மங்கொடுத்தார் தன்னையருத்தக்காங்களைத்தார்
தேனும்பாலும்போலச்சென்று தேரடியில்நின்றுகொண்டு சிவ

பெரியபுராணச்செய்யுள்-விருத்தம்.

திருப்புன்கூர்ச்சிவலோகன் சேவடிகள்பணிவதற்கா
விருப்பினொடுந்தம்பணிகள் வேண்டுவனசெய்வதற்கே
அருத்தியொடுபோகின்றார் காதலாற்றனிநின்றுழல
வருத்தமுறுங்காதலினால் வந்தணைந்தார்மருங்கணைந்தார்

வசனம்.

நந்தனாரிப்படிச் சிவலோகநாதனைச்சேவிப்போமென்றுநெடுநா
ளாய்ச்சொல்லி நிச்சயஞ்செய்யநந்தனுடன் பறையர்களுக்குமுண்டா
னவாக்குவாதம்.

அவர்கள்-தவஞ்செய்யுஞ்சடங்கிது வல்லவோ பறையர்கள் செய்தால்
பாவமேயென்றார்
நந்தன்-தேருந்திருநாளுக்குமிருந்துபோகுவோம்வாரும்வாருமென்று
வருந்தியழைத்தார்
அவர்கள்-பொறுமைபெறுமிது புண்ணியமல்ல இனிபோவோமென்று ப
திவரையுமழைத்தார் சேரியைநீங்கி சிலதுபோவந்தார்
பதினொருபேர்கள் பணையுடன்வந்தார் நந்தன்மாடுபோல்ஞானமார்க்க
ம்பொழிந்துதவழ்கனிபோலே தானங்கேகின்றார்
அவர்கள்-சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்றார் நந்தன்வெகுண்டை
யோடேபோக லாகாதென்றார்
வாருடன் தோளுவரிசையாய்க்கொண்டார் அவர்கள் சேரியிலுள்ள
சிறிதுவென்றார்
நந்தன்-வந்தபுலையருக்குபகதி பெருகவே நெற்றியில்நீரிட்டார்அவர்
சத்தியந்திதானென்று மெத்தவுங்கும்பிட்டார்

கீர்த்தனம்-இராகம்-வராளி சாப்புதாளம்.

இவர்-சிங்காரமான பள்ளுபாடினார்
அவர்-அங்கங்குளிர்ந்துகொண்டோடினார்
இவர்-கோரோசனப்பையையெடுத்தார்
அவர்-தாராளமாய்வாசக்கொடுத்தார்
இவர்-சிவமந்திரஞ்சொல்லிச்செபித்தார்
அவர்-தவமிதேயென்றுச்சரித்தார்
இவர்-ஆசைப்பெருங்கடலதாண்டினார்
அவர்-ஓசைப்படாமல்வேண்டினார்
இவர்-அளவில்லாவானந்தமடைந்தார்
அவர்-அளவில்லாக்களிப்பெற்றிருந்தார்
இவர்-திருப்புன்கூரீசனைப்பாடினார்
அவர்-விருப்பமோடிவனைக்கொண்டாடினார்.

வசனம்

இப்படிஎல்லோருங்கூடிச்சிவனைஅடிக்கடிவணங்கி ஆகாரவெ ன்றுனைத்திதிருத்தம பரமனையறிவார் இப்படிநந்தனார் பதினொரு பேர்பறையரோடு திருப்புன்கூர்வந்துசேர்ந்தார்

சவாரி

கலவைவந்துவீதி வலம்வந்துகண்கள்
சலம்வந்துசோரும் பலம்வந்துதெய்கள்

குலந்தனத்தமாச்சு மலம்வந்துபோச்சு
கலைக்கொண்டோமென்று நிலைக்கொண்டுநின்றார்

வசனம்.

அந்தஸ்தளத்திலே நந்திவிலகவும்பெரியதானபடியினாலேலிங்கத் தரிசனஞ்செய்யநந்திமறைந்திருப்பதால் நந்தனார் ஆயாசமடைந்துசொல்லுகிறார்.

தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்

கண்ணிகள்.

அரகரதிரிபுராந்தக சிவகாவெங்கள்
அம்பிகையொருபாகா — எங்கும்
நிரந்தரமெயென்றுவெண்ணைபோலவிருந்து
நினைப்பவர்க்கருள் — யோகா
வெள்ளைவிடைமேல்வரும் விமலசுபசிவாய
விளங்கும்வேதமுடிவே — நால்வர்க்கும்
தென்றுசச்சிவகுருவான போதமளிக்கவந்த
சிறந்தமெய்தவ — வடிவே
மானும்மழுவும்மரகத வர்குவலயமும்
மல்குலகுலபாணி — எளி
தேனுங்காணத்தரிசனைதரவுமையுட
னெழுந்தருள்விசிக்கு — தோணி
மன்னுஞ்சந்நிதிமுனம மருவுமிடபதேவர்
மறைந்திருக்க வினைக்காணேனே — முன்னம்
என்னவினைசெய்தேனோ கண்பெற்றபாவந்தானோ
இதயத்தில்மகிழ்ச்சி — தேனேனே

சுவாமி

சிவலோகநாதன் திருச்சன்னிதானம்
மலையாகியகத்து மறைந்திடுகிறதே
பலகாலஞ்செய்த பாழ்வினைகுவிந்து
மலைபாகியிப்படி மறைக்கதோவென்றார்

வசனம்

என்றுசொல்லியநந்தனார் பின்னுஞ்சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வழிமறைத்திருக்குதே மலைபோலேயொரு
மாடுபடுத் திருக்குதே

பாவிபறையனிந்தவூரில்வந்தாயிவன் பாவந்தீரேனோஉந்தன்
பாதத்தில்சேரேனோ ஏனோ சிவலோகநாதா வழி
தேரடியில்நின்றுதெரிசித்தாலும்போதும் கோயில்வர மாட்டேனே
ஐயேஓரடிவிலகினால்போதுமங்கேநின்று உற்றுப்பார்க்கச் சற்றேவி வழி
லகாமல்

வசனம்

இப்படிநந்தனும் தரிசனங்காண ஓயாமல் அலட்டும்போது சுவாமிநந்தனார்மீதிரங்கி நந்தியைவிலக்கசொன்னார்

பெரியபுராணச் செய்யுள்

சீரேறுமிசைபாடித் திருத்தொண்டர்திருவாயி
னேரேகும்பிடவேண்டு மெனநினைந்தார்க்குநேர்வார்
காரேறுமெய்ப்புன்கூற் கண்ணுதலார்திருமுன்பு
பேரேற்றைவிலங்கவருட் புரிந்தருளிப்படுத்தார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-துக்கடா ரூபகதாளம்

ஒருநாளும்வாராதபத்தன் திருநாளைபோவாரெனுஞ்சித்தன்
உலகெங்கும்பிரசித்தன்கண்டு ஒதுங்காமலிருந்தகுற்றம

கீர்த்தனம்-இ-ம்-துக்கடா-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

சற்றேவிலகியிரும்பிள்ளாய் சந்நிதானம்மறைக்குதாம் சற்

அநுபல்லவி

நற்றவம்புரியுமம்மை திருநாளைப்போவார்வந்திருக்கிறார்

சரணங்கள்.

சாதிமுறைமைபேசுறான் தன்னையிகழ்ந்துபேசுறான்
கோதிலாதகுணமுடையோன் கோபங்கொண்டால்தாளமாட்டோம
வேதகுலத்தைபோக்குறான் விரும்பியேற்றுறான் சற்
பூதலத்திலிவனைப்போலே புண்ணியபுருஷனொருவனில்லை சற்
பத்தியில்கரைகண்டவன் பாறத்துபார்த்துண்டனவன்
சித்தங்குறையில்நமதுசெல்வமெ முற்றுங்குறையுந்தயவுசெய்து சற்

வசனம்.

இப்படிஸ்வமிசொல்ல நந்திவிலகினார்

துக்கடா

நந்திதூரவிலகிநின்றும் தன்சாமிமனதைகொண்டார
இவன்நல்லபத்தனென்றும் அடங்காதவெட்கங்கொண்டார்

கீர்த்தனம்-௰-ம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

மற்றதெல்லாமபொறுப்பேன்
மூதகினாலுங்கொடுப்பேன் — மற்ற
பக்தனுக்குகுற்றஞ்செய்தா
லதைப்பொறுக்கமாட்டேன் — மற்ற
இடுக்கென்றவனைத்தடிக்கப்பேசி
அடிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன் — மற்ற
பசிக்குதென்றவருகையிலொருவனை
பொசிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன் — மற்ற

வசனம்

இப்படியேசுவாமிசொல்லும்போதுநந்திமனதுகலங்கிதூரவிலகி நின்றான் நந்தன் சிந்தைகுளிர்ந்து அளவில்லாத ஆனந்தமடைந்துகுதித்தார்களித்தார கொண்டாடினார் துதித்தார்திருவடியுள்ளே பதித்தார்எங்கும்சிவமாகப் பாவித்தார்

கடுக்கா

குதித்தார்களித்தார் உள்ளங்களித்தார்
பன்றுபடித்தார்கண்ணீர் வடித்தார்பற்களைக்கடித்தார்
ஒருகாற்றுடித்தார் இருதாமநடித்தார்
இப்படிதரிசனஞ்செய்தார் நந்தனார்தரிசனஞ்செய்தார்

தாக்கடா--ஆதிதாளம

சட்டமாகச்சந்நிதானங்கண்டுதடை
அஷ்டமூர்த்தியெவருக்குமென்று
கஷ்டமானசமுசாரசாகரம்
இஷ்டதெய்வசிவலோகநாதனை
மட்டிலாதசந்தோஷங்கொண்டுதான்
செம்மைகெட்டதென்று
இஷ்டமானதன்சனங்களோடும்வா
சிங்கக்குட்டிபோலவே

தட்டினார்கைகொட்டினார்
கூத்தாடினார்பணபாடினார்
தாண்டினார்மெய்வேண்டினார்
எண்ணினாருள்ளநண்ணினார்
பட்டபாடுகளைப்பேசினார்
தன்னையேசினார்
கட்டிமுத்தமிட்டிலாவினார்
தாவினார்

கீர்த்தனம்-௰-ம்-கல்யாணி-அடதாளம்

பல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்தாரே நந்தனார் தெரிசனஞ்செய்தாரே

அநுபல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்தார் தேன்மழைசொரிந்து
வரிசையுடனேவரை வாழிவாழியே — தெரி

சரணங்கள்.

குதித்துக்குதித்துக்கையைக் குப்பிடுபோட்டுத்
துதித்துத்துதித்துத்தன்றுன்பங்கள்தீர
போற்றிபோற்றியென்று பொன்னடிவணங்கி
பார்த்துப்பார்த்துப்பரமானந்தங்கொண்டுத் தெரி
அச்சமச்சத்தவரறிவினுணர்ந்து தெரி
இச்சைமறந்துவேகாந்தமாகப்

வசனம்.

தெரிசனஞ்செய்தபின்பு கொண்டுவந்தபணிவிடைசெலுத்தி அவ்வீதியிலமட்டையூறுங்குட்டையைக்குளமாய் வெட்டவேணுமென்றுவிசாரமுற்றுச்சுவாமிதனையறிந்துநாளைப்போவாரவேதுளமவெட்டதாளப்போகாதென்றுதன்பிள்ளையையாளாகப்போகச்சொன்னார்

துக்கடா.

மாளப்பிறவிபோக்கும்பிள்ளையாரவந்தார்
நாளைப்போவார் நீயாரப்பா வென்றும்
பிள்ளையார் நானின்னாளப்பாவந்தே னென்றும்
நாளைப்போவார் குட்டைக்குளமாய்வெட்டுவே னென்றா
பிள்ளையார் வெட்டிடனுப்புண்ணிய மென்றும்
நாளைப்போவார் அதட்டுமெட்டு மென்றும்
பிள்ளையார் குளம்வெட்டுமெட்டு மென்றும்
நாளைப்போவார அற்பமாய்பதக்குநெல்லைக் கொடுத்தார்
பிள்ளையார் அப்பனேபோதும்போதுமென் றழைத்தார்
நாளைப்போவார் களித்துதிருவிகற்பமா இசைந்தார்
பிள்ளையார் குளத்தைவெட்டுதற் இசைந்தார்

தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தடாகமொன்றுண்டாக்கினா கணநாதர்
தடாகமொன்றுண்டாக்கினும்

அநுபல்லவி.

சடாமகுடதரன் சாம்பவி யுடன்வர
சகலமுனிவர்மனத் தாமரையுமலர
சடாட்சமாகக்குகன் கணபதியுடன்மன்ன
காதலைவலருக்குன்பப்பேற் தயவுசிதமென்னபடா

சரணங்கள்

சக்கருவாலியதாமனையூற்று சதிக்கமிகுந்திடுஞ்சேற்
கொண்டைவராலுஞ்சுலவை கணமங்குருகிக்க

சங்கிரமிக்குந் தபாவைகள் முழுகினுந் சூழ்ச்
சோமசூரியர்கள் சுகமுடன் வந்தாழ
விந்தையுடனே பலவேள்வியங்களும் செய்ய
விளங்குஞ் சங்கினமுயர் களங்கமில்லாமற் தூய்யதடாக
ஓதிவருன தியானதுதான்டிக நாண ஆம்பமலர்த்து
ஓதிருமுங் குருகின் குலமுடனிதிற் காணை
சேஜுந்திமருவுங் கேவைதருகிழலுக கொடிக்கச்
சரபிக்கட்டமை பமானகள் சூழ்ந்துவந்த தங்கிக அடிக்க
மாதாபல சூழலாம்மகிழ்க்க அங்கேக கீரட
வெவ்வினைகளுந் விட்டொட்டலைவர்களுங் கொண்டாடதடாக
வாசனைகங்கிடமாய் விளைகமுல்லையின் சாலைசந்தனச் சாலை
வாழைபலாக்கமுகுமகைமாணபலாச சோலை
ஆசைபாகம்பியிலமுதுரவேல நடிக்க
அருமைதநதுகரமுகைமதினமும் படிக்க
தேசுசூரவுந்திவயத்திற்கமாகுமென் நந்தக
திசைசேகவழகளுமுழுத இசைசங்கரைத்தன் சொங்குமரச
நாளைப்போவார் திருநடைகளைக் கூப்பார்த்தாக்
குளமுவெட்டியிருக்கவே மகிழ்ந்தார்
பின்னைபாரிருக்கக்கண்களிக்கலுற்

வசனம்

இதெல்லாஞ்சிவன்செயலென்று சந்தோஷங்கொண்டுமுன்போ லேயேகோயில்வாசலவந்து தன்னுடன்வந்த பறையர்களும் ஆத னூர்வந்துசேர்ந்தார்

பெரியபுராணச்செய்யுள் விருத்தம்.

இத்தன்மையீசர்மகிழ் இடங்கள்தொறுஞ் சென்றிறைஞ்சி
மெய்த்திருத்தொண்டுசெய்து விரவுவார்மிசையெழுந்த
சித்தமொடுதிருத்தில்லைத் திருமன்றுஞ்சென்றிறைஞ்சி
உய்த்தபெருங்காதலுயர் ஒழியாதுமென்றுதித்த

சிந்து.

பேணரிச்சுருதிமொழின்முறைப்பாரும்புகழ்திருப்புன்கூர்ச்சென்
றரனைக்கண்டு சேவித்திசைபாடியபாவித்தபின் தில்லைசிதம்பரத்தைத்
தரிசனைக்கண்டு சேவிக்கவேண்டுமென்றுவனுடன் நாளைப்போவேனென்

வசனம்

நந்தனார்திருப்புன்கூர்சிவலோகநாதனைதரிசனஞ்செய்து ஆதனூ ர்வந்தநாள்முதல் ஊணுறக்கமுதலானதும்விட்டார் தில்லையம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலமென்று சொல்லத்தலைப்பட்டார் சேரியிலுள்ளபெரியோர்களைக்கூப்பிட்டார் வணங்கிக்கும்பிட்டுச் சொல்லுவார்

கீர்த்தனம-இ-ம-பியாக்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

சிதம்பரம்போவேன் தேறித்தெளிவேன்

அநுபல்லவி

சிதம்பரம்போவேனே தேறித்தெளிவேன்
பதங்களைப்பாடிப்பாற்புகழ்தில்லைச — சிதம்பர

சரணங்கள்

ஒருதரஞ்சொன்னா லுலகங்களுய்ச
சிறுவினைபயனில்லை யென்றுரைத்திலலை — சிதம்பர
பாதிராத்திரியில்பண்மறையோதி
வேதியற்போற்றி விளங்கியதில்லைச் — சிதம்பர
இறமொன்றறியாத் தீங்குகள்செய்யும்
பறையனாய்ப்பிறந்தபாவங்கள் துலைபச் — சிதம்பரம்

வசனம்,

நாளைப்போவாரனுக்கு தெரிசனங்கிடைக்கவேண்டிய தற்காக கற்பகப் பிள்ளையாரை வேண்டுதல்

விருத்தம்.

காவலுடன்பூரிபடச்சாய்ந்திடுவோன் செங்கமலக்காலத்தூக்கி
கோலமிட்டநடனமிடுந்திருமன்றுள் நாயகனேகுமரனுந்தீரப்
பாலிக்கும்படியெனக்குன் னருள்புரிவாயென்று கற்பூரங்கள்வைத்து
மேலைக்கோபுரவாசல் கற்பகத்தைச்சிந்தையுள்ளேவேண்டினாரே.

வசனம்

நந்தனார் சேரியிலுள்ளபுலைபறைகளை அழைத்துக்கொண்டு சிதம்பரம்போய் தரிசனம்பண்ணவேணுமென்று ஆசையுற்று புத்திமார்க்கங்களைச்சொல்லலுற்றார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மாஞ்சை-ரூபகதாளம்.

நாளைபபோகாமலிருப் — பேனோ-இந்த
நாற்றசரமபுகுந்தருசமய — பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் — பேனோ-இந்த
நாறுமுடைலையுங்கண்டேளிப் — பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் — பேனோ-இந்த
நாளைவீணாக்கழிப் — பேனோ-நான்

நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ-அந்த
சமசாரக்கஞ்சியோடியொளிப் பேனோ நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோசிவ
ஞானக்கதைப்பாராமலிருப் பேனோநான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோஇந்த
காட்டிவிகழுஞ்சென்மமடைப் பேனோதான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோஇல்லை
நாதனைக்காணமல்பொசிப் பேனோ நான்

ஆனந்தக்களிப்பு.

காணமலிருக்கலாகாது பாரூங்
கட்டைகடைத்தேறவேண்டியிருந்தால் காண
முத்தியளிதருசிம் பாதத்தில்
மூவாயிரம்பேர்கள்பூசிக்கும் பாதம்
சத்திக்கிளையாண பாதம்வேலை
சாஸ்திரங்கள்நாலுந்தேடிய பாதம்காணத
காலனைச்சீறிய பாதம்ஜன
காதிகளுக்குள்ளேசெலுத்திய பாதம்
மாலயன்தேடிய பாதம்எங்கள்
மானிக்கவாசகர்பிடிகை பாதம்காண
ஆசையைப்போக்கிய பாதம்பா
மானந்தனைக்கத்திலாடிய பாதம்
வ சம்பொருந்திய பாதம்இல்லை
மாகாளிதாழவேதனக்கிய பாதம்காண
பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதம்காட்டி
பாம்புபுலிக்குகந்தாடிய பாதம்
கோலச்சிலம்பணி பாதம்
கோவிந்தராஜதெரிசிக்கும் பாதம்காண

வசனம்.

நந்தனார் சிவனைக்காணமல் காலம்வீணாகப்போககாதென்று கூப்பிடுவார்.

கீர்த்தனம் இராகம் நாதநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்.

எல்லோரும் வாருங்கள்
சுகமிருக்குது பாருங்கள் எல்லோரும்

சு

நல்லோர்பணிந் தில்லையம்பல
நாதன்பாதம்பணிந்துகொள்வோம் — எல்லோரும்

கல்யாணி.

வாருங்கள் பரமானந்தமிருக்குது பாருங்கள்

சடலமெடுத்தபின்னேது மோகமடியீர்
விடமெடுத்துணைதேடிப்பணியன்றோர்வர
வடம்பிடித்திட வாருங்கள் தில்லையில்
இடம்பிடித்துநாமெல்லோருமுலாவலாம் — வாருங்
சொல்லடா தில்லைசிற்றம்பலமென்று
மெல்லடா வாயைசந்நிதிநேரவே
நில்லடாயிந்தநாயம்பிலவினையக்
கொல்லடாசிவலோகங்குடிபுக — வாருங்
கள்ளடாநமதில்லறவாழ்க்கையைத்
தள்ளடாநந்தனாசொல்லுறுதியென்று
கொள்ளடா தில்லையம்பலத்தாண்டவனை
பள்ளடாவென்றுபாடிக்கூத்தாடியே — வாரு

வசனம்,

இப்படிவாருங்களென்றழைக்கபுலையர்வராமலிருக்கநந்தனார் நல்லவார்த்தையைசொல்லிப் பறையரை இவ்வகையாய்சொல்லச் சொன்னார்.

இருச்சொல்லலங்காரவாக்குவாதம்.

நந்தனார்தில்லையம்பலமென்றுசொல்லச்சொன்னார்
புலையர்களப்பேச்சென்றுசொல்லச்சொன்னார்
நந்தனார்சங்கராவென்றுசொல்லச்சொன்னார்
புலையர் இங்கேவாவென்றுநில்லென்றார்
நந்தனார்சற்றேயாகிலும்சிவத்தியானம்பண்ணென்றார்
புலையர்கத்தையொடுபானம்பண்ணென்றார்
நந்தனார் திருச்சிற்றம்பலமென்று பிலக்கச்சொன்னார்
புலையர்வெறுச்சகம்பளமென்றுபிலகச்சொன்னார்
நந்தனார்சேரியில்நல்லகாரியமிதென்றார்
புலையர்ஏரியில்நல்லமாரியிதென்றார்
நந்தனார்விட்டநாள்நினையாம்விட்டுநாள்பறவாமல்

நிஷ்டைபண்ணாதசென்மம் கஷ்டமென்றார்
புலையர் விட்டவிரையையுமுளையாமல் நட்டபயிரபலியாமல்
கெட்டுதானுஸ்கிராமநஷ்டமென்றார்

நந்தனார் உங்களபுலைத்தன்மைபோகுமென்றார்
புலையர் எங்களைக்கெடுத்தாயேபாவியென்றார்
நந்தனார் தேவாதிதேவனைத்தரிசிப்பீரென்றார்
புலையர் பாவாடைராயனைபாவிப்பீரென்றார்
நந்தனார் அனைத்தாருமீசனைக்கன்புசெய்யென்றார்
புலையர் இனத்தாரைநொங்கவாக்கின்பமேதென்றார்
நந்தனார் இனமுஞ்சிவனைப்போற்றிக்களிப்போமென்றார்
புலையர் பதரைத்தூற்றிநெல்லளப்போமென்றார்
நந்தனார் பெண்ணாசைமண்ணாசைவிடுதலேநன்றாம்
புலையர் என்னாளுமுன்னாலேகெடுதலையுண்டாம்
நந்தனார் அப்பனோடுஇஷ்டமுடனாளிருப்பேன்தடையேது
புலையர் கப்பலோட்டிபட்டகடன்கொட்டைநூற்றாலதீராது
நந்தனார் பூசத்திருநாளில்போய்வருவோமென்றார்
புலையர் பேசத்தெரியாதுபேயாநீபோவென்றார்
நந்தனார் அழுதுமுறையிட்டாலம்பலத்தேகேட்குமென்றார்
புலையர் உழுதுபயிரிட்டால்உள்ளபடிவிளையுமென்றார்
நந்தனார் சித்தமெல்லாமம்பலத்தேசென்றதென்றார்
புலையர் புத்தியெல்லாம்வேறுபட்டுபோச்சுதென்றார்
நந்தனார் குற்றாலத்தீசனைக்கூறுவீரென்றார்
புலையர் கைத்தாளம்போட்டுக்கதறுவீரென்றார்
நந்தனார் தாண்டவத்தெய்வமே தருந்தெய்வமென்றார்
புலையர் தூண்டிவீரப்பனேதொழுந்தெய்வமென்றார்
நந்தனார் இஷ்டபடிநடக்குமீசனைத்துதியென்றார்
புலையர் கஷ்டபடமாட்டோம்கசக்காதேபோவென்றார்
நந்தனார் கொண்டாடிதெய்வத்தைக்கொள்ளுவீரென்றார்
புலையர் பெண்டாட்டிதெய்வமேபெருகதெய்வமென்றார்
நந்தனார் நலத்தைக்கொடுக்கவந்தநற்குருவென்றார்
புலையர் குலத்தைக்கெடுக்கவந்த கோடாலிக்காம்பென்றார்
நந்தனார் பலவழக்கம்நானாறு வென்மறையாவென்றார்
புலையர் குலவழக்கமறியாதகுருடாவென்றார்
நந்தனார் நாக்கறுப்பேன்சிவனைநவிலுவீரென்றார்
புலையர் மூக்கறுப்பான்கதைமொழிந்தீரேயென்றார்

வசனம்

நந்தனும்பெரியோருடைய அனுஷ்டானத்தைப்புலையர்களுக்குச்சொல்லுகிறார்

கே ஸ ரு.

நந்தனார் சிவனேதெய்வம் சிதம்பரமேகதியாயம்
தவமேபெருமைதானசம்பிரதாயம்
புலையர் சேரியேசொர்க்கமேசேரியேகைலாயம
மாரியேதெய்வமென்றசம்பிரதாயம்
நந்தனார் படிப்பதுருத்ராயம் பார்ப்பதுமூலம்
குடிப்பதுமதிப்பால குலசம்பிரதாயம்
புலையர் பிடிப்பதுநண்டு பொசிப்பதுகுறைச்சி
குடிப்பதுகள்ளுகுலசம்பிரதாயம்
நந்தனார் பறைக்கட்டப் பறலிவளிதண்டு
கோரைப்படுப்பார் குலசம்பிரதாயம
புலையர ஆற்றிங்குளியபோம் அருங்கோமையைக்கால
கூறுகுடிப்போம் குலசம்பிரதாயம்
நந்தனார் ஆசையைப்போக்கிறம்புலனைக்கட்டி
மௌசத்திலைப்பூறு மதசம்பிரதாயம்
புலையா பூசைக்குப்பூரியோம் பொன்னேருமேயோம
கூசாமல்பாரும்போம் குலசம்பிரதாயம்
நந்தனா மையத்திலமாடிமனக்கவிருப்பூட்டி
வையகத்தினிருப்பார் மதசம்பிரதாயம
புலையர் கைகிலைசேகிடும கால்கேலிசேறும்
வைகிலேபாக்குபாசம்பிரதாயம்

வசனம்

சிவபத்திபண்ணினால் அணிமாதிகள் அடையலாமென்று நந்தனாற்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம் இராகம் சிலாமுரி ஜம்பை தாளம்.
அஷ்டமாசித்திகளைப் பெறலாக்கிலே
வாசித்தாண்டவனை கோவிலைக்கண்டு
இஷ்டமுடன் சிவமைந்து பேசன்
இணையடிதொழுதற்கு இனிப்பிறப்பில்லை
வாருங்கள் வாருங்கள சொன்னேனிங்கள்
வயோடதோடவருவீரென்றுன்னே

ஞமலைரிச்சோலைபோனுமுந்தன்
கள்ள வேஷமெங்களுக்குள்ளேகிடையாது
பருகுவதுகூழ்க்கஞ்சிபோதுமவாய்
பதறிவார்த்தைகள்பேசியபசமபாதேபோடா

வசனம்.

நீசொன்னபடிகேட்பதில்லையெங்கள்நிச்சயமறியாமல் பேசாதேநீ சொன்னபடியேகேட்பதில்லை.

ஏசல்.

புலையற் பாப்பாரதெய்வமது பலிக்காதுபறையரைக்
காப்பாற்றமாட்டாதுகைவிடுவீரென்றார்
நந்தனார் பாப்பாரத்தெருவென்றுபார்த்துபரிதிபோல்
காப்பாற்றுமல்லவோ கண்ணுதலேயென்றார்
புலையற் அடுக்காதவார்த்தையை அல்லும்பகலோதியே
பிடிக்கிறீர்பிடிவாதம் போதுமேயென்றார்
நந்தனார் கடுக்காயைத்தின்பரோ கன்னலதுபோலவே
கொடுக்காததானாலும் கொள்வீரென்றார்
புலையற் பித்தனென்றுசொல்வார் பேருலகிலெல்லோரும்
சத்தியமிதல்லவோ தள்ளுவீரென்றார்
நந்தனார் பித்தனாயிருந்தாலும் பிறவியறுத்தவற்கும்
முத்திகொடுக்குமல்லவோ மூர்த்தியவரென்றார்
புலையற் இத்தனைநாளுமிங்கே யில்லாதவார்த்தையைக்
கத்துகிறீரதுவென்ன காரியமோவென்றார்
நந்தனார் இத்தனைநாள்சென்று ஈசனடித்தாமரையைப்
பத்திசெய்யின்மனந்தோறும் பாக்கியமீதென்றார்

அகவல்.

பாக்கியமீதென்று பரமசிவபக்தி
மார்க்கங்களெல்லாம் வரிசையாய்த்திரட்டி
எடுத்துரைசெய்வார் ஜனமாஞ்சாதி
பிடித்தறிவாமல் புலம்புவாரன்றே

விருத்தம்.

எங்களைக்காயாவந்தார் வாய்ப்படப்பேசவேண்டாம்
சங்கைப்போதேபேசிச் சாதியுக்கண்டாயன்றே

திருநாளைப்போவாரென்னும்

பக்குவகாலமவந்தால் பரமனாற்திருநாமந்தான்
சக்கரைப்போலேதோன்றுஞ் சாதியபாற்பூத்திதானே

வசனம்

புலையர்களனேக ரானபடியால் பலவிதமாய்ச்சொல்லுகிறார்

ஏசல் கீர்த்தனம் இ ம் புன்னாகவராளி ரூபகதாளம்.

புலையா ஆண்டிப்பரதேசியாகாவென்றவா
வேண்டுதெய்வமதுவிளங்காது — வென்றார்
நந்தனா மூன்றுலகுக்கிறை மூன்னின்றுகைகூப்பி
ஆண்டவனேயென்று ஆராச்சிக்கு — வென்றார
வேறொருபுலையாநாத்தைப்பிடுங்கியேகடவுநட்டவிக்க
சோற்றுக்கவலைவிடுந்தாகமது — வென்றார
நந்தனா கூத்துவனாவந்து கூப்பிடுவேளையில்
மாத்திரைப்பொழுதில்லை மன்னாயி — வென்றார்
வேறொருபுலையற்மானமருக்களுமவாழ்வென்றவிடத்திலே
யானுகிலுமாங்களுக்கழுகையோ — வென்றா
வேறொருபுலையா மூக்குநுனியைப்பார்த்துமனைதியே எங்கெங்கோம்
காகைபோலவேவசம்மாகநிற்றுக — வென்றா
நந்தனா வாக்கிலேசிவநாமம வராதபாவிகள்
நாக்கிலேஊசியை நாட்டுவே — வென்றா
வேறொருபுலையா மடைவாயின்பறவைபோல்மதியாமலிருக்கிறா
துடைகாலிநீயென்று சொல்லுவோ — வென்றா
நந்தனா விடையமீனை வெட்டவெளியிலுன்னனி
அடையாளங்காணக்கூடுகிக — வென்றா
வேறொருபுலையா மறையோதத்தெரியாத படையாய்ப்பூமியில்
குறையாதபுலத்தயமைகொண்டோமே — வென்றா
நந்தனா புலையநாட்பிறந்தாலும் பரகதிதேடலாம்
உறுதிமாதிரமவேண்டும் உமைகுண்டோ — வென்றா
வேறொருபுலையா கலைஞற்றியாடுது தங்கச்சிகொழுந்தியாற்
ஆனைகயேகாலென்றறிகிலே — வென்றா
நந்தனா கம்புரியுந்தில்லை நாதனென்றுநினைத்த
இலைக்கப்போலேயிட்டுவடைக்கலோரு — வென்றார்

வேறொருபுலையர் உலகத்திலொவ்வாதஊருக்கேறிச் சேரியைக்
கலகமிட்டால் பலன்கண்டீரோ — வென்றார்
நந்தனார் பலகாலுஞ்சொன்னாலும்பலியாது பாவ்வினை
விலக்கமலிருக்கும்வேடிக்கை — யென்றார்
வேறொருபுலையர் திருப்புன்கூர்சனைச் சேவிக்கலாமென்று
விருப்பமுடனெழுந்தவிதத்தைத — னென்றார்
நந்தனார் கருமமுடிபின்னைக்கூலி கையில்கொடுப்பதுண்டோ
இரும்புமனதுகாரியமில்லையே — யென்றார்
வேறொருபுலையர் பத்தியில்லாதவன் புலம்புவான் சிவனென்று
கத்தினாலுமென்னகாரியமோ — வென்றார்
நந்தனார் நித்தமுமொருதரம்நினைவுடனே சிவன்
சத்தமிருந்தாலொன்றுந்தாழ்வில்லை — யென்றார்
வேறொருபுலையர் சேரியிலிருந்தாலும் செல்வங்குறைந்திடும்
ஊரைவிட்டாலுங்கீழொதுங்குவீ — ரென்றார்
நந்தனார் வாருங்களெல்லோருமென்னைப்போலவே
சேருவோந்தில்லைச்சிதம்பர — மென்றார்
வேறொருபுலையர் பாலாறுபெருகவேபண்ணையைப்பயிரிட்டு
ஆளாமலேவிறுக்கலையுநீ — ரென்றார்
நந்தனார் பாலகிருஷ்ணனென்றொழும்பாதத்தைநான்கண்டு
நாலாம்பதவியைநாடுவே — னென்றார்

வசனம்.

அவர்களில் ஒருபுலையர் உனக்கெப்போதுஞ் சிவனைக்கொண்டாடினால் நமதுடையதொழிலுக்குக்கெடுதலுண்டு பண்ணைவிளையாதென்றுசொல்ல நந்தனார் கேட்டுச் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம் இ ம் கண்டகம ஆதிதாளம்,

அரகரவென்றொருகுழிகட்டா அங்கலமே — விளையும்
பாவங்களாயிற — றலையும்
சிவசிவா என்றொருதரஞ்சொன்னால் சென்மசாபல்லியமாச்சு
டண்ணெரியசருமமதுவே — யாச்சு
தில்லையம்பலத்தெரிசனங்கண்டால்தேவரும — வந்தாரோ
அந்தமூவருமொருந் — தாரோ
அடிமைக்காரத்தொழில்செய்வதுதான்பாமாநாளும் போச்சே
சென்மமேபோனாலும — போச்சே

வசனம்.

கர்த்தனார் புலையர்களைப்பார்த்து அனேகந்தரம்சொல்லிநாளைப்போவே னென்றுசொல்ல

சிந்து.

நாளைப்போவேனென்றானாம் அங்கேமெபறையாக ளோடிவ ந்து ஆண்ணேநீபோகாதே நமக்காண்டைபொல்லாதவன் வேண்டிக் கொள்ளான் பாப்பாரசாதியுண்டே

வசனம்.

இப்படிசொல்ல புலையரைப்பார்த்து கர்த்தனார்சொல்லுகிறார் கீர்த்தனம் இ ம செஞ்சுருட்டி ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆண்டைக்கடிமைக்காரனல்லவே மாகன்
ஆண்டைக்கடிமைக்காரனல்லவே.

அநுபல்லவி

மூன்றுலோகமும்படைத்தளித்திடு
மாண்டவர்கொத்தடிமைக்காரன் ஆண்

சரணங்கள்.

ஆசைக்கயிற்றிலாடியவரும்பக
பாசமறுத்தவர்க்கடிமைக்காரனே
இல்லைவெளிகலந் தெல்லைகண்டேறி
தேறித்தெளிபவர்க்கடிமைக்காரன் ஆண்
சிறைப்பிறையணிந்தம்பலத்தாடிய
பாதம்பணிபவர்க்கடிமைக்காரன் ஆண்

வசனம்.

தன்னையடிமையாகக்கொண்ட வேதியர்சொற்கேளாதவரல்லவா அப்படியிருந்தும் பத்திபண்ணவேணுமென்று புத்திதெரியசொல்லிக் காட்டினார்.

விருத்தம்.

தவப்பெறுமுனிவரமெய்க்குஞ்சரித்திரங்கொண்டநந்தன்
பவமயக்கறுக்கவேண்டிப்படகந்திருச்சிவாலயத்தை
அவகுணங்கொண்டோரறிந்திடப்போமோவெல்லாந்
சிவன்செயலாகுமமா ற செய்வதொன்றில்லையென்றார்.

திருநாளைப்போவார் ஆனேகவேதஞ்சொல்ல புலையாகேளாமலி ருந்ததினாற்சிவன்செயலென்றுநாளைப்போவார்சும்மாயிருந்தார்அந்தச்சேரியிலுள்ளபுலையர்கூட்டங்கூடி மூத்தோனால்நந்தனாருக்குபுத்தி சொல்வோமென்றெண்ணி அந்தச்சேரியிலேவெகுநாளா யிருக்கின்ற ஒருபுலையன்வயதுபுகுந்துஉடல்தளர்ந்துபல்லுகளுதிர்ந்துதோலுகள் சுருங்கிநரம்புதெரிந்துமுதுகுசரிந்துமுழுதும்வளைந்துஅங்கம் சொரி படர்ந்துநினைவுமிகுந்துஅதனைச்சொரிந்துசெந்நீரவடிந்துஅவ்வுடல்நடுங்கி இவ்விதமிருக்கிபெரியகிழநாரையனுக்கோலூணி கூனிகுருகி கோணலாய்நடந்துவந்து அவன்நந்தனாரைப்பார்த்து கட்டியணைத்து தலையிலிறந்துகண்ணீர்சொரிந்துமார்பில்வழிந்து மனங்களிந்து காதல் மிகுந்து ஒன்றுந்தெரியாதவ னென்று நினைத்து பரிந்து ஞாலமறிந்து சொல்லுவான்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாக்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஞாயந்தானேநீர்சொல்லும் ஐயநந்தனாரே
நம்மஜாதிக்கடுக்குமோ ஞாயந்

சரணங்கள்.

சேரியிலில்லா வழக்கம்நீர்
செய்துக்கொண்டுவந்த பழககம்அந்த
ஊரிலெங்குமது முழக்கமவெகு
உறுதியாச்சுது ஒழுக்கமஇதுஞா
சிதம்பரமென்கிற பேச்சுநாங்கள்
செய்திடுங்காரியம் பேச்சுஅது
மதம்பிடித்ததுபோ லாச்சுஅந்த
மன்றடையபறையரக் கேச்சுதுஞா
பறையருக்கேதுதைப் பூசம்அதைப்
பார்க்கவேயுனக்கு விஸ்வாசமசிறு
பயல்களுக்கேயுப தேசம்நீர்
பண்ணிவைத்ததெல்லாம் மோசமஇதுஞா

வசனம்.

சேரியில் பெரியகிழவனானபடியினால் சாதிவழக்கங்களெல்லாம் அறிந்தவனாதலால் நந்தனாருக்குஇன்னமுஞ்சொல்லுகிறான்

சிந்து

பாரம்பராஜாதியுண்டேஎன்னபாடு முழுக்காமெய்ங்கே நமக்குந்தி குநாளோ அந்தஞாயமுண்டோஎன்னமாயமிதுவென்றேதடைசெய்

(ரு)

தார்சிவன்வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டோயறியாதுபோயி
ருந்தார்.

பெரியகிழவன்சொல்லிய விருத்தம்.

கழனியைத்தெய்வமெனச்சுற்றிவந்து தலைவணங்கிகரங்குவித்து
உழுதுபரம்படித்துவிதைதெளித்து முளைகொள்ளநீரோட்டிவிட்டு
பழுதாவேநட்டதனைககளைபிடுங்கி மடையினில்நீர்பாயவிட்டுச் (ன்
செழித்திடவேபொங்கலிட்டுக் காத்தவருமையனேவேண்டுஞ்செய்கைதா

கீர்த்தனம்-இ-ம- நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சுவாமிதெரிசன நமக்குண்டோ புலைய
சாதியெனரேவந்த நீதியறியாமல்

அநுபல்லவி.

பூமிதரிசனம்போதும் வெகு
புண்ணியமேசோறுபோடுமின்ன மொருசுவாமி
நாத்துநாம்புகளைச்சுமப்பதும உழுவதும்
நஞ்சைவயலைசுற்றி வருவதும்வளமெபற
பாத்திசள்கட்டுவிதை தெளிப்பதுபறிப்பதும்
பாயுமடையைத்திறந்திடுவது மன்றியில்சுவாமி
சேரியிடையில்குடியிருப்பதும் பதருள்
சிதறைத்தூற்றநெல்லளப்பதும் பார்ப்பதும்
ஊறைவளைந்துதமுக்கடிப்பதும் மதக்கூட
முண்டுகளித்துநாமஉறங்குவ தன்றியில்சுவாமி
ஆண்டைமார்களிடும்பணிவிடை செய்வது
மருங்கில்நின்றுவாய்விடுவதும் கடுவதுங்
தாண்டிநடந்துநெடுங்கோல்பிடிப்பது மளப்பது
தனித்துசுடலைதினங்காப்பது மன்றியிலசுவாமி

விருத்தம்.

சாதியின்முறைமையைகாட்டித் தடையறுப்போதுமென்
வேதமாமுனிவராலும் விளம்பியுங்கண்டாரில்லை
பேதமாமபுலவருக்குப் பேரின்பநிஷ்டைபோதன்
லாதலாலென்னசெய்வோ மென்றமபுலத்தருசுவாமீர

வசனம்

பெரியகிழவனைப்பார்த்து நந்தனார்சொல்லுகிறார்

தார்சிவன்வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டோயறியாதுபோ யி
ருந்தார்.

பெரியகிழவன்சொல்லிய விருத்தம்.

கழனியைத்தெய்வமெனச்சுற்றிவந்து தலைவணங்கிகரங்குவித்து
உழுதுபரம்படித்துவிதை தெளித்து முளைகொள்ளநீரோடவிட்டு
பழுதரவேநட்டதனைகளைபிடுங்கி மடையினில்நீர்பாயவிட்டுச் (ன்
செழித்திடவேபொங்கலிட்டுக் காத்தவருயனேவேண்டுஞ்செய்கைதா

கீர்த்தனம-இ-ம-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம

பல்லவி

சுவாமிதெரிசன நமக்குண்டோடையைய
சாதியெனரேறுவந்த நீதியறியாமல்

அநுபல்லவி.

பூமிதரிசனம்போதும் வெகு
புண்ணியமேசோறுபோடுமின்ன மொருசுவாமி
நாத்துநாம்புகளைச்சுமப்பதும உழுவதும்
நஞ்சைவயலைசுற்றி வருவதும்வளமபெற
பாத்திசள்கட்டுவிரை தெளிப்பதுபறிப்பதும்
பாயுமடையைத்திறந்திடுவது மன்றியில்சுவாமி
சேரியிடையில்குடியிருப்பதும பதருள்
சிதரைத்தூற்றநெல்லளப்பதும் பார்ப்பதும்
ஊசைவளைந்துதமுக்கடிப்பதும் மதுக்குட
முண்டுகளித்தாமஉறங்குவ தன்றியில்சுவாமி
ஆண்டைமார்களிடும்பணிவிடை செய்வது
மருங்கில்நின்றுவாய்விடுவதும் நடுவதுந்
தாண்டிநடந்துநெடுங்கோல்பிடிப்பது மளப்பது
தனித்துசுடலைதினங்காப்பது மன்றியிலசுவாமி

விருத்தம்.

சாதியின்முறைமைகாட்டித் தடையறஇப்போதுமென்
வேதமாமுனிவரானும் விளம்பியங்கணடாரில்லை
பேதமாமபுலவருக்குப் பேரின்பநிஷ்டையேதன்
னாதலாலென்னசெய்வோ மென்றமபுலத்தஞ்சுவாமீ

வசனம்

பெரியகிழவனைப்பார்த்து நந்தனார்சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

பெரியகிழவன்வருகிறான் டேரானந்தக்கடலாடி. பெரிய

சரணங்கள்.

பாவிமாயையிலிருந்து பாரமுதல்பூதங்களைந்து
பெரியவரென்றுணர்ந்து பேரின்பலாபத்தையடைந்துபெரிய
படிபுதற்நந்தனும்மகிழ்ந்து பரமசிவபத்திபுரிந்து
கொடியபாவங்கள்தீர்ந்து குனிக்குறாக்கிநேர்ந்து பெரிய
நந்தனார்சொன்னதரிந்து நானென்னுமையுமிழந்து
பந்தமயக்கந்தெளிந்து பரவெளியாகக்கலந்து பெரிய

வசனம்

புலையர்களெல்லாங்கூட்டங்கூடி நந்தனாருக்குச்சிதம்பரப்பித்து த்தெளிய புத்திசொல்லவனுப்பியபெரியகிழவன்நந்தனாபித்துக்கொண்டுஅவருடையமகிமையெல்லாம புலையர்களிடத்தில்சொல்லிக்கொண்டாடுவான்.

பெரியகடுக்கா

திருநாளைப்போவார் இந்தசேரிக்குமூருக்கு
மாருக்கும்பெரியவா திருநாளைப்போவார
ஒருதரமாகிலுஞ் சிவசிதம்பரமென்று
உரைத்திடமொன் றுண்மைகூறிய திருநாளை

அடாதுசெய்தால் படாதுபடுவீர்விடாதுபாவந் தொடாதே அவன்பேரொடாததூறுபடாதே கையிற்படாதே வெம்பகைவிடாதே அப்பாதிடாகவன்கொப்படாதுபட்டால்விடாதுசலம் படாதவன்பயப்படாதவன் இடங்கொடாதவன் அடங்காதவன்நிலைவிடாதவன் மாறுபடாதவன்மனம்விடாதவன் அடங்கிடாதவன்விளையவலைப்படான்மாயையைகபபடாதவன் சிவனையிடைவிடான் கழனிகளைவிடான் கவைப்பைகளைதொடான நமதுவழிப்படான்பாவிகிடாரிஎல்லைவிடாரிவெல்லப்படாதுகல்லப்படாதுகள்ளப்படாது யாரையும்விடாது தான்பங்தொடாது வழிவைத்தேடாது இருவினைப்படாது செம்மைகெடாது தெய்வங்கெடாது அவன்கைவிடாது வேறுபடாமல் ஆசைபடாது அநினைக்கெடாதுசங்கடபடாததங்கக்கடாரப்பொங்கப்படாதவன் இனைவிடாதபுண்ணியதடாகன்செய்தவன்படாதிப்பிடிபடாதசிங்கம் அளவுபடாதமகிமைவிடா பெரியவன்டா தெரிசனப்படாதசந்நிதிவிடாதகதியைச்தேடா அரணவிலகடாவென்றசெல்லடா அவனைப்பணிபடாதூளையணியடா அறிந்துபோற்றடாகையணிந்தேற்றடாமலகைத்தூற்றடாமனதைத்தேற்றடாபிறவிமாற்றடா ஆனந்தக்கூத்தாடாசொனனேன்திருநாளைப்போவார இந்தசேரிக்குமூருக்குமாருக்குமபெரியவர்

வசனம்

இப்படி பெரியகிழவன்சொல்லக்கேட்டு நந்தனாலே கொடுக்கப்பட்டபதினொருபேர்களுக்குள்ளேயும டனிரெண்டாம்பேராயிருக்கத்தலைப்பட்டு சிவாவென்றுசொல்லிச் சேரியைக்கொடுக்கத்தலைப்பட்டார்களே கிழவாவென்றுமிகவுந்துன்பமடைந்து புலையர்ஒருவருக்கொருவர்சொல்லித் துயரபடுகிறார்.

கீர்த்தனை-௩௰-ம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

நாமென்னசெய்வோம புலையரே இந்தப்
பூமியிலில்லாதபுதுமையைக்கண்டோம

சரணங்கள்.

நந்தனொருவராலேயிப்படி யாச்சு
நன்மையுந்தின்மையுமில்லாமற் போச்சு
சந்திக்குசந்திகூத்தாடிட லாச்சு
சாமியுமில்லாமலெங்கேயோ போச்சுநாம்
தன்னாற்கண்டாய்வார்த்தைகேட் பாரோ
காதிற்பட்டாலதைக்கருத்துக்கொள் வாரோ
மன்று சாமிக்குப்பூசைபோட் டாரோ
மாரியாத்தாளெங்கேயமறைந்திருக்கி றாளோ-நாம்
சேரிக்குள்பதினொருபேரோடுங் கேட்டான்
செய்யுந்தொழில்முறையாவையும் விட்டான்
ஊருக்குப்பெரியகிழவனும நட்டான்
உண்மையறியாமல்சிதம்பரந் தொட்டான்நாம்

வசனம்

சேரியில் துன்பமடைந்த புலையர்களைப்பார்த்து உங்கள்தெய்வத்துக்குவழக்கம்போலேபூசைபோட்டுபலியிட்டுவேண்டினால் சேரிக்குநல்லகாலம்பிறக்குமென்றுபெரியகிழவனார்சொல்ல புலையர்கள்பூசைபோடுந்தெய்வங்களாவன

வீரன் இருளன்காட்டேறிவெரியன்நொண்டிசாமுண்டிதூற்றித்தூண்டிகல்லண்ணன்தொட்டியச்சின்னான் பெதகண்ணன்மாரிமுனியன் சங்கிலிபுதமாடன்கறுப்பன்பாவாடைமூறிக்காத்தான் குழியிரிசிமோகினிசத்தகன்னியும்சேரிமின்னரன்மின்னடியான்சிறுகாட்டுடையான்பனைமரத்தான் மாரியாண்டிவழிபறிதான்மலையன்பக்கிரியுளரியினுஞ்சிலம்பாயி இடையனல்லான்ஊமைபோடி வீறுங்கல்லன்பெத்தாச்சி வீட்டுத்தெய்வமுதலாயின.

இதுகளைதெய்வமென்றுவணங்கிக்கொண்டாடஎனக்கோழியாடு களுடன்மதுக்குடம்வைத்துப்பள்ளம்போட்டு பம்பையடித்துவருந்த ச்சன்னைதம்வரும்சொன்னேன்சேரிக்குநல்லகாலம்பிறக்குமசிதம்பரப் பித்தானந்தனுக்குத்தெளிந்து விடுமென்றுபெருகவாழ்வீரென்றும் பெரியகிழவன்சொன்னாரே அப்படியே கிழவன்சொல்லை நம்பிக்கை கொண்டுபுலையர்களெல்லாம்பங்கிட்டுபள்ளம்போட்டுகொம்புதம் பட்டமுழக்கிமுப்பூசையிட்டுவேண்டுவார்.

வருந்திக் கொண்டாடும்-அகவல்.

புலையர் எல்லைப்பிடாரியே எதிராகவந்துயெங்
கொல்லையுன்காவலாய்க்கொள்ளடி — யென்றார்

நந்தனார் சொல்லினுமடங்காதுசோதிப்பிரமானந்தத்
தில்லைநாயகனைத்தேவ — ரறியாரோ

புலையர் முண்டாகசூட்டிவரும் நொண்டிவீரப்பனைக்
கொண்டாடிபூசைகொள்வீ — ரென்றார்.

நந்தனார் அண்டங்களபதினாலுக் கப்பாலுமிப்பாலும்
நின்றார்க்குமுண்டாகிலையாது — வென்றார்

புலையர் கங்கையறிவாள்வைத்தகறுப்பண்ணசாமியை
இச்சையுடன்வேண்டியென்றெய்வ — மென்றார்

நந்தனார் பச்சிலைபிடுங்கியேபாதாளத்திலேசாற்றினால்
இச்சையயானதுமீயுமென்றெய்வ — மென்றார்

புலையர் நேசமறிகோலமுமட்டீமூன்றுசாவலும்
நீயகள்ளுமவைத்துத்தெரிசித்து — நின்றார்

நந்தனார் வாயாலேசிவமென்று வருந்தினலெப்போதும்
தாயாரைபபோலவேதழுவிவரு — மென்றார்

புலையர் பித்துபிடித்திருக்கும்பேயனும்நந்தனுக்கு
சித்தந்தெளிந்திடச்செய்திடுவீ — ரென்றார்

நந்தனார் பத்திவெள்ளமபெருகிப்பாய்ந்தாலுஞ்சேரியில்
நத்தையுரிஞ்சாதிநடாது — வென்றார்

வசனம்.

இவ்வகையாகப பூசைபோட்டுத தெய்வங்களைக் கொண்டாடும் புலையர்களைபபார்த்துநந்தனும்சொல்லுவாற்.

விருத்தம்.

இத்தனைநாட்பரமசிவனை திருமகிமைகயிரவுபகலெடுத்துச்சொன் (னேன்
பத்திபரியேர்க்கனுக்கேயருள்புரிந்தவையன்பாதம்
பணிவீரென்றேனை இத்தனையு மிழிந்திடவே
யனைவெறுப்பாயெத்தனையு மவமானித்திருந்தீ

கீர்த்தனம்-இ-ம-தோடி-ஆதிதாளம்

பதறிசெய்துவீரோ நடேசனைபத்திசெய்குவீரே

அநுபல்லவி.

ஆதிமூலனைப்பெற்ற உத்தமனை விட
நித்தியதேவர்களு மில்லையென்று — பத்தி

சரணங்கள்.

சாதகமாவனைவருக்கு சாரவேதத்து
சாரமுறுமுபநிஷத்துமே தற்பரனே அரனென்று
ஏமாறாமற்சொல்லியபின் புறம்பேயின்று
எவர்களு மிதியசவ லேபடுவிதனிநின்று — பத்தி

ஆகமமிருபத்தெட்டயுதபுராணமும்
அயன்றிசைமுதலான அனேகஸ்மிருதிகளும்
பாகமாகியபிரமசம்பரமசொருபனென்று
பண்புடனுணர்த்திடுமபான்மையதால்நின்று — பத்தி

கௌசிகமுதலானவிருடிகளனைவரும்
கரியமால்தொழும்பங்கதியென்றனுதினமும்
புவனத்திற்போற்றியேயேற்றினதால்வர
புகழும்புண்ணியபலம்பொருந்தினாரென்பதால் — பத்தி

அரியயனிந்திரன் முதலானதேவரும்
அரனடிதன்னையே அன்பராய்ப்பூசித்தால்
பரிவுடனவற்பசல்வம் பழுதுவாராமலே
பாவித்தாற்சிவனென்று பத்தற்சொன்னதினாலே — பத்தி

வியாசமுனிவரும் அத்ரயாறுகளும்
விஷ்ணுபரமென்று விளம்பினதாலமுன்னமை
காசிக்கங்கைகரையிற்கையிருந்தும்
கல்லாய்த்தானேயவர் சமைத்ததினாலேயும் — பத்தி

இல்லையம்பலத்தில் திருநடமாடிடும்
தேவாதிதேவனைத் தினம்பணிந்தேத்தியே
அலைவற்சமுசாரக் கடலினில்முழுகாமல
ஆனந்தக்கூத்துக ளாடிக்கொண்டுநீங்கள் — பத்தி

விருத்தம்.

இந்தவகைப்பரமசிவன்திருமகிமை யிரவுபகலெடுத்துச்சொன்
னேன்பக்தியிரியெங்கு னுக்கேயருள்புரிந்தவையன்பனேரிலீசென்றேன
அத்தனைபுரிப்பக்தி டேயமனவெறுப்பாயெதனையு மவகலமனுதிர
த்திசொல்லையினக்ககள் முழுத்தாளிம் முடிகொண்டு புனைந்திட்
டாரே

வசனம்

நந்தனார் ... புலையர்களைச் சேர்த்துநான்
இவ்வாறு த்துக் கொண்டிருந்தாம்

தண்டகம்

தத்திலவிபோலகாண்டிக் குதிப்பார்
மூதகயிடுவதைபோல்முகத்தைக் கடிப்பார்
வாற்கொண்டுகட்டிவளைத்தும் பிடிப்பார்
மணிக்கல்லெடுத்துத்துடைக்குள் ளொழப்பார்
பல்லாரசுரண்டியேபாம்பாடித திருப்பார்
கல்லாலெறிந்துமவகாயம படுத்துவார்
குப்புறத்தள்ளியேவைப்பினி றென்றார்
இவபரமென்றுநீர்செவிப்பி றென்றார்

வசனம்

இப்படிசிட்சித்தபின்பு புலையற்களெல்லோருந்நந்தனாரடிக்குப் பயந்து பத்திசெய்யத்தொடங்கினார்.

அரகரசிவசிவ அம்பலவாணா
தில்லையம்பலதேசிக நாதா
புரமூன்றெரித்தபொன்னம்பல வாணா
கரியுரிபோதகசுருணா கரனே
அனுதினமன்றிலுளாடிய பாதா
பிழைபொருத்தருளும்புண்ணிய மூர்த்தி

வசனம்.

மூடப்புலையாக்குபுத்திதருவாயென்று அவற்களுமிப்படிச்சொல்லத்தொடுவார

கீர்த்தனை-௩-ம-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

பத்திகள்செய்தாரே பரமசிவபத்திகள்செய்தாரே

சரணங்கள்.

பத்திகள்செய்தா ரற்றவமபுரியுமனந்த
சித்தமகிழ்ந்திடவந்தனைபேற்களும் பத்திகள்
எடுப்பான்சிவத்தைப்படிப்பான் அடியொன்று
பிடிப்பான்காலுக்குஅடிப்பானென்றே பத்திகள்
கல்லாலவனிங்கே சொல்லாலவனைறி
வில்லாதவனைவெகுபொல்லாதவனென்றே பத்திகள்

வசனம்

அந்தச்சேரியிலே புலையற்கள்பத்திசெய்தால் சேரி சிவலோகம் போலேவிளங்கியதுசிலகாலுக்குப்பின்புபுலையற்களெல்லோருங்கூடி நந்தனாரைப்பணிந்து நல்லவார்த்தைசொல்லி நாய்களெல்லோருமக

ம் நாளொன்றுக்கு மூன்றுவிரை சிவனேயென்று சொல்லுகிறோம் மற்றவேளையில் எங்கள்பண்ணைத்தொழிலை செய்வேனென்று கேட்க நந்தனார் நல்லது அப்படிதப்பால் செய்யுங்களென்று நந்தனார்சொல்லச்சேரிபெரிய கிழவனுடன் திருப்புன் கூருக்குப் போய்வந்த பக்தி பரிபுலையர்கள் நந்தனைச்சுற்றி அடிபணிந்துசொல்லுவார்

எண்சீரடியாசிரிய-விருத்தம்

கொள்ளையெனும்பிறவிவிரைமுளைவிசாமம்
குடிமாறிப்போவதற்கோவகைக்கேட்டு
கள்ளமனக்குரங்கதனால்விடையமாச்சு
கட்டியிருந்தாலிந்தவிருத்திபோச்சு
உள்ளங்கைக்குள்ளிருக்குங்கனியைப்போல
உருவில்லாதான்மாவோராறுத்துவாழ்வீர்
என்னளவும்பிசகில்லையென்றஞானம்
ஏற்றுவார்மும்மலத்தைத்தூற்றுவாரே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

பார்த்துப்பிழையுங்கள் நீங்கள் பார்த்துப்பிழையுங்கள்

அநுபல்லவி.

பார்த்துப்பிழையுமிந்த சோற்றுத்துருத்தியை
எத்தித்தொழவேண்டாம் காற்றுப்போகுமுன்னே | பா

சரணங்கள்

ஆத்திமதிருடுங்கூத்தனிடமாய்
சூத்திரத்தையிந்தசேத்திரத்துள்ளநாடி பா
வீற்றிருப்பீர்காலங்காத்திருப்பாண்சிவ
சாத்திரத்தைஞானசாத்திரத்தாலுற்றுப் பா
மூலக்கனல்தாண்டிமேலக்கரைவந்து
பாலைக்குடியிந்தநாளுக்குள்வாராமல் பா
பாலகிருஷ்ணன்தொழுங்கோலக்கண்களை
மேலுக்குமேல்நாடிகாலக்கலியற

கீர்த்தனம-இ-ம்-யமுனாகல்யாணி-அல்லது-சாங்காரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பதம்பர மென்று-ஒரு
தானுஞ்சொன்னால்பாதகி யுண்டுண்டு

அநுபல்லவி

நல்லகருதிமுடி கண்டுசபா
நாதன்றிருத்தாளைச்சிந்தையில் கொண்டுதில்லை

சரணங்கள்

வேரில்லாமலொருவிருட்சமென் — றிருக்கு
வினையும்வினைகளெல்லாமது — செய்யுந்திருக்கு
பேரில்லாமல்ஞானத்திகொண்டு — தருக்கு
பேரின்பவாணனைப்பிசகாமல் — செருக்கு — தில்லை
தேசம்புகழுந்தில்லைக்கோயில் — வளைந்து
திக்குஞ்சைவபஞ்சாட்சரம் — புரிந்து
ஆசையுடனேயர்த்தசாமத்தி — லிருந்து
அங்கம்புளகிதமாயடிக்கடி — பணிந்து — தில்லை
மாயன்கோபாலகிருஷ்ணன்தினந் — தேடி
வருந்துஞ்செநகாமறைமலரடி — நாடித்
தாடையைப்பிரிந்தவிளங்கன்றுபோல — கூடித்
தனித்தருந்துதாளம்போட்டுக் — கொண்டாடி — தில்லை

கீர்த்தனம்-இராகம்-கொள்ளிப்பந்து-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நமக்கினிபயமேது தில்லைநடராசரிருக்கும்போது.

அநுபல்லவி

மார்க்கண்டேயருக்காமறலியையுதைத்திட்ட
மான்மழுவேந்துமாதேவனிருக்க — நமக்கி

சரணங்கள்

இம்மைமறுமைமுதலியாவுக்கும்பரமன்
சின்மயானந்தரூபச்சிவபெருமானிருக்க — நமக்கி
அரியயனமருமாலங்கண்டஞ்சமும
பரிவுடன்வரக்காத்தபரமசிவனிருக்க — நமக்கி
திரிவிக்கிரமனாயதிண்மாயன்மமதையை
வியவுங்களாகிவிளங்கும்பரனிருக்க — நமக்கி
ஆதிசேடனுமானுமலசோனிவக்ருமியும்
மாதலாய்தவஞ்செயக்களித்தபரமனிருக்க — நமக்கி
இரணியனுல்வெறிகொண்டநரசிம்மனை
தரணியில்ரட்சித்தசங்கரனுகிருக்க — நமக்கி

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சங்கரனைத்துதித்தாடு இனிசனனமில்லையென்றுபாடு

அநுபல்லவி.

பொங்கரவணந்திடுபொன்னம்பல
விநதியில்நினைவாகப்போற்றலாய் — சிவனை

சரணங்கள்

பாரினிற்பெண்கள்போற்	கருத்துப்போய்
பற்றவொட்டாமலே	திருத்து
பேரின்பஞானத்தை	வருத்து-சுகப்
பெருவெளிநெஞ்சி	விருத்துசங்கரனே
நீரேறற்குமிழியிக்	காயமென்றும்
நிலையில்லாவாழ்வித்து	மாயம்
பேராணமாலயன்	தேயன்பெறப்
பேசுவதே	யுபாயம்சங்கரனே
மனிதஜனனத்தில்	தேடுகல்ல
மாதவத்தோர்களைக்	கூடு
தனிவெளியாமொரு	வீடுதன்னைத்
தத்துவத்தால்கண்டு	நாடுசங்கரனே

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லிய நந்தனாரைநோக்கி அவர்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-௰-ம்-சவாயிகண்டகம்-சாப்பு-தாளம்

அவர்கள்	புண்ணியவிக்கிரமபுறவிழிவீக்குமருக் கண்ணுமலுருப்பதுஉண்மையோ	நந்தா
நந்தனார்	கண்ணிலேபார்த்திடில்காட்டில்மறைந்திடும் மண்ணுனபூதங்கள்மாயமேவா	மைந்தா
அவர்கள்	இருப்பதுபொய்யெனறிராததுமெய்யென்றும் இருந்திப்பேசியவகையென்னடா	நந்தா
நந்தனார்	உருத்தெரியநாமரூபமல்லவோ கருத்திவிருத்திக்கொண்டிகாணலா	மைந்தா
அவர்கள்	விஸ்தாரமாயிர்தபிண்டயானமத்தை யத்திக்கொண்டிருக்கதுபகார்த்திடும்	நந்தா
நந்தனார்	வித்துள்விருட்சமடங்கியவாறுபோல் சத்துக்குள்ளடசராசர	மைந்தா
அவர்கள்	புத்திக்குளெட்டாதபோதத்தைநாமுண்டு முத்திபெறவழிமொழியுமோ	நந்தா
நந்தனார்	அத்தனிருக்குமிடமன்னையாதிகள் பத்துதலில்லாப்பரவெளி	மைந்தா
அவர்கள்	தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாறுங்கடந்திடும் வஸ்துவைநாமெண்ணுவகையேது	நந்தா
நந்தனார்	சித்திரையெழுந்தபின்றினைவுடனேகூடி உத்தாரம்பேசுமேயதுண்மையே	மைந்தா
அவர்கள்	பித்தனைவேரொருபேயபிடித்தாற்போலுஞ் சித்தவிகாரங்கள்செனியுமோ	

நந்தனார் பத்திவலைவீசிப்பார்த்திடும்வேலையில்
தத்திருதித்திடுந்தாண்டவ மைந்தா
அவர்கள் சிலமுன்னநல்லசேதிசொன்னாயுந்தன்
காதுக்குரும்பிடகண்டோமே நந்தா
நந்தனார் பாலுக்குச்சர்க்கரைபலித்ததுபோலுங்க
ளாலேயன்றோவீடுகாடாள மைந்தா
அவர்கள் தூலசரீரத்தைச்சுமந்துபின்னைபூச்சி
போலேயானோமுந்தன்புண்ணிய நந்தா
நந்தனார் பாலகிருஷ்ணன்தொழும்பரமசிவனரு
ளாலேபொங்கிவருமானந்த

எண்சீர்கழிநெடிலாசிரிய-விருத்தம்

காரமொன்றுசொல்லைமூலைப்போட்டு
உருதியெனுமிருப்புலக்கைகையிலேந்தி
ஹாங்காரமென்றதட்டுவாளைகையிட்டு
வழுக்கடியேகண்ணியனைதப்புடைத்தெடுத்து
நீங்காதசிலயோகநிஷ்டைகொண்டு
நிர்மலதாய்வருஞ்சற்றிலந்து
பாங்கானநந்தனிருநாளைப்போற்றி
பணித்திட்டார்திருநீற்றையணிந்திட்டாரே

வசனம்

அவர்கள் நந்தனாரை விட்டுநீங்கி தனித்திருக்க மனம் வராமல் சொல்லுவார்

விருத்தம்.

தில்லையிற்போகவேண்டாம் திரும்பிவந்தாலும்மைச்
சொல்லாதுபண்ணைப்பார்ப்பான் சினங்கொண்டபடியாலிந்த
எல்லையிலிருந்துதானே யீசனார்திருநாமத்தைச்
சொல்லியேகாலம்வீட்டிற்சேருவோம்வாரீரென்றார்

வசனம்.

அனல்கண்ட மெழுகதுபோ லுருகிப் பத்திவெள்ளம் பெருகிச் சொல்லிய பேர்களை கவராலிங்கனம் பண்ணி கண்ணீர்சலம் பெருகச் சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

தில்லைவெளியிலேகலந்துகொண்டாரவர் திரும்பியும்வருவாரோ
எல்லைகண்டபேரினிப்பிறவாரென்றியம்புவதறியாரோ
பெண்டுபிள்ளைகள்வெகுங்கூட்டமதுபேயச்சுரக்காய்தோட்டம்
கண்டுகொள்வார்பெரியோரறிவிற்கனகசபையினாட்டம்
திருவாதிரையில்தெரிசனங்காணத்தேடித்திரியாரோ
அரிதாகியவிதமானுடங்கிடைத்தாலானந்தமடையாரோ

குஞ்சிதபாதத்தைகண்டாலொழியகுறையதுநீங்காதே
சஞ்சிதகுமாரதிகளுடாடியாடலமுந்தாங்காதே
சேரியிடையிலேகுடியிருந்தாலிந்தச்சென்மமுந்தொலையாதே
சிதம்பரமபோவேன்பதம்பெருவேன்தடைசெய்வதுமறியாரோ
இரவும்பகலுமொழியாககவலையிலிருப்பதுசுகமோடா
இன்பம்பெருகுமபரமானந்தவெள்ளமிழந்துபோடா

வசனம்

சிதம்பரம்போவேன்நீங்களிங்கேயிருங்களென்று நந்தனார்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம.

பல்லவி.

சிந்தனைசெய்துக்கொண்டிருந்தாலுங்களுக்
கெந்தவிதமுங்கரையேறலாமசிவ — சிந்தனை
அந்தணமுனிவருமமிந்திரனமரும்
வந்துபணியுமரவிந்தபொற்பாதத்தை — சிந்தனை
மாமனைவதைத்தவன்காமனையெரித்தவன்
மான்மழுதரித்தவன்தாமரைபாதத்தை — சிந்தனை
தம்புருவணிந்திடுந் தும்புருநாரத
ரும்பணியும்பொன்னம்பலவாணனை — சிந்தனை
வெம்பியதும்பிக்கருளியபாலகிருஷ்ணன்
பணியும்திருவம்பலநாதனை — சிந்தனை

கீர்த்தனம-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-அல்லது-சாமாராகம்சாப்புதாளம்

பல்லவி

தில்லைத்தலமென்று சொல்லத்தொடங்கிறு
வில்லைப்பிறவிபிணியம்பாவமும்

அநுபல்லவி

சொல்லுக்குமிதுவேசிவலோகம்
எள்ளத்தனையறஞ்செய்யில்மோகத் — தில்லை

சரணங்கள்

ஆகமவேதபுராணங்கள் — சாத்திர
காரத்திலாரும்விண்ணுட — பாத்திர
மாலயமாயிரத்தெட்டினி — ணேத்திர
மானந்தத்தாண்டவமாடிய — சேத்திரதில்லை
சுணத்திலாடுமணிமாதி — சித்தியுங்
காத்திலாரும்விண்ணுட — வெற்றியும்

இணையில்லாத குருபத்தி சாஸ்திர பத்தியும்
இகத்திற்முயலாவருஞ்சிவபத முத்தியுமில்லை
பரமரகசியமென்று பாக்கலாம்
பாலகிருஷ்ணனைக் கவிபாடிக் கேட்கலாம்
கருமவினைகளடங்காமற் போக்கலாம்
கசடர்கட்கு முத்தியுமண் டாக்கலாமில்லை

வசனம்

நந்தனார் ஞானஉபதேசஞ் சொல்லக் கேட்டு முன்னே நந்தனோ
ருடனே திருப்புன்கூறிற்போய் சிவதரிசனஞ்செய்துவந்தவர்களாகிய
அரவன் தொந்தி ஆனையேறி முத்துமாறி கறுப்பன்காத்தான் பாச்சனூரா
ன் ஆண்டிசேவகன் சொறியன் வெறியன் காணியான் எல்லைச்சாமி
யென்றபெரியகிழவரிந்த ஆறுபேர்களும் மனந்தமடைந்து அவரவ
ர்கள் நிஷ்டையிலிருக்கத்தொடங்கினார் மற்றப்புலையர்கள் கூட்
டங்கூடி நந்தனார் நம்மைநாளொரு வகுப்பாக சிவநாமத்தைச
்சொல்லச்சொன்ன குற்றத்தைப்பாராட்டி நந்தனை யடிமைகொண்
ட அந்தணரிடத்திற் சொல்லுவார்

விருத்தம்.

இரவுபகல் பரமசிவனிணையடியே தொழுதிருக்கு மின்பங்கூறிக்க
கரைபுரளுங்கடலைப்போற்சிவத்தினிடைக் கருத்துணாக்கண்டெல்லா
ரும், பாவிவரும்புலையர்களும் பண்புரலேநெறிகாட்டிப்பகரக்கேளீர்,
அரியதொரு அந்தணவனடிமைபுரியுந்தனபாலரிக்கைசெய்வார்

தொண்டிச்சிந்து-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

ஐயே ஒருசேதிகேளும் உங்கள் அடிமைக்காறப்பறைநடத்தைக
ளெல்லாம் வரவரக்கெட்டுப்போச்சு சேரியில்வழக்கமில்லாதபடி பழக்
கிட்டான் குடியிருக்கமாட்டோம் எப்போதும் கூக்குரல்போடுவாறு
க்கமறந்தே இருப்பாரொருவேளை தில்லைச்சிதம்பர மென்று சொல்லி
மதம்பிடித்தே அழைப்பாரொருவேளை எங்களையும் அண்ணேவரவா
வென்றுசொல்லி கின்னாரங்கொட்டி குதிப்பாரொருவேளை இக்குழு
க்கல்கொண்டானையோ வலதையோ கண்டவன்போல களிப்பாரொரு
வேளைமரம்போலே கையசக்கால் காலசைக்கால் மெய்யசைக்கலும இ
ருக்காதொருவேளை தாளம்போட் டெக்கலி கொட்டியே குடிசைகுட்
புகுந்து பேசாரொருவேளை கண்டதெல்லாம்பிரட்டென்று சொல்லு
வான்முரட்டுத்தனம் மன்றுசாமிபோலேகிளம்பிவாய் விட்டலறுங்
குழலூரெட்டுமே ஐயோ சிவனே யென்பான் கீழே புரண்டழுவான்
யாரையுந் தொழுவானே தூண்டிமீனதுபோலே துள்ளித் துள்ளித்
துடிப்பான் பற்களைக்கடிப்பானே சிவனென்றுமென்றுதாம் நாங்களு

ஞ் செப்பவேணுமல்லாவிடில் வைப்பிலுதைப்பான் கோவிலிற் போவோமென்பானே எங்களையும் கும்பிடச்சொல்லி யில்லாவம்புபண்ணுவான் சுற்றிவரச்சொல்லியடிப்பான் சிவன்பேரைசொல்லடா சந்நிதியில் நில்லடாவென்பான் சொலித்துலைக்கவேணும் இல்லாவிடில் சுக்குமாந்தடி கொண்டு நொக்கிவிடுவான் கொயபேரிமூக்கன்போலே மூக்கினில் குத்துவான் புலிபோலேதக்குவானே இதுவென்னகாரணமோ எங்களுக்கீனமாயிருக்குது மானமல்லவோ கறுப்பண்ண சாமிதானோ இருளன்காட்டேறியோ வீரையன் விட்டேறியோ பாவாடைதுரைதானோ ரணபத்திரகாளியோ வுன்மத்தவீரனோ பூசைகள்போட்டுப் பார்த்தோம் ஒன்றிலும்போவதில்லைசாரியமாவதில்லையே எங்கள்வள்ளுவரைக் கேட்டோம் அவரெடுத்துச் சொன்னாரிதை விடுத்துச்சொனனார் வயான் உருத்திரனார்பிடித்து வாட்டுதடா இப்படியாட்டுதென்றார் தெளியாதென்று சொன்னார் ஐயவெளியாதென்றுசொன்னார்.

கீர்த்தனை-இ-ம்-கன்னடா-ரியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சேதிசொல்லவந்தோம் நந்தனார் சேதிசொல்லவந்தோம்

அநுபல்லவி,

சாதிமுறைமைதெரியாதவனுக்கு
வந்தவனென்றொருமாதமாய்த்தெரிந்த சேதி

சரணங்கள்

ஏரைப்பிடித்துசற்றே யுழுவான்-மன
தேங்கித்தள்ளாடியே விழுவான் எங்கள்
சேரியைப்பார்த்தே யழுவான்-சிவ
சிதம்பரமென்றே தொழுவானேயேசேதி
நாத்துமுடிக்கையி லெடுப்பான்-இதை
நடத்தெறியாமலே விழிப்பான்-இதைப்
பார்த்திடும்பேர்களைப் பழிப்பான் அடே
பாவியென்றெங்களை யடிப்பானேயேசேதி
உதட்டியசைத்துமுணு முணுப்பான் அவன்
ஊணுறக்கத்தையும் துறப்பான் நாங்கள்
அதட்டிப்பேசினு லடிப்பான்பொன்
னம்பலவாணனைப் படிப்பானேயேசேதி

திருநாளைப்போவாரென்னும்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாசு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அடக்கியாளுமையே இவனை அடக்கியாளுமையே

அநுபல்லவி.

அடக்கியாளுமிந்தத் துடுக்குக்காரனிவனை
யடித்துப்பிடித்துகண்டித்துப்படபடத்து அடக்கி

சரணங்கள்

பொன்னம்பலவானென்றிவன் பேசி
பொழுதைப்போக்குவான்சாம்பலைப்பூசி
சன்னதங்கொண்டவன்போலவே வாசி
சண்டைப்பிடிக்கவருவானிவன் தோஷி அடக்கி
பலித்துதையேழுநமக்கிரம் போட்டான்
பழமையானயினிதங்களைக் கூட்டான்
குலத்தைக்கெடுக்கவந்தானிவனொரு கோட்டான்
கோபக்காரனெங்கள்வழிபட மாட்டான் அடக்கி
குளத்தைவெட்டச்சொல்லிக்கூலியைக் கொடுத்தான்
கூட்டிக்கொண்டுபோய்பயல்களைக் கெடுத்தான்
களத்தைச்சீக்கவேயெங்களைவிடுத்தான்.
காடுமண்டிவருஞ்சுடலையிற் படுத்தான் அடக்கி

வசனம்

சேதிசொல்லவந்த புலையர்களைப்பார்த்து வேதியர்சொல்வார்

விருத்தம்

காலமேவந்தானிங்கே கள்ளக்கும்பிடுகள்போட்டுப்
பாலனைப்போலேபேசிப் பசப்பிறான்போடாவென்றேன்
வேலைகுழலகிலிந்த வீணனைப்போலேகாணேன்
சீலமாஞ்சிதம்பரத்தைச் சேரவேவிடைகொடேனே

வசனம்

அந்தணர்சொன்ன மொழியைப் புலையர்கேட்டுமிகவுஞ்சந்தோஷங்கொண்டு சேரிவந்துசேர்ந்தான் நந்தனு ரெப்பொதும்போல அந்தணரிடத்தில்வருகிறார்

துக்கடா ஆதிதாளம்

நந்தனாரும்வந்தார்வெகு
சொந்தமானதங்களையரைக்காண நந்த

அங்கமுழுதிலும் நீறுபூசியே ஹரகாசிவசிவவென்றுபேசியே
சங்கையின்றியிருகைகள் வீசியே சாமிசாமியென்றுதன்னையேசியே
தில்லைச்சிதம்பரபள்ளுபாடியே தெரிசினங்காணேனென்றுவாடியே
அல்லலறுஞ்சிவலோகநேடியேயடையவேணுமென்றிங்கேநாடியே

நந்தனாரும் வந்தார்

விருத்தம்.

சாதிகுலம்பிறப்பென்னுஞ் சந்தேகந்தெளியாதுதானுயிற்கும்
பேதைகுணம்பற்றறத்துப்பேரின்பம்வருடிக்துப்பேணிக்காக்கும்
ஆதிபராபரமென்னுந்திருச்சிற்றம்பலத்தைக்கண்டறிவிலுன்ன
வேதமொழிவிளங்கிவருந் திருவாயால்விடைகொடுத்துயிடுவீரென் (றார்

கீர்த்தனம-இ-ம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

தில்லையம்பலத்தலமொன் றிருக்குதாம்கண்டபேர்க்கு
ஜென்மமானபிணியைக் கருக்குதாம்
உயருஞ்சிகரக்கும்பம் தெரியுதாம்கண்டபேர்க்கு
உள்ளங்குளிரகருணை பொழியுதாம்
பண்ணவரயன்மாலுந் தேடுமாந்தில்லைக்காட்டில்
பாம்புபுலிக்குகிர்த்த மாடுதாம்
அரியபிரமனெழுத்தைத் தள்ளுமாம்ஆரையுமது
ஆனந்தமுழக்காட்டிக் சொள்ளுமாம்
போய்வருபவர்புண்ணி சாலியாம்தருமராசன்
புரத்தில்பழுதுவந்து சேலியாம்
உருவில்லாதகுருவொன் றிருக்குதாம்மூலக்கனலை
ஊதியெழும்பிக்காணப் பெருக்குதாம்
உருவமாகிவெளியே வருகுதாம்நான்மறைக்கு
முணர்வில்லாதகாட்சி தருகுதாம்
போய்வருகவுத்தரந் தாருமேபொன்னடித்தூள்
போற்றவேகண்ணாலே பாருமே தில்லை

வசனம்

சிதம்பரம் போவேனென்று அந்தணர் கேட்கும்படி நந்தனார் சொல்லுகிறார்

கிர்த்தனம-இ-ம்-சுருட்டி-ஏகதாளம்

தாதரிகிடதக சந்தரிசனத சாதந்தமிதத்திடக்கணந்தரி தினத்ததிம்த கதந்தரிகுந்தரி தந்தகணம் தனனந்தனனந்தனந்திக்தனத்தின்னுகிடதந்தோந்தத்தின்னுகிடதகதோந்தத் தின்னுகிடதோம்.

பல்லவி.

அடியபாதங்காணேரே பிரம்மானந்தபூணேரே

அநுபல்லவி.

நாடுந்தைப்பூரணபூசத்திலே — தில்லை
நாயகனார்குருவாரத்திலே — மனதுள் — ஆடிய

சரணங்கள்

பாசமறுத்துடன் — வாசியொடுக்கி
பக்திபண்ணுங்காட்டில் — பாம்புபுலிக்கி
ஆசையுடனே — யருளைப்பெருக்கி
அன்பர்களிக்கச் — சிலம்புகுலுக்கி — ஆடிய
கொட்டமளிக்கும — புனல்வெறுழிலநீக்கி
கோடிகாலஞ்செய்த — பாழ்வினைபோக்கி
வெட்டவெளியிலே — நெட்டிடத்தூக்கி
வேதம்பணிந்திடத் — தென்முகம்நோக்கி — ஆடிய
சேணுஞ்சடைபுனல் — பூமியில்கொட்ட
சேவித்தநாரதா — பாடியேகிட்ட
கோணங்கிழிந்தண்ட — கோளமுமுட்ட
கோபாலகிருஷ்ணனு — மத்தளங்கொட்ட — ஆடிய

வசனம்

ஆனபடியினால் நான்சிதம்பரம்போகஉத்தரவு தரவேணுமென்று அந்தணரைத்திருநாளைப்போவார் கேட்கிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

உத்தாரந்தாருமையே எனக்
கொருவருமில்லைபரகெதியடைய — உத்
வித்தைகள்கற்றதுமில்லையாதொரு
பத்தியிதென்றுபரகதியடைய — உத்
குற்றங்களெத்தனைகொடியேன்செய்யினும்
அத்தனையும்பொருத்தாதரவாக — உத்
பெண்டுபிள்ளையென்றபேயனைப்போற்றியே
கண்டுகளித்துகாலங்கழித்தேன் — உத்
தில்லைச்சிதம்பரத்தைத்தெரிசித்துலந்துங்க
னெல்லையைக்காத்துக்கொண்டிருக்கிறேனையா — உத்

வசனம்

நந்தனார் சிதம்பரம்போகஉத்தரவுகேட்டதனால் வேதியரடிமையைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார்

விருத்தம்.

பாடிபுகழ்தில்லைநாதனை பத்தியேயுருவாய்வந்து
கடிநகராதனூரில் களித்திடும்நந்தனென்று

இடுசெடுமுஞ்சிகாட்டிச் சில்லிடம்போலெநெஞ்சங்
அடிக்குடிக்கிட வனாயங் கோடியும்பேசுவானே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கண்டகட-ஆதிதாளம்.

சேரிமுற்றுஞ்சிவபத்திபண்ணும்படி
விட்டையாமதுவிட்டையாம்
சேதிசொல்லவேணுமென்றிலேர
வாளைதயோ அகமகிழ்ந்தைதயோ
காலைமாலையில்வநதுதெரிசனங்
காட்டுறாய்நிலைகாட்டுராய
கதறிமுறையிடுமார்க்குருவிகருடன்போ
லாகுமோவநிவெகுமோ
அடிமைவேலைசெயயுமுனக்கிந்தக்கொண்
டாட்டமோசெனநகூட்டமோ
அடக்கியாளமாட்டேனோசிங்கக்குட்டி
யல்லவோவதைதசொல்லவோ
காணிபூசையவர்போடும்போதுநீ
கண்டித்தையாங்கண்டித்தையம்
கடமெலாம்வெளிப்படுவதாகவழி
காட்டுகிறேனிதைகாட்டுகிறேன்

வசனம்.

நந்தனார் சிதம்பரம்போவேனென்று சொல்லுவதால் ஆந்தணர் கண்டிக்கிறார்

கீர்த்தனம்-இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

பறையா சிதம்பரமென்றுசொல்லப்
படுமோடாபோகப்படுமோடா — பறையா

அநுபல்லவி

அறியாத்தனமினிசொன்னாலினிமே
லடிப்பேன்கூலியைப்பிடிப்பேன்பாவிப் — பறையா

சரணங்கள்

சிதம்பரமென்பதை — விடுகொல்லத்
தேறடியிலேவைத்து — படுநாற்றைப்
பதத்திலேபிடுங்கி — நடுகனப்
பண்ணனுக்கேபலி — கொடு-அடாபறையா

எப்போதுமொருதடி — பிடிகையி
லெடுத்துக்கொண்டேகமுக் — கடிஎங்கள
கற்பனையாம்பன்று — படியுங்கள்
நோகாமலேகாடிடைக் — குடி அடாபறையா
கள்ளந்நிருதற்குப் — பாரு-உன்
கால்படுமபண்ணையில்வீழ் — பிரு-இது
சொன்னதுமில்லையோஉன் — குருநீ
சுகமுடன்வாழ்ந்துக்கொண்டிரு — அடாபறையா

விருத்தம்.

ஒதியடிவீராவென்றும் உக்கிரமாடாவென்றும்
பதிபெறுங்கருப்பாவென்றும் பாவாடைராயாவென்றுங்
துதிபெருமிருளாவென்றுங் கொட்டியச்சின்றனென்றும்
மதுவொடுபிசிதம்வைத்து வருந்திமேயவணங்குலாயே

வசனம்.

அந்தணர் நந்தனரைக் கண்டித்து மறுபடியும் நல்லவார்த்தை சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லாவணி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

நந்தாஒருசேதிசொல்லுகிறேன்கே
ளிந்தபங்குதோன்றியநாள்முதல்
சொந்தமுறியெழுதிக்கொடுத்துநீ
வந்தபறையனல்லவோமறந்தாய் — நந்தா
பாருஇந்தவயல்வரப்பைவெட்டிப்
பேருஅந்தக்கழனியைவெட்டிப்பனை
சேருபொருப்புள்ளவனுனையன்றி
யாருஇதுவல்லவோகாரியம் — நந்தா
வாடாஉன்கூலியைமுழுதுந்தா
வேடாபண்ணைபறச்சிகளுடனே
கூடபழனங்கடோறும்நடப்
போடாஇதுவல்லவோபுண்ணியம் — நந்தா
பாடுஉன்கறுப்புதெய்வத்தைக்கொண்
டாடுகள்ளுசுள்ளுடன்பூசைகள்
போடுநெல்விளையும்படிக்குவழி
தேடுபுத்திசொன்னேனிதுதான் — நந்தா

வசனம்.

வேதியர் நந்தனரைச் சிதம்பரம்போகாதேயென்று கண்டித்துச்சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சிதம்பரம்போகாதே சொன்னேன் சிதம்பரம்போகாதே

அநுபல்லவி

சிதம்பரம்போனால் இதமபெறலாமென்று
சேதிசொல்லுறாயுன்சாதிக்கடுக்குமோ சிதம்பரம்

சரணங்கள்

கள்ளக்கும்பிடுகளைப்	போடாதேஉன்
கபடமெல்லாமிங்கே	காட்டாதே
மெள்ளச்சொல்லடாமுழுமூடா	கீழே
தள்ளிவிட்டிவுன்னைத்தருமபடி	செய்வேன்-சிதம்
நாத்தைப்பிடுங்கிக்கழனி	நடவேணும-அந்த
நஞ்சைவயலைச்சற்றே	யுழவேணும
பார்த்துப்பரம்படித்து	பழுதுவராமல்
பாயுஞ்சலம்விட்டுப்	பார்த்திடுவாய்நீ-சிதம்
அடிக்கடிமருத்துநான்	சொல்லவோநீ
அடிமைக்காரப்பய	லல்லவோ
எடுத்துக்காட்டுவேனிருக்குது	சாதனம்
தடுத்துப்பேசினால்	தாடையிலடிப்பேன்சிதம்

வசனம்

அந்தணர் கண்டித்துச் சொன்னதால் நந்தனார் துயரமடைந்து சேரியில்வந்து சிவனைநினைத்து பக்திபுரிந்து கொண்டாடுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்- ரூபகதாளம்.

பல்லவி

பத்திபண்ணிக்கொண்டிருந்தால்முத்திபெறலாமே

அநுபல்லவி.

எத்திசையுமவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்நிறைந்திருக்கும்
வஸ்துவென்றுஅம்பலவன்மலரடிதினந்தோறும் பத்தி

சரணங்கள்

கட்டழுகிசோரனிட்டங்காதலது	போலே
கடுகிவருங்கன்றுருகில்கபிலையது	போலே
கட்டவரைத்துணியுமில்லாப்பேதையொருக்	காலே
காவலனார்பதம்வருகில்களிப்பதனைப்	போலே
கண்டுமுறைநகீழலகக்கண்டறியார்மநுமயக்கங்	
கற்பனையாயிப்பிரபஞ்சஞ்சொற்பனம்போலொப்புமிரும்	பத்தி

தயிர்குடிக்கல்பால் குடிக்கத்தழுவுதல் திருஷ் டாந்தம்
சடலமபொறுக்காமல் துயர்தருகிலி மோகாந்தம்
ஆயிருந்துவழுத்திந்தமாயையுப சாந்தம
ஆதமொன் ஆசாதனங்கள்வழங்கியது வேதாந்தம்
காயஞ்ஜனிக்கா திருக்கக்கண்டுகொள்ளவேண்டுமென்றால்
காசுபணமபாசமதுமாசரவே ரேசமுகின் பத்தி
பச்சைமரத்தாணிபோலேபரிந்துமனம் நாடி
பாலகிருஷ்ணன் பணியுமபொன்னமபலவனைக்கொண்டாடி
இச்சையொழிநைதம்புலன்களைந்துகளும் வாடி
ஏகரசமானபரிபூரணத்தைத் தேடி
அச்சமறந்திருவீழியிலானந்த கீர்கரைபுரள
அரனே திரிபுரனே கங்காதரனே பராபரனேயென்று பத்தி

வசனம்

சேரியில் சிவபக்தி பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற பன்னிரு பேர்களுடன் நந்தனுருமிருந்து பக்திபண்ணுமநாளையில் ஒருநாள் நந்தனுர்பன்னிருவடைய பக்திதிடப் பட்டதோ இல்லையோவென்று அரியப்பரிட்சைபார்த்தார்

இருச்சொல்லலங்காரம்

நந்தனுர்-சிவதலத்தில்சிதம்பரமேகாட்சி யென்றார்
அவர்கள்-அவித்தைதகளைத்தாண்டிநிற்றலேகாட்சி யென்றார்
நந்தனுர்-சிற்சபையின்மகிமையென்னசெப்புவி ரென்றார்
அவர்கள்-அச்சுதருங்காணுதவானந்த மென்றார்
நந்தனுர்-ஆசையினுலென்னபலனுரு மென்றார்
அவர்கள்-நாக்கிலேசிவநாமம்நவிலு மென்றார்
நந்தனுர்-சுற்றதனுலென்னபலன்கண்டோ மென்றார்
அவர்கள்-சொற்றமைக்காரன்பலன்கொண்டா ரென்றார்
நந்தனுர்-அம்பலத்தைத்திறைபோடத் தொடங்கினுரே
அவர்கள்-சம்புவித்தைதமாயைக்கு ளடங்கினுரே
நந்தனுர்-மனந்திருத்திக்கொண்டார்க்குவாராதொன்றில்லை யென்றார்
அவர்கள்-கனவருத்தமுண்டார்க்குங்காகாதுதொல்லை யென்றார்
நந்தனுர்-சாதியிலேயெளியவன்தானறிவானே வென்றார்
அவர்கள்-ஆதியிலேபேதமில்லை அறிவீரே யென்றார்
நந்தனுர்-ஞானமில்லாதவர்முத்திநாடா ரென்றார்
அவர்கள்-ஊனமில்லாச்சிவபத்திதேடா ரென்றார்
நந்தனுர்-மதியில்லாதவர்களுக்கெல்லாம்விதியே தென்றார்
அவர்கள்-கதியில்லாதவர்க்கெல்லாங்கதியே தென்றார்

நந்தனார்-பவக்கடலைக்குளப்படிபோல்பகுப்பா ரென்றார்
அவர்கள்-சுகக்கடலிலிளைப்பாரசுகிப்பா ரென்றார்
நந்தனார்-பாப்பானுத்தாரங்கொடுப்பானோ வென்றார்
அவர்கள்-காப்பாற்றுங்கடவுளுக்குகைபார மென்றார்
நந்த-படித்தாற்போல்காட்டிவிட்டேனபமொச்சுதென்று சொன்னார்
அவர்கள்-அடித்தபால்போட்டு விட்டேராராலேயாகு மென்றார்
நந்தனார்-அங்கேயேனீங்கள்வல்லையோ வென்றார்
அவர்கள்-இங்கேயேனோ துஇல்லையோ வென்றார்
நந்தனார்-எங்குமநிறைந்தபூரணங்க ளென்றார்
அவர்கள்-இங்குமிருந்துஇயற்றுங்க ளென்றார்

வசனம்

இப்படியிருக்குங்காலத்தில் ஒருநாள் தனக்குத்தானே பரவசமா ய்ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப்பாடுவார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பாடுவாய்மனமே சிவனைக்கொண்டாடுவாய்தினமே

இந்திரன்முதலிய இமையவர்க்குபகார
நந்தியின்மீதேறும நம்பன்பதமபோற்றி பாடுவாய்
ஆலந்தனையுண்டமரரைக்காத்திடு
நீலகண்டன் கழல்பெற நெறியுடன்போற்றி பாடுவாய்
சீலமாகவேசித்தத்தினின்றுடுஞ்
சூலபாணியனைனுஞ்சுயம்புதான்போற்றி பாடுவாய்
மோகமாந்துன்பத்திறைல் மூழ்கிகெடாமல்
ஆகமமுறையிடும் அந்திவண்ணனைப்போற்றி பாடுவாய்
பஞ்சாட்சரத்தன்னைப்பக்தியாயுருவேற்றி
மெய்ஞ்ஞானம்பெற்றுய்யமேலானைநீபோற்றி

கீர்த்தனம்-இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சிதம்பரமேநினைமனமே முத்திபதம்பெறலாகுமனமே

அநுபல்லவி

சதம்சதமெனும்பொருள் பதம்பதம்பயமருள்
சமரசநடம்புரிசாமிசிதம்பர நிலமன்திருவிருநிகொள்ளாகாசிதம்

சரணங்கள்

ஒழியாக்கவலைகொண்டுவிழலாய் ஆறாய்
உண்மையில்லாவிடிவிட்டுநிழலாய

கழுவா திருந்த தில்லைத்தலமெனுமேல் வீட்டை
சாகசத்தாலல்லோநல்லசாபல்லியமாம் பாட்டை

பந்தமும்பெற பந்தமுமேயற
எந்தவினைத்திற மூன்றாமுற்சிதம்

தேகமெடுத்தவருண்மையறியாய்மோசத்
தெரிந்துவையாவலைசிக்கிமுழியாய்
சாகுமட்டுஞ்சம்சாரமே விட்டு
சலியாமலேயுதைத்துச்சண்டாளமான ஆட்டு

சம்பாத்தியமது வம்பாரும்விதி
நம்பாதிருந்தது தெம்பாய்பதிசிதம்

உனக்குள்ளேயுணர்வால் நீயோனம்உண்மை
ஓர்வழிகாட்டுமே ஞானம்
தனகருசிதம்பரஞ்சார்ந்தாலே தன்மயம்
சதிரமாமகூட்டுமசாம்ராச்சிய சின்மயம்

சரிவாசிவகுரு வசமயமாய்வரு
முருவெளியெனுமொரு பொருளதுவாந்திருசிதம்

துக்கடா

அரகர அர மாதேவா

நந்தனார் சிலநாளன்பு அடிமை கொண்ட அந்தணரிடத்தில் வந்து சிதம்பரம்போகஉத்தாரம்மிகவும் வருந்திகேட்கிறார்

இது-அறுசீரடி-விருத்தம்.

வேதியரேபெரியவரே நல்லவரே கடையவிண்ணோர்மெச்சும்
சாதியரேபலகலையுங்கற்றுணர்ந்து புரையில்லாதவமேசெய்யும்
போதியரேபக்தியில்லாநான்புலையனேதறியேன்புண்ணியமூர்த்தி
யாதிருசிதம்பரத்தைக்காணவென்றே யாசைகொண்டேனனுப்பு

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ரூபகதாளம் வீரே

பல்லவி

தில்லைச்சிதம்பரத்தையொரு தரமாகிலுந்
தெரிசித்துவாவென் றுத்தாரந்தாருமையா

அநுபல்லவி

தில்லைசிதம்பரத்தைக்கண்டால் பிறவிப்பிணி
இல்லையென்றுபெரியோர்சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன் தில்லை
அல்லலறுக்குந்திருவம்பலநாயகன்
அல்லும்பகலுமாடுமானந்தம்பெருகிய தில்லை
யாதிமுதலாயென்னை யடிமைகொண்டதல்லவோ
வேதகுலமேயெந்தன் மீதில்தயவுசெய்து தில்லை

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

தெரிசிக்கவேணுஞ்-சிதம்பரத்தை-தெரிசிக்கவேணும்

அநுபல்லவி

தெரிசித்தவுடனுடல் கரிசைபபிணிகளறும்
பரிசுத்தமாகுமுன் மறுசுத்தமாகவே தெரிசிக்க

சரணங்கள்

பக்தர்பணியுந்திருக் கூத்தன்சந்நிதிதொழு
தேத்திப்பிரவிதுய ராற்றியெப்போதும் தெரிசிக்க

வேதனையடியவர் போதனைமுனிவர்கள்
நாதனைக்கரங்குவித் தாதரவாக தெரிசிக்க

ஈசனைபுலியூரில் வாசனைகனசக
பேசனையென்று நடராசனைபோற்றி தெரிசிக்க

காமனையெரித்தவர் வாமத்தினின்றுசிவ
நாமத்தைசொல்லியர்த்த சாமத்தில்வந்து தெரிசிக்க

ஞாலம்புகழுமவன்மாலையணியுங்கோ
பாலகிருஷ்ணன்தொழுஞ்சீலபொற்பாதனை தெரிசிக்க

வசனம்.

நந்தனார் தரிசனஞ்செய்ய உத்தாரங்கேட்க அந்தணர் சொல்லுகிறார்

எண்சீரடியாசிரிய-விருத்தம்

புத்திசொல்லக்கேளாதழுடாவுந்தன்
பிரட்டெல்லாநானறிவேன்போடாபோடா
பத்தியென்றுஞ் சித்தியென்றும்பறையர்க்கேது
பாப்பாரதெய்வமது பாலிக்காது
குற்றமுண்டுன்சாதியிலே வழக்கமில்லாக்
கொள்கைபரச்சேரியிலே கூடாதப்பா
பித்தமதுகொண்டவன்போ லிங்கேவந்து
பேசாதேபோபோவென் றேசுவானே,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சிதம்பரதெரிசனமா நீயதைச்சிந்திக்கலாமா பறையா

திருநாளைப்போவாரென்னும்

அநுபல்லவி

சிதம்பரதெரிசனஞ் சதுர்மறையோர்கள்
செய்வது ஞாயமதீசொல்வதுமாயம்
சொல்லாதே இங்கே நில்லாதே
சேரிக்குப்போடா காளைக்குவாடா — சிதம்பர

சரணங்கள்

சனகமகாமுனி யோகிகள்தேடிய
கனகசபையினைக்கண்டறிவாயோ
பேசாதே கை வீசாதே
வீரனைத்தொழடா பேரியைவுழடா — சிதம்பர

தவமுடையோர்கள் தரிசிக்குமந்திரஞ்
சிவபதமென்று சேவிக்கலாயா
ஆகாது வினைபோகாது
விரைதெளியென்றே அறுதலிமகனே — சிதம்பர

வசனம்.

உழுதுசேறு பண்ணி பரம்படித்து விரைதெளித்து நாற்றுபறித்து நடவுநட்டு மடைதிறந்து மடைகோலுகளைபிடுங்கி காத்திருந்து பதத்திலறுத்துகட்டி அறுத்துநிரம்பிய பட்டடையைக் காப்பதுமில்லை இராக்காலங்களில் பந்தம்பிடித்து தடியெடுத்து கொம்பு தம்பட்டமுழக்கி கோலாகலமாகி நாலு பறையரோடுங்கூடி வரப்பை விட்டு ஊறைச்சுற்றிவந்து காக்கும்படி கிராமத்தாரிட்ட காவல் காப்பதுமில்லை உனக்கு வேண்டிய ஊணுறக்கம் முதலாகிய தேசதருமமும் மறந்து எப்போதும் தில்லையம்பலம் திருச்சிற்றம்பலம் சிதம்பரமென்று பித்துப்பிடித்துத் தாயைவிட்ட குழந்தைபோல வாயைவிட்டலறி பேய்பிடித்தவன்போல் மதிமயங்கி உடல்கலங்கி எல்லோரும் பழிக்கக் கீழேபுரண்டழுது தத்துப்பித்தென்று தள்ளாடிய காரணமென்னவென்று அந்தணர் நந்தனைக்கேட்கிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சூரியகாந்தம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

நந்தாயுனக்கிந்தபிரமை வந்தகாரணம் நானறிந்திடச்சொல்லும்.

அநுபல்லவி.

அந்தரங்கமுள்ள சொந்தபறையனு
யண்டியிருப்பதுபோய் சண்டைபிடிக்கவந்தாய் — நந்தா

சரணங்கள்

சாதிமுறைமைதுறந்தாய்-தில்லைச்
சபாபதியைநினைந்தாய்
சூதுக்காரபறையருடன்கூடிச்
சுகமாயிருப்பதுஎம்மாத்திரந்தான் — நந்தா

குலத்திலில்லாதவழக்கமுநீயனைத்துங்
கொண்டாடுமுழக்கம
வெளுத்ததிருநீறெல்லா எருமைச்சாணியது
மேனியிலணிவீரா வையகந்தன்னில் — நந்தா

திரட்டுபுரட்டுமறியாய் பொல்லாத்
தீங்குவார்த்தையுரையாய்
முரட்டுத்தனத்தைஎன்முன்னேகாட்டி
விரட்டிப்பேசுறாய் வெறியயக்கமோஅடா — நந்தா

வசனம்

வேதியர் நந்தனாரைப் பார்த்துச் சிதம்பரம் வந்தகாரண மென்னவென்று கேட்டபின் நந்தனார் வேதியருக்குச்சொல்லுவார்

அறுசீரடியாசிரிய-விருத்தம்

மனங்கொண்ட விடமெல்லாம் போகாமலானைவிட்டு மறித்துவாங்கி
அனல்கண்டமெழுகதுபோ லெனதுள்ளந்தனதாகவுரிக்கிச்சாயக்கும்
புனல்கண்டவேணியனைப்புண்ணியனை புராந்தகனைப் போற்றி செய்ய
கனல்கொண்ட தில்லைநகர் போய்வருவேன் கருணைவழி காட்டுவீரே

வசனம்

நந்தனார்வேதியரைப்பார்த்து உத்தாரங்கேட்க அந்தணர் சொல்லுதல்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நட்டநடவுவிளையும் பட்டவெளியை தொட்டபோதிலும் — நட்ட
கெட்டமதியைவிட்டுவிடு கேளடாபண்ணையாளடா — நட்ட
கிட்டநெருங்கும்பண்ணையுன்கால் பட்டதினால்பசுமைகொள்ளும்

விருத்தம்.

கதிகொருபூமேனீறுங்கட்டுமுக்கலமேகாணும்
அதிபெருநந்தாவுன்கை தொட்டதேசங்கமாகும்
பதிதனிற்பெருமைசொல்லும் பறையனாயிருந்துதில்லை
சிதம்பரப்பித்தேன்கொண்டாய் செயதொழிலேதென்றே

வசனம்

நந்தனாருக்குச் சிதம்பரப்பித்துத் தெளியாமையால் வேதிய ரென்ன செய்யப்போகிறே னென்று துயரமுற்று நந்தனாரைப்பார்த்து புலம்புவார்

கீர்த்தனம்-இராகம்-தனுகரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பித்தனாய்போனதென்ன நந்தா — பித்த

அநுபல்லவி.

எத்தனைபோபுத்திகளெடுத்துப்படித்தும் — பித்த

சரணங்கள்

சித்தமிப்படி	செய்தாரோ
பற்றுதலில்லாமலே	பண்ணியபேராரோ
பத்தியென்று	பேரிட்டதாரோ
நித்தமுமிப்படியே	நிலையிட்டதாரோ-பித்தனா
எத்திசையும்புகழ்	பெற்றிருந்தும
வித்தைகளனேகம்	விளம்பத்தெரிந்தும
பத்தியோடு	சகலமறிந்தும
நந்தனென்றுபேரிட்டு	நாளுனக்கிருந்தும்-பித்தனா

வசனம்

மனதிற்றுயரமுற்றவேதியனைநந்தனார் மிகவும்வணங்கிசொல்லுவார்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பித்தமதுதெளிந்துவிடமருந்துண்டு தில்லைவனம்பேணிச்சென்று
சத்திசிவகாமிப்பெண் சந்நிதியில்நேராகத்தலைவணங்கி
நித்தியென்றுநடனமிடுந்திருக்கோலங்கண்குளிரத்தெரிசித்தாலும்
பித்தமதுதெளிந்துவிடும் வேதாந்தமறைசொரியும்பெரியகோவே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செங்கலா-ரூபகதாளம்,

பல்லவி

பித்தந்தெளியமருந்தொன்றிருக்குது பேரின்மன்றுள்ளே

அநுபல்லவி,

மற்றமருந்துகள் இன்றுமுன்னுக்குவல்லே-வல்லே-வல்லே ஐயாவே

சரணங்கள்

பாம்புபுலியுமெய்ப்பாடுபட்டுத் தேடிப்பார்த்துப் பயிரிட்டது-அந்தப்
பாரளந்ததிருமாயனும்வேதனும் பார்த்துக்களித்ததுண்டு

பார்ப்பதியென்றொருசீமாட்டியதில்லாதிலைத்தின்றதுண்டுஇன்னம்
பாதியிருக்கும்பறையாசீயுமபோய்ப் பாரென்றுத்தாரமதாருமதாரும்

பத்துத்திசையும்பரவிப்படர்ந்தாலும் பார்த்துப்பிடியாரே
தத்திக்குதிக்குந்தாளங்கள்போடுந் தண்டைசிலம்புகொஞ்சுந்
சித்திக்குக்கேதேனுசெய்கருடபோநல்ல சித்தமுடையாரகத்தே-என்
சித்தத்தைக்கட்டியிழுக்குது அங்கேசென்றால்போதுங்கண்டால்
தீருமையே பித்தந்

ஊரைச்சொன்னாலுமிப்பாவந்தொலையுமூடருக்கும்
பேரைக்கொண்டாடிப்புலம்புகிறார் பலபேர்களுக்குப்பிழைப்பு
சாருநரையுந்திருமருந்து சாதியைப்பாராது-இனனக்
கிராதநோயகள்படைத்தவெனக்குத்தீருந்தீருந்தீருமையே பித்தந்

கீர்த்தனம்-இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சிதம்பரம்போகாம விருப்பேனோ
சென்மத்தைவீணுக்கிக் கெடுப்பேனோ-சிதம
பத்தியுமனமும் பொருந்தினதங்கே
சத்தியஞ்சொன்னேன் சடலமுமிங்கே-சிதம்
ஆசையுநேசமு மானந்தமங்கே
பேசனும்பாசமும் பிதற்றலுமிங்க-சிதம்

வசனம்

இப்படி நந்தனார்சொல்ல வேதியர் மூர்ச்சை யடைந்து விழுந்து தெளிந்து எழுந்துசொல்லுவார்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நாற்பதுவேலிபூமி நடவுநாட்டாகவில்லை
பார்ப்பதுமில்லைசெயப் பழமதுதின்றாய்பண்ணை
கார்ப்பதுமில்லையுன்னைக் கைவிடமனதுவல்லை
சேர்ப்பதாலாவதில்லைச் சேரியிற்றொலைந்துபோடா

வசனம்

என்றுவேதியன்சொல்லிய உத்தாரப்படி சேரியில்நந்தனார் வந்துபன்னிரண்டுபேர்களை பார்த்துச்சொல்லுவார்

திபதை-இ-ம-மாஞ்சை-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

ஆசைநேசராகுந் தோழரேகேளுங்கள்
பேசுந்தெய்வங்களுண்டோ ஈசனல்லால்நமக்கு ஆசை

அயன்மாயன் அன்றடிமுடிகாணாத
நேயனமுதுருவாய் நின்றநின்மலரல்லால் — ஆசை
மண்ணாய்விண்ணாய் மற்றுளபொருள்களாய்
எண்ணுமெள்ளுமெண்ணெய்போலிருந்தீசனல்லால் — ஆசை
அருவாயுருவாயண்டபகிரண்டமெங்கும்
பரமாகிநின்றதேதற்பராபரத்தையல்லால் — ஆசை

வசனம்

என்று நந்தனார் சொல்லிப் பின்னும் - ஆனந்தக் கூத்தாடுவார்.

தரு-இ-ம்-சந்நியாசி-திரிபுடை-தாளம்.

பல்லவி

ஆனந்தகூத்தாடினார்-ஆனந்தநந்தன்
ஆனந்தக்கூத்தாடினார்

அநுபல்லவி

வானுந்தேவர்முனிவர் ஜெயஜெயவென்று
வாழ்த்துமபிரானடிகள் வாய்ப்பதெப்போவென்று — ஆன

சரணங்கள்

மாயவலைகுட் பட்டு-அதிலெப்போதும்
மாளாத்துயரப் பட்டு
மாயுமுன்னாகவந்து வலியவாண்டருண்மூர்த்தி
நாயேன்களிக்கவென்றான் நாடுவரென்றேசத்தி — ஆன

கவலைபடாதே நெஞ்சமேகாலன்கைப்பாசங்
கண்முன்வாராதே அஞ்சுமே
தவநிலையையுணர்ந்த சன்மார்க்கர்தமக்கன்று
தற்பதத்தைக்காட்டினேன் தனைக்காணுவேனென்று-ஆன

காயமிகவுஞ் சதமா-அன்றியுற்பவங்
காண்பதொவ்வொரு விதமா
ஆயுமெழுபிறப்பா யவதரித்தலுண்டென்றன்
தூயபதத்தாலந்தத் தூகளற்றிருப்பேனென்றும்-ஆன

வசனம்

இவ்விதமாகப் பன்னிரண்டு பேர்களையும் வேலைசெய்ய வொட்டாமல் தன்சமீபத்தில் நிற்கவைத்துக்கொண்டு போதித் திருப்பதை வேதியன்கேள்வியுற்று நந்தனரைச் சீறிக்கடுங்கோபஞ் செய்ய நந்தனார் வேதியருக்கு இதவுசொல்லுகிறார்.

தரு-ஸ்ரீராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஏதுக்கென்மீது இத்தனைபேதகம்
என்னுடையவரே தோதகம்

அநுபல்லவி,

காதாரமான கசடர்சொன்னசொல்லை
சாதனைசெய்து சார்ந்துபிழையொன்றில்லை ஏதுக்

சரணங்கள்.

நான் உனக்குப்பண்டு சாதனஞ்செய்து
நலமாய்த்தந்ததுண்டு
தோன்றமேனீசொல்லுஞ் சொற்படிசெய்கிறேன்
பாண்மையாமகிழ்ய பத்தியாய்உய்கிறேன்-ஏதுக்

சாகளவுநன்மை செய்தோரைஒருக்
காணும்மறவாத்தன்மை
தாசனுக்கெப்போது முண்டுதாமேகண்டு
யோசிக்கப்போகுறீர் இனிமேல்நான்செய்தொண்டு-ஏதுக்

குதும்வாதும்
ஏழைநான்தானே
ஏதொன்றறியேனே
மேழியருடனேயொரு மேதிகானைகளெங்கே
ஊழியனுக்கும் உழுசயிறுங்கொடுப்பீரிங்கே

நந்தனார்-ஏருழுதல்

எழுசீரடியாசிரிய-விருத்தம்

வணக்கமாய்ச்சொல்லும் வார்த்தையையுணர்ந்து
வஞ்சனையிலாதவேதியன்தன்
கணக்கில்லாத்தனது பண்ணையாள்வசத்தில்
கைப்பிடியாகவேவந்து
பிணக்கிலானிவன்சொற்படியெலாஞ்செய்வான்
பின்னிடான் அழைத்துபோவென்ன
இணக்கமாய்க்கொண்டுபோயினர்நந்தா
ஏர்த்தொழில்மிகப்புரிந்தனனே

தரு-இ-ம்-சஹாணா-ரூபக-சாப்பு-தாளம்

பல்லவி

பத்தியாக ஆண்டைசொற்படிசெய்தார் நந்தன்பலருடன்மிகப்பத்தி

அநுபல்லவி.

கர்த்தனைசித்தங் களித்துக்கதித்தவன்
கமலபாதத்தை நாடிமெத்தக்

காதலாகவேகொண் டாடி
மனம் நீடிபத்தி

சரணங்கள்

நீருள்ள ஆதனூர் நஞ்சைபுஞ்சைகளை
நீக்கமுமேர்கொண்டு பழுது ஆறச்
சுத்தமதாகவே உழுது
காலைப் பொழுதுபத்தி

கருப்புவெளுப்புச் சிவப்புநிறமுள்ளக்
காளைகளைகட்டிப் பூட்டி-பொற்
காறுவொன்றதிலே மாட்டி
ஏ ரோட்டிபத்தி

கந்தன் கருப்பன் கடம்னிடும்பன்
கரியனவன் தம்பி பெரியவன் சின்னக்
காத்தானவன்மகன் சொரியன்
குள்ள நரியன்பத்தி

சீரகச்சம்பா சிறுகடன்சம்பா
சிவந்தமணக்கத்தை நட்டுகம்பு
சேர்த்துவை மிட்டு
பயி ரிட்டுபத்தி

வ-ம் இவ்விதமாய் ஏர்த்தொழில் புரிந்துக் கொண்டிருந்த நந்தனார் இனிமேல்சிதம்பரம் போவேன் போகாவிடில் பிராணனைவிடுவேன் அன்றியுமசேரியில்வரமாட்டேனென்று சொல்லிக்கொண்டுவேதியர்பால் சென்றுதலைவணங்கிக் கரங்குவித்து மனந்துடித்துக் கண்டித்துச் சிதம்பரம்போக உத்தரவுகேட்கிறார்.

அறுசீரடி-யாசிரிய-விருத்தம்

பொய்ச்சடலம்புழுக்கூடொன்பது வாசற்றோம்பையைப்போற்றிசெய்யும், அச்சனிவ னென்றெண்ணித் தள்ளாமனன்னெறியைச் சொல்லவேணும், பச்சைமிகுந்தொடியமுகி சிவகாமியாதுபங்கன்பாதங்காண, இச்சைமிகுந்திருக்குதையே அம்பலத்தைகண்டுகளித்திறைஞ்சுவேனே.

கரு-இ-ட்-சாவேரிரூபகதாளம்

பல்லவி.

பொன்னம்பலவாணனடிதொழுவா ரொருவரன்றிப்
பிரவிக்கடலிடையில்கிடந்தழுவார்

அநுபல்லவி.

இன்னம்பலதெய்வங்களு மிருக்குமெனக்கிவர்
போலவேதில்லை யேழையிடத்திலிருந்தருள்செய்திடும் பொன்

வேதமாறுநான்குமறியாத பழம்பொருளாகிலும்
வேண்டும்பதஞ்சிகைகாகவே இவ்வைப்பதிவந்து
பாதச்சிலம்பசையமணிகுலுங்கப்பிறையிலங்க
பணியடமாடவேசடையாடவேபரமானந்தக்கூத்தாடிய பொ
பலகந்தனிலசுகமதுயோவெங்கிலும்பரிபூரண
முருவற்றதுமருவற்றது குறையறநிறைஞ்செல்வன
கலியற்றமர்வதவற்றவர்விடைபத்தினிலுருவற்றிட
கலைக்கற்றவர்வலையறறவரிதயத்தினிலநடமாடிய பெ
இரவுபகல்கருமங்களிழுக்கும் பொறிகாரணங்களை
இருந்துவசப்படுத்தும் வகையெனக்குத்தெரியாது
பரவிருமாகாதியிற்சரணங்கி மனகொடுகிவழி
பாக்குமிடமார்க்குமரிதாக்கும் பாலகிருஷ்ணன்தொழும் டொ

வசனம்.

இவ்வகையாய்ச்சொல்லும் நந்தனாரைப்பார்த்து வேதியர்சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்.

மெள்ளப்பேசிமெழுகிறாயனுதின மூடாவுனக்கித்தனை
கள்ளகரும்பிடாவதென்னபலனோ காட்டுமபிசாசல்லவோ
துள்ளித்துள்ளிக்குதிக்கிறாய்சிவபதஞ் செல்லாதுன்சாதியிலே
எள்ளுக்கொல்லையிலேமாடுவந்துதொடாதேகும்படிச்செல்லடா.

வசனம்

இப்படிச்சொல்லியவேதியருடனே நந்தனார் தனக்குத் தெரிந்தவித்தைகளை அந்தத்தருணத்தில் சொல்லிக்காட்டுவார்

முன்நந்தனார்-பின்வேதியர்-இருவருமாகச்சொல்லிக்கொள்ளும்

ஏட்டிக்குப்போட்டியான-இருச்சொல்லலங்காரம்,

நந்தனார்-தில்லையைப்பார்க்கவல்லையோ வென்றார்
வேதியர்-கொல்லையில்முளகாயில்லையோ வென்றார்
நந்தனார்-கள்ளம்போனதுள்ளதுகாணு மென்றார்
வேதியர்-வெள்ளம்போனதுள்ளது விளையு மென்றார்
நந்தனார்-திருச்சிற்றம்பலங்கண்டால் தேகங்களிக்கு மென்றார்

வேதியர்-பொரிச்சகறிகொண்டால் தேகப்பெருக்கு மென்றார்
நந்தனார்-ஆசாரவென்றால பாவம்போ மென்றார்
வேதியர்-பறைபலைக்கண்டால் பாவம்போ மென்றார்
நந்தனார்-வெட்டவெளியிலேமனது முட்டிப்பாரு மென்றார்
வேதியர்-பொட்டவெளியிலேகுழி வெட்டிப்பாரு மென்றார்
நந்தனார்-எனக்குரியஞான பாரியையுந்தி யென்றார்
வேதியர்-உனக்குரியபறையர் சேரியேகதி யென்றார்
நந்தனார்-கர்த்தாவேயென்றுள்ளம்பெற்று ரென்றார்
வேதியர்-கற்றுழையாக்கினியில்பற்று தென்றார்
நந்தனார்-மறையோருக்கெப்போதும்வாயிலேதற்க மென்றார்
வேதியர்-பறையருக்கெப்போதும் சேரியேசொற்க மென்றார்
நந்தனார்-சொள்ளிக்கேன்போலென்னைக்கொட்டாதே யென்றார்
வேதியர்-அள்ளிக்கக்கேனென்னைத்திட்டாதே யென்றார்
நந்தனார்-கடுமையாய்வந்து கவலைப்படுத் துவதேன்
வேதியர்-அடிமையாய்வந்து அலைப்படுத் துவதேன்
நந்தனார்-இல்லையோடுன்னைச்சேரேனே மென்றார்
வேதியர்-எல்லையோடுமுன்னைப்பாரேனே மென்றார்
நந்தனார்-திருவாதிரைவருகுதுபோவேனே மென்றார்
வேதியர்-மறவாதிருபறையாபோகாதே யென்றார்
நந்தனார்-தெரிசிக்கமென்னப்போவேனே மென்றார்
வேதியர்-மரியாதையல்ல போகாதே மென்றார்
நந்தனார்-ஆனையைவிட்டுவழிகாட்டும்பெரியோரே மென்றார்
வேதியர்-பிராணியைவெட்டுமே பழிகாட்டும்புலையரே மென்றார்
நந்தனார்-ஆடிப்பாடிப்படிப்பே மென்றார்
வேதியர்-தேடித்தேடிப் பிடிப்பே மென்றார்
நந்தனார்-தில்லையிலேசலங்காமல் நாடுவே மென்றார்
வேதியர்-கொல்லையிலேவிலங்காகப்போடுவே மென்றார்
நந்தனார்-சிந்தைநொந்து தவிப்பேனே மென்றார்
வேதியர்-வந்துவந்து அலப்பாதே மென்றார்
நந்தனார்-கொஞ்சினல்நெஞ்சமுருகாதே மென்றார்
வேதியர்-அஞ்சினல்பஞ்சம் வருகாதோ மென்றார்
நந்தனார்-சிதம்பரம்போக உத்தாரந்தாரு மென்றார்
வேதியர்-இதம்பெறலாமோ கத்தாலேபோது மென்றார்
நந்தனார் சீக்கிரமாய்ப்போறே மென்றார்
வேதியர்-போக்கிறியாய்ப்போவா மென்றார்

நந்தனார்-அன்னீதஞ்செய்யே னென்றார்
வேதியர்-சொன்னதுதவறே னென்றார்
நந்தனார்-எங்கள்ஜாதிக்குவெள்ளைவழி யென்றார்
வேதியர் உங்கள்ஜாதிக்குஇந்தவழி யென்றார்
நந்தனார்-உற்றதாஇது மென்றார்
வேதியர்-பெற்றதேபோது மென்றார்
நந்தனார்-பறையனாய்ப்பிறந்ததென் தலையெழுத்து வென்றார்
வேதியர் பறையாய்ப்பிறந்துங்கள்வருத்தமது வென்றார்
நந்தனார்-வாய்க்காதவெனக்கு வழிசொல்லு வீரே
வேதியர்-காய்க்காதமரத்திலே கல்லெறி யாரே
நந்தனார்-எப்போதுமிப்படிச்செய்வதே னென்றார்
வேதியர்-அப்போதுமிப்படிச்செய்ங்கள் னென்றார்
நந்தனார்-உலகமனைத்துங் கடவுளாய்நின்ற தேன்
வேதியர்-பலகலைகற்றுமே பறையனாய்ப்பிறந் தேனை
நந்தனார்-பழுதானஜென்மம் படைத்தேனே யென்றார்
வேதியர்-அழுதாலுமகன்மம்நீங்காதே யென்றார்
நந்தனார்-காப்பதுன்பாரம் கட்டுவிடு யென்றா
வேதியர்-நாற்பதுவேலியை கட்டுவிடு வென்றார்
நந்தனார்-அப்பன்கருணை இப்படியோ னென்றார்
வேதியர்-தப்பிதனொதுவு மொப்பிலே னென்றார்

வசனம்

அப்போது நந்தனார் மெத்தவும் ஐயரை வணங்கி உத்தாரங் கேட்டார்.

விருத்தம்

அல்லணைக்குழலாள்மோகமண்டாதவொருக்காற்றொண்டர்
பல்லூழிகாலஞ்செய்த பழவினைத்தொடக்கறுத்துச்
சொல்லினிமைக்கொளாச் சுகக்கடலாட்டிவைக்குந
தில்லைநாயகனைக்கண்டு தெரிசனஞ்செய்வேனென்றார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

மார்கழிமாதந்திருவாதிரைநாள் வரப்போகுதையே
மனைதப்புண்ணைப்பண்ணுமொருநாம் போய்வாவென்றுசொல்லலையே
காணவேணுமையே
கட்டையிருக்கையில்சிதம்பரம்போமே காலுக்குகந்தவிடையே
கூடனுநிலுமாசைவிளையுதுன

காலிங்கமுளைத்த நாள்முதலாயுயக் கடுமைக்காரனையே
காலபாசத்தில் காட்டிக்கொடாமல் காப்பாற்றிடுமையே
உள்ளங்காலில் வெள்ளெலும்பாட வோடியுழைத்தேனையே
உண்டதுமுறங்கின தன்றியில்வேறே யொன்றுங்காணேனையே
எட்டுமிரண்டு மரியாதைபேதை யெளியேனையே
இன்னந்தாய் வயிற்றிடையனுகாம லிடங்காட்டிடுமையே
வெள்ளைவெருக்கிடுக் தண்ணீர்குடித்திடும் வெறியேனையே
மேதினியினில்பாயினுக்கடையேன் வழிவிடவேணுமையே
தானந்தலங்களொன்றுங்காணு தடியேனையே
தளரவிடவேண்டாமொருகோடி தருமமுண்டையே
அல்லும்பகலுங்க ளாதரவாலே ஆளாகினேனையே
அன்புடனேநல்லகதிபெறுவாயென் றனுப்பவேணுமையே

விருத்தம்

சிலையணிந்திடும்வேளெரிந்திடச் செய்திருந்திடுந்திருமேனியைக்
கலைந்தணைந்திடவேண்டுங்காதலைக் கண்டிலராகியம்மதனைத்
தலைசுமந்திடுஞ்சேடனாத் தன்மைகொளுமந்தனுரை
விலக்குவாக்கியபெருமையாலிவன் வேணதெல்லாம்பேசுவான்.

வசனம்

இப்படிச்சிதம்பரம்போக உத்தாரங்கேட்க நந்தனுடையசிவபத்திபரிதாபத்தை ஆதிசேடனாலுஞ் சொல்லவொண்ணாத மகிமை கொண்ட மகானுபாவனை தனக்கடிமைக்காரனென்று வேணபடிபேசுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

மாடுதின்னும்புலையர்வுனக்கு மார்கழித்திருநாளோ
தேடியெடுத்தாயாரிடத்தேபோய் தீண்டாதேபோடா
ஆடுதின்னும்புலையாவுனக்கு ஆனித்தெரிசனமோ
நாடுசிரிக்கும்வார்த்தைகளன்றோ நாடாதேபோடா
நண்டுக்குக்கலியாணஊளை நரிக்குச்சங்கராந்தி
பண்டிக்குப்பூசைத்திருநாளுண்டோ பறையாநீபோடா
பூசைகள்செய்வாயோ ஆண்டவன்பொன்னடிதொழுவாயோ
கூசல்போடாதேபோடா குழைக்கும்பிடலாகாதோ
சந்தையிலாடுவையோ அநேககாணிக்கைகொடுவையோ
இங்கிதமறிவேனடிகடிவந்து இறையாதேபோடா
அஞ்செழுத்தோதுவையோ உனக்குமாணிக்கத்திருக்கூத்தோ
வஞ்சகவார்த்தைநாளைக்குத் தெரியும்வாராதேபோடா

வசனம்

ஆடா நந்தா சபாசு நன்றாயிருக்கின்றது நீ சிதம்பரம் போகவேண்டுமென்றுகேட்பதை ஆலோசித்தால் மிகுந்த ஆச்சரியமாயிருக்கின்றதென்று வேதியர் பின்னுஞ்சொல்லுகிறார்.

தரு - இம் - மோகனம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி

ஆடா நந்தனே தில்லைக் கனுப்புமென்றெனைக்கேட்ப
தாச்சரியம்மிகவாச்சரியம்

அநுபல்லவி

ஆடாகட்டுக்கதைக
நடாவயலைத்தேடி

ளைத்துமிகுதவாது
நடநடன்பபோது

சரணங்கள்

ஞைஜாதியிற்பிறந்
லென்னஅலுவ
போனபோதிலுமூவா
புகுந்துநிகடந்து
மானுமழுவுஞ்சிர
மற்றவாதிரிபர
மானுக்கியலுந்திரு
வாதிரைப்பலன்பெற

போனனர்கவ்விடத்தி
லுண்டு - அல்லவென்று
பிரவரிருக்கும்வீதி
கொண்டு
மாலையணிந்தவரு
மதலையெரித்தபெரு
மஞ்சநேறநசடைந்திரு
மாட்டாய்சொற்படியிரு - ஆட

வேள்விகளொருபுறம்
மேன்மைகள்மிகுத
தாழ்மையிலாத்திவ்யத்
தடையில்லையெனச்
தன்மையிலெல்லாகளா
சாதியிழிவையே சித்
பண்ணிப்பண்ணிப்படிதகேன்
பட்டால்தெரியும்பறையனுக்

வேதியர்களியற்றும்
தகுகும் - அந்தத்
தவம்போய்வருவதற்கு
பொருகும
வாசமுடியவரும்
தாலேதெரியவரும்
பரவாயற்றுமேயவரும்
கென்பதுபோல்வரும் - ஆட

அல்லும்பகலும்சோ
மானவம்பல
தொல்லையும்படவேவேண்டா
சொல்மறந்தநீ

றளித்துக்காத்திருந்தெய்வ
வானன்றிதநிருக்க
மென்றுரைத்திட்டவன்
வீணன்

இல்லுந்திரியாவரப்பேச் — சேதுக்காகபிடிந்
திருக்குமெனதுபிடி — திரும்பாதட்டாயகடி
பஞ்சைநியா — சமர்த்து
பார்ப்பே — ணைட்டாகடி-ஆட்

வசனம்

வேதியர் சொற்களைக் கேட்ட நந்தனார் நீங்களென்னைத் தடியாலடித்தாலும் பிராணனைமடித்தாலும் கழுத்தையொடித்தாலும் சிதம்பரத்தில் நடித்தானைக் காணாமலிருந்தேனென்றுநந்தித்துச்சொல்லவேதியருக்குக்கோபம்பிறந்துசொல்லுவார்.

தரு-இ-ம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இனியுன்குற்றத்தைப் பொறுப்பேனோ
அணுவளவேனுஞ் சமமதிப்பேனோ

அநுபல்லவி.

தனியாம்வேதசாஸ்திரந் — தனையுணர்ந்தாலுஞ்சாதி
தன்புத்திபோகாதென்று — சரித்திரம்பொய்யல்லநீதி-இனி

சரணங்கள்

பலகாலமும்பழகும் — பாலூட்டிவளர்த்தபாம்பு
பழகாததற்குவேர்ப்பாய்ப் — பகைவர்க்குமோமேமபு
தவம்விட்டப்புறம்போய்வி — தானசையாகடாவிமபு
தரையிற்கறந்தபாலுந் — தாவுமமுலைககாமபு-இனி

இடையிருக்குமிந்த — இடும்பன்கடபன்சரி
இவர்களலவாமலிதோ — இருப்போர்களிருக்கரி
நடையிலிருப்போன்மகா — நல்லவனுக்குநெரி
நானுனைச்சேர்ப்பேனென்று — நடப்பேதபரிகரி-இனி

வசனம்

என்றுசொலலியவேதியர்க்கு நந்தனார் மிகுந்ததாழ்மையோடுஞ்சொல்ல வேதியர்க்குக்கோபம்வந்து துருட்டித்தனங்கொண்டுமாட்டுப்பயலே யென்று மறுபடியுஞ்சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தநாசரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

திருட்டுத்தனமாத்திரம் வேண்டாம்நந்தா-அடாவுனக்கு
திருட்டுத்தனமாத்திரம் வேண்டாம்நந்தா

அநுபல்லவி

முரட்டுத்தனமாய்ப்பே சாதேநீர்மூடா
முன்னும்பின்னுமறி யாக்குடிகேடா
வரட்டுக்கவலைபோல்வா யாடாதேயடா
வயலைமுழுதிலுஞ்சீர் படுத்திடப்போடா-திருட்டு

சரணங்கள்

புத்தியுள்ளவனுகப் பாருவர்கொண்டுழுது
புன்செய்நிலமுழுதுஞ் சீருசெய்துவிதைத்து
வைத்திடினம்போற்குடி யாருயிருப்பார்களுன்
னைத்துதிப்பார்சகல பேரும்
சத்தியமாகக்குன் டைகளைக்கூட்டி
சார்ந்ததற்குவா யாரநீரோட்டி
சத்தியுள்ளமட் டுக்குமேரோட்டி
தக்கவன்றன்றிற மதுமிக்காட்டி
மற்றுமற்றனைத் தனைத்துமுடிவற
மெத்தமெத்தசித்த மொத்துசெய்குவாய்-திரு

பட்டாக்குணக்கேதடா பாவியென்சொந்தமான
பழனக்கருமீட்டேறத் தேவிபூசைபுரிந்து
பொட்டெனப்பதம்பணிந்து சேவியிதைமறந்தால்
போகத்தேனேயுன்னிட ஆவி
சட்டமாகவுஞ் சமர்த்தைகாட்டாதே
சரணமென்றுகண் ணீரைமோட்டாதே
தட்டுவேலைக மிஞ்சிநீட்டாதே
சலசலப்புக்கஞ்சிநீ யோடமாட்டாதே
விட்டுவிட்டுவிட்டு விட்டேவிடுவிடு
கெட்டுகெட்டுகெட்டு கெட்டுப்போகாதே-திருட்

பாயுஞ்சலமுழுதும் கட்டியதனமாகப்
பையப்பையப்பெருகவடித்துக் கொட்டிச்சேறுபோலாட்டி

அல்லும்பகலுங்காணநின்றுமேதோ
வராமற்போனேன்
ஆசைகொண்டேன்றிருவம்பலத்தரசைக்
மோசஞ்செய்யுதையே
பாவியெனைத்தொடர்ந்தடித்தாலுமென்ன
பாழுங்கிராமேதோ
பார்த்தவில்போர்சொல்லாதவனன்றே
படைத்ததுபோதாதோ
சங்கம்பொசித்திடுமிறைச்சிலையேவெருரு
மெய்க்காப்பொதடைபோ
சிதம்பரங்காண்டொடலாமோசாதியில
சின்னையுணசன்று
இன்னமுஞ்சிதம்பரம்போவேனென்று
இதனிலொருகாலே
இம்மட்டுப்போதுமையேயுடங்கன்றய
விருத்தாலதுபோதும்

இவை-ஐஞ்சீரடியாகவந்த-விருத்தம்,

சேதிவந்தவன் வேதியன்சினத்தால்
காருகளாகதிகுந்சோலையின்றவன்கருத்தைத
வருலாகிங்பாமனைர்குன் மவையுதுக்கு
தீரனுகியதக்கனும் படிச்செய்தான்,

வசனம்.

அக்கிளையருக்குத் தலைவணங்கி பெரியகும்பிடுபோட்டு ஒருசோலையி லிருந்து சமாதிபண்ணிதன்னுடையசரீரத்தை இந்தவெளியிலே கலந்துக்கொள்வேனென்று வைராக்கியமட்டத்துடனே சேரியில் வாராமல் காவேயிருந்தா தன்னுடைய துயர்களையெல்லாம் அம்பலவாணருக்கே ஒப்புவித்து சங்கைகொண்டாடுவார்.

விருத்தம்.

வேதியரிப்படிசொல்லவெந்து மனம்வேறுகிவிளைபோவென்று
சாதியிலேபாவமதாகேனன்றோ பிறப்பித்தாய்சுவாமி யென்னை
சோதனையேசெய்கின்று எவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்த்தோய்ந்திருக்கும்
ஆதிகுருவல்லவோநீ பார்ப்பானுக்குள்ளிருந்துமனுப்புவீரோ.

கீர்த்தனம்-இ-ம-சௌராஷ்டகம்-ஆதிதாளம்.

ஐயர்வுன்னைகடக்கலம் பொய்யாகியதேகமடைக்கலம் ஐயா

அத்தாநான்வருவேனோ அம்பலத்தைபெருவேனோ
சதுறையாகிலுங்காண்பேனோ சந்நிதிகாறுதென்செய்வேன் ஐயா

விருத்தம்.

காதில்லாதவிப்பிறவியைத் தாவொடுத்தருளி
தூறுபட்டனற்கீழ்க் குலமாகியிந்துடம்பு
நீறுபட்டிடுமல்லவோ தில்லையினின்றால்
பேறுபெறுகிலேனதற்குமொருபிசகோ

கீர்த்தனம்-௩௰-எதுகுலகாம்போதி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஐயோதெய்வமேயிந்த வையர்க்கடிமையானேன்
செய்யாவினைசெய்தல்லவோ
உள்ளங்கரைந்துருகி உய்யும்படியாய்க்கேட்கில்
கள்ளக்குமரனல்லவோ
ஆலைக்கரும்பதுபோலாச்சுதங்குழுதும்
வேலைக்கிடமில்லையே
கோவில்கும்பத்தைக்கண்டால் கோடிவினைகள்தீரும்
பாவிக்குக்கிடையாதுகாண்
தில்லையம்பலவாணா தெய்வப்புலையர்க்காக
கல்லாச்சமயலாச்சுதே
பொன்னம்பலவாயுன்னைப் போற்றும்வகையில்லாமல்
இன்னம்பிறவியேறுமோ
அன்னைதந்தையுநீயென்னுயிபொருளுநீ
உனைசந்திக்கிவரச்செய்வாயே

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அடிமுடியொன்றுமில்லா தம்பலத்தரசேயுன்பால்
கொடியனுன்வந்தாலென்ன குறையுமோவதனால்நீதி
நடலைசெய்பார்ப்பான்கையில் நடுங்கவோவிடுத்தாயென்றும்
படிமிசைவீழ்ந்தானடிப் பதறுவான்கதறுவானே.

கீர்த்தனம்-௩௰௧-லாவணி-யமுனாகல்யாணி

பல்லவி

செய்யுமுபாயமறியேனறியேன்
ஆதரசிவனே தில்லைச்சிவனே

பத்துவருடகாலமாகவந்து பார்ப்பானைக்கேட்டேன்
சித்தமிரங்கிபோய்வாவென்றொருநல்லசேதிசொல்லக்காணேனையே
பாவிபுலையனாய்ப்பிறந்தேனே இந்தபாரினிலிருந்தேனே,
ஆவிதவிக்குதே பொன்னம்பலவா வுன்னடிக்கமலங்காணேனையோ செ

பல்லுமுளைச்சநாள்முதலாக இந்தப்பாடுபடுகேனே
தில்லைநாயகனைகாவென்றுன்னைத் தேடும்வகைகாணேனையோ செ

நாற்பதுவேலியிலுமிருக்கிறதை நடுகவேணுமென்றார்
கார்ப்பதாருக்களைபிடுங்குவதாரென்று கடுத்துப்பேசுகடியேன் செ

ஆறறிவேகுளத்திலேவிழுவேனென்று வளைத்துப்பிடித்திழுத்திடுவேன்
பார்த்தனிருக்கிருபைசெய்யாவிடிற்பறையன்பாடுவீண்படாகாதுசொன்
னேன்-செய்

தில்லைச்சிதம்பரத்தைக்காணுவிடிவென்றேகதெளிந்து
சொல்லிவிட்டேன்பொன்னம்பலவாவுன் சொர்ணசபைக்குவருவேனோ
ன் செய்

விருத்தம்.

கடுகிவருந்தியும் பணிகலனாகவுங்கற்றைச்
சடிலமேவியபுராரியுனற்றரிக்கவுக்குமோ
விடுவதில்லையுன்னருகி னிற்றொருவேங்கைக்
கொடியன்வந்ததென்னதில்லையிற்குறையோ.

இதுவுமது-விருத்தம்.

மாவளர்தில்லைமாநகர்வீதியும்மதிலும்
கோயிலுந்திருக்கூட்டமுங்கண்டுகண்குளிரப்
பாவியாகினேன்காயத்தை யேதுக்குப்படைத்தே
னாவிதானிருந்தும்பாரகதியடைந்திலனே.

ஆதிநாள்முதற்றவம்பெருமானுனிக்காக
நாதமோங்கவேநாடகம்புரிந்திடுநாதன்
பாதம்போற்றியென்னேரமும்பாவியானேந்தன்
ஏதந்தீரவேகனவிலுநீசனுமிருந்தார்,

வசனம்

தில்லைத்தலத்தைதக்காணாத ஜென்மமிருந்தாலென்ன போனாலென்ன வென்று நிச்சயம்பண்ணி மனதுருகிவாடும வேளையில் கொஞ்சம் நித்திரைபோலேவேகண்டு அந்நித்திரையில் அம்பலத் தேவன்வந்து சொல்லுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கனவினில்கண்டாரோநந்தனார் கனவினில்கண்டாரோ

அநுபல்லவி

மனதிலெப்போதும் நெருங்கியடிபணியுங்
கனகசபேசனைக கண்ணிறைகாணாமல்- கன

சரணங்கள்.

நீநடுங்கழனிகள் நானடச்சொன்னேன்
ஊனமில்லாடலுன் னுடையவன்களிக்க
மானிடப்பிறவியி லுனக்கிணையார்பத்தி
மானில்லையெனத்தில்லை நாதனும்வந்தனைக்க -கன
கங்குல்பகலாய்க் களித்தநின்னருளாற்
சங்கரனேயென்று சாருநன்னிலையால்
அங்கம்புளகித மாச்சுதுஅதனா
லிங்கேவந்தேனென்று ஈசனும்புகல- கன

விருத்தம்.

அறிவுமிருந்தாற்றலுடன் சிவபெருமான்பெயர்சொல்லி யாற்றுநாளில், கருமருவுமிடறழகன் றனதடிமைவெறியகக்கனவில்வந்து குறையறமேவ கழனிகளைநடச்சொன்னேனுனக்குவிடை கொடுத்தேனென்ற மறையோ துறயர்க்குறைதது நீவிரைந்துவாவென்றுமனதுட்சென்றார்.

நந்தனார்கனவில் நடேசமூர்த்திசொன்னவசனம்.

நம்முடையநந்தனாரே உன்னிடகழனிகளை நமதுபூதகணங்களாலே நடச்சொன்னோம் வேதியருக்குக்காட்டினால் உத்தாரங் கொடுப்பானென்று சொல்லி தான் அம்பலத்தேசென்றார்.

கண்ணிகள்.

களையடாயல்சலம்விடாமல் கதிரொருமுழங்காணுமாம்
களிக்குதுபயிரிருக்குது அதைக் கட்டுகட்டவேதோணும்

பழுதிலாமலேரிகுளங்கள் பள்ளமேடுகண்ணியாம்
பரமசிவனைப்பணியுநந்தனார் பயிரிடுக்கிருப்பண்ணையாம்
கனவில்வந்தருளுமாகி கருணையாகியகன ளா
கடுக்கடுத்துவேதியரிடன் காணவென்றுசென்றனன்

விருத்தம்.

ஐயரேவாருமென்று அரைக்கிடும்நந்தனுரைத்
துய்யவேதியருங்கண்டு சொல்புலிக்கெய்வமெல்லாம்
பொய்யிதுவென்றுதள்ளிப் புலையனும்காலனைறு
செய்யவேண்டியதுசெய்யச் செப்புவாரெருப்புவாமே

பலவிதஇராகந்தேர்ந்த-கீர்த்தனம்-இ-ம்-வாரளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வேதியர்சொல்லுதல்.

நந்தாவுனக்கென்னமதி வந்ததென்னதந்தரு-நந்தா
அந்தரங்கஞ்சொந்தமா யிருந்ததுமறந்துபோய்
பித்தையாய்நினைத்தகன்றோ அந்தவேளைபத்தியில்லை-நந்தா

தோடி.

சொல்லைக்கேட்டுநரிபோலே பல்லைக்காட்டிநேசமாய்
கல்லைக்காட்டி காபகொண்டு சொல்லைக்காட்டிமோசமேன்
இல்லையென சொல்லவா மில்லையென்றுபோனதேசா
கல்லி யர்சொன்ன சொல்லுகிறதாச்சதே
சி ந்தெளிந்தகா வற்றதுவுணர்த்தகா
பத்திபுத்திலேந்தகா கத்தனுமறந்தகா
சட் டம்நல்லதுநல்லது மெத்தமெத்தசந்தோஷம்-நந்தா

மத்தியமாவதி.

எப்படிஇப்படிசொல்லாதே தப்பெடுக்கடிப்பையா
சொற்படியொப்புதலாகக் மெய்ப்படிநடப்பையா
கள்ளக்கும்பிடுதள்ளடா காரியங்கைக்கொள்ளடா
ஏனருக்கொல்லையைக்காரடா எங்குஞ்சுற்றிப்பாரடா
யவரைப்பதுகுற்றம் தெளிந்துபாருசுற்றம்
கையைக்கொட்டுசத்தம் கண்டுகொண்டுநித்தம்

ஊனுறக்கமேயின்பம் ஊனிருந்தாலேதுன்பம்
சாணவயிற்றுக்காப்பு சாதிமுறைமையப்பு
ஓகோபலேபலே சபாசுகண்டுகொண்டாய ஙந

கேதாரகௌளம்.

ஞுகாடிகோற்றவன்போல் வாதாட்டிநிற்பவர்க்கு
வேதாந்தசாஸ்திரங்கள் காதாலேகேட்டிறாது
என்னகாரியமதில்என்னவீரியம் தள்ளுதள்ளு நங்

புன்னாகவராளி.

இல்லையென்பதுகாட்டிலுண்டு கேட்டதில்லையா
தேகம்பட்டால்புண்ணாகிப் பார்த்ததில்லையா
அம்பலமாவதுஆகாச முற்றுப்பாறு
அருளில்லைபொருளில்லை கண்டுசேரு
பக்தியென்றும்சித்தியென்றும் வற்றியென்றுமுத்தியென்றும்
இத்தனைநான்கற்றதலை அத்தனையும்பித்தமாச்சு
மாறுபாட்டுக்காரன்வார்த்தை கூறுபடுமோ
தாறுமாறுபேசினதால் சோறுபோடுமோ நங்

நாதநாமக்கிரியை.

எல்லாமுழுப்புரட்டு வல்லான்வகுத்தவழி
சொல்லாதேசும்மா நில்லாதேபோ
காரியத்தைப்பாரடா உனக்கிணையாரடா
காசுபணஞ்சேரடா இதுநல்லஊரடா நங்

மாஞ்சை

கஞ்சிகூழ்குடித்தாலும் பஞ்சமில்லையே
கொஞ்சமிருந்தாலும் சஞ்சலமென்ன நங்

மத்தியமாவதி.

சம்பாநெல்கிடக்குதுனக்குத்தாரேன் ஒற்றைச்
சல்லாகிழிச்சுனக்குத்தாரேன் ஒற்றைச்
சண்டாளச்சேலையொன்று துண்டாய்க்கிடக்குதுந்தன்
பெண்டாட்டிக்குக்கொடுத்து நன்றாய்சுகமாயிரு நங்

புன்னாகவராளி.

நாட்டுவெட்டுபோக்குதின்று தண்டைவெட்டிபார்த்தையா
கண்டாணடிக்கட்டளையில் மூண்டிருக்குபார்த்தையா நங்

மோகனம்.

தாரணியில்லாதவனொரு மாணியில்லாதவன்போலே
தோணியுந்தோணாது கோணிநடந்தாலுமென்ன

பெண்டாட்டியில்லா
கொண்டாட்டம்கொள்ளா
சகலமல்லவோ மனமே
தடைச்சொல்லலாமோ ந்

ஆகிரி.

எருவிட்டுழுகவயல்
எருவெட்டிவைக்காக்கும்
நிலம்பாராகவேட்கட்கும்
மேலேபுண்டோயிறைக்கயிக்கஉருக்கிறது
மருவிட்டுக்கேளையாயிலே
அருவிட்டுப்பார்க்கமேனுக்குதாமே
புனமேயிதுவல்லவோ
நல்லவிளைமேய ந்

அசாவேரி

முனைக்கால்விளைந்ததாலும்
உடைந்தகூலிக்குக்காணும்
ஊருக்குள்ளிருந்தநிலத்துச்சபையேயானீ
சேலைக்குக்காணும்
குறுக்கையாளுக்குக்காணுமல்லவோ
வாரிவிடேனுபிழக்குபயபை ந்

சாவேரி.

வாரிருநாலேற்றிபாரு
தோரியைபுழுகச்சொல்லு
செட்டியார்குளத்தருகே
வெட்டியாளைத்தருகே
கோரைப்பிடுங்கிநட
விரியைநடுகச்சொல்லு
மூட்டிருக்கப்போர்க்கையா
இருக்கப்பார்த்தையா ந

புன்னாகவராளி.

எல்லாமுளைத்துபொருப்
மல்லாமல்லேமேகஇயிலே
கட்டியடிக்கடேளாயிலே
பொட்டுத்திலேதட்டையிலே
காடுவெட்டிநடுசெவன்னுறு
பாடுபட்டவைறுதகாலமேரு
டொல்லாமுன்துக்கம்
இலேஇல்லை
விட்டதுமுனைத்தகா
நட்டதுபசித்துக்கா
மாட்கட்டுவைக்கோல்போடு
விக்கட்டுவாமுலைமா ந்

வசனம்

இப்படிசொல்லும் வேதியனை பண்ணையாட்களாகியவாருமென்னு ங்கனர் கூப்பிடுவார்

விருத்தம்

பண்ணையாளையும் பாருமென்றழைக்கிடப்பரித்து
கண்ணுலாவியவேதியன் களிப்புறத்தனனுள்
பண்ணுலாவும்பொன்னம்பலக்கூத்தனைப்பாவி
எண்ணரியாவுறுமகாதல்கொண்டிருந்தனர்தாமே

வசனம்

கேவலமாகிய நீசன் சிவகணங்களாலே ஏறுமுகத்தினியில் நடவுநட்டு அறுப்பறுக்கும்வயலை வேதியாகண்டு ஒன்றுக்கொன்று முமல் உலகவாசனை யற்றானின்றார்

வசனம்

நந்தனார் அம்பலவாணனைக் கொண்டாடிக் கூத்தாடுவார்

கீர்த்தனம்-கடுக்கா.

நந்தனனைக்கபரிதானுன் நந்தனாரும் ஆனந்தமாகினார்
சொந்தமானவையல்வந்துபார்க்கையில்
விந்தையாச்சுது பலபந்தம்போச்சுது
சிந்தைதிரவேயந்தரங்கத்தின் நந்தனு
நீச்சச்சாதியென்றுபேசிப்பேசுமிந்த
தோசிவேதியனுமாசையாகவே
தேசமெற்றுந்தில்லை வாசமாகுங்கட
ராசபூசகதிக்குதாசனென்றுவரும் நந்தனு
வாருவாருமிதைப பாருமபாருஞ்சிவ
னே வந்துசெயுங் காரியங்களிது
பாரின்மீதிலிணையாருமில்லையென
ஊரிலுள்ளபெரியோருஞ்சொல்லச்சொல்ல நந்தனு
சித்தமீதிலொரு குற்றமேதுமில்லை
சுத்தமானவிதயத்திலுள்ளசிவ
பத்திபண்ணிவெகு சித்தியாகிவர
முத்தி தேடிவருபத்தனென்றுமகிழ் நந்தனு

வசனம்.

நந்தனைப்பார்த்துசிவபத்தர் அபசாரமபண்ணினேனென்று மிக வுங்குழைந்துசொல்லுவார்.

தரு-இ-ம்-பியாகடை-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

நந்தனாரேயுன்றன் பெருமையின்றுகண்டேன்
நானென்வினையை விண்டேன்

அனுபல்லவி.

விந்தையைக்குறியாமல விழலனைறியாமல்
விம்புக்குக்கச்சுகட்டி வீசினேனென்னையாளும். நந்த

சரணங்கள்.

அறியாமனத்தினாலே ஏதோபசி யான்
அருமையைத்தெரியாமற்போனேனே மெத்த

சிறியோர்செய்தபிழைபெரியோர்பொறுப்பரென்று	
செப்புவார்த்தையுமக்கேகனவானே	இந்த
முறையுணர்ந்தோர்க்குளென்னதான்சொல்லத்	சோறும்
முடன்மேற்கிருபைவைத்துமுழுதுங்காதிட	மேறும்
நிறைவுற்றவருட்பெற்றோர்க்கேதுகிராய்	காறும்
நினைக்குமுன்னடிவணங்காதோர்வந்துயர்	வேறும் நா
நேற்றுப்பொழுதளவுஞ்சும்மாவிருந்த	இந்த
நிலங்கள்முற்றும்பயிர்கள்முளைத்துக்	கதிக்கச்
சாற்றுங்கதிர்கள்முற்றிச்சாய்ந்து	அறுவடைக்குத்
தக்கதாவிருக்குதேமிகக்கிளைத்து	உமது
ஆத்தல்தனக்குநிகராவரோ	யாவரும்
அய்டாவுனதுநல்லருளால்நலமே	வரும்
நாற்றிசையோர்களுநாடிப்பணிய	வருதம்
நாயேன்களிக்கமனம்நயந்துகிருபை	தரும்-நந்
குண்டைகளுங்கலப்பைக்கோலுங்காலும்	விதையும்
கொட்டத்திலிருக்கநீர்செய்திரோ	அந்த
ஆண்டர்பணிக்கிங்கேயாண்டவனே	யுமக்கு
வடிமையாளாகிவந்துசெய்	தாரோ
உண்டத்தைதாலெனவெருண்டுக்குமமைக்	கொண்டேன்
தொல்லுலகத்துள்ளோர்யாருமேசக்	கண்டேன்-நந்

வசனம்,

என்றுவேதியர்சொல்லிப் பின்னுஞ்சொல்லுவார்

இதுவும் வேதியர்சொல்-விருத்தம்.

கறைபடுங்கண்டன்றனைக் கருத்தினிற்பெறவேநோக்கி
குறையருநந்தனருக் குலமதுகிழேபுகன்றென்னை
மறைபுகல்பெருமையாலே வருந்தினேன்கொடியனென்று
இறைபடுவெள்ளம்போலஞ்சி யேங்கியேயாற்றுவானே

கீர்த்தனம்-இ-ர்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

குற்றமெத்தனைசெய்தபோதிலுமுந்தன் சித்தத்திலினையாதே சிவ
பத்தனென்றறியாமல் பதறிவார்த்தைகள்சொன்ன பாலந்தலையாதே

புலையர்கள்பரகதிசேருமபடியவர்புண்ணியஞ் செய்வாரோ-உன்னை
கலிதீரக்கண்ணாறக்கண்டோர்களெல்லாரு காட்சிபெறுவாரோ
ஒருவன்மனதறியவொருவனலாகாதென்றுலகம் மொழியாரோ அது
இறமாச்சுதினியுந்தன்சென்மசபலமாச்சு தெய்வமுமிறங்காதோ
ஜாதிபிறுதிகுலஞ்சாஸ்திரங்கிடையாது சந்தேகப்படலானேனை இப்போ
ஆதிசிதம்பரரகசியம்பாரென்று அனுப்பிடலானேன்

வசனம்

இப்படிமிகவும்வணங்கிவரலாற்றைக்கேட்க நாளைப்போர் கனவிலே ஈசன்வந்து கருணைசெய்தாரென்றார் அதற்குநாளைப்போவானைப் பார்த்து வேதியர்சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம-யமுனாகல்யாணி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

நந்தாவுன்கனவினி லெப்படிவந்தார்
வரந்தந்தாரென்றாய் நந்தா
சந்ததமுஞ்சனகாதிமுனிவர்தொழும்
சச்சிதானந்தமூர்த்தியல்லவோ நந்தா
ஆதிமுடிவுங்கிடையாதபராபரஞ்
சோதியல்லவோநீச்சசாதியென்றறிந்தும் நந்தா
அண்டாண்டநிறைகின்றசபாபதிக்
கொன்றுபேதமில்லையென்று நந்தா

வசனம்.

வேதியர்செய்தபிழையெல்லாமபொறுத்துக்கொள்ளுமென்றுசொல்லநந்தனார் மறுவுத்தரவுகூறல்

கீர்த்தனம்-இ-ம-தெண்டகம்-எதுகுலகாம்போதி;

வேதியர் ஏழைப்பார்ப்பான்செய்திடும்பிழையை
யேந்துக்கொள்ளாதே நான்
இனமறியாதவன்முன்புத்திக்காரனென்பதும்பொய்பே

நந்தனார் பொய்யாகியவிந்தவுலகத்தைப்பார்க்கும்
புண்ணியவானே நான்
புலையனுக்காளடிமையல்லவோபுத்தி சொல்லுமையே

திருநாளைப்போவாரென்னும்.

வேதியர் புத்தியுண்டுவித்தையுண்டு
பத்திகிடையாது உலலாஸ்
புலம்பினதாலென்னமனமடங்காதுபோகங்கிடையாது

நந்தனார் கிடைக்குஞ்சிதம்பரதெரிசனமென்று
கிருபைசெய்யு மையே
கீழ்குலமல்லவோ நாயினுங்கடையேன்கீர்த்திபெறுவீரோ.

வசனம்.

பரமபத்தனாகிய நீயேனக்கு அடிமைவேலைசெய்பவன்போல வந்த படியினாலே என்பிறப்பிணி துலைந்ததென்றுசொல்லுவார்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அப்பொழுதுபோனதன்றிமறைமுடிவையுளங்களிய
யறிவிலுன்னித்
தவம்பொழுதங்கணம்பொழுதுக்கண்டறியாப்பாவியெனைச்
சார்ந்தான்றே
சிவக்கொழுந்தினடிமையென்று பெயரிட்டுவேலைகளைச்
செய்ததாக
பவக்கடலைக்குளப்படிபோலதாண்டிவரச்செய்ததுந்தன்
பத்திதானே

கீர்த்தனம்-இ-ம் ஆனந்தக்களிப்பு.

நந்தா நீசிவ
நம்யாமலேமோசமானேனுன்
பூமிக்குள்நீயொரு
பூமிக்குநானொருசாஸ்திரப்பிர
சாமிக்குள்ளேவெகு
கண்டுதெரிசித்தபேர்களே
படித்துமென்னவேதங்கள்
பார்த்ததில்லையிந்தபகவன்
எடுத்துச்சொன்னாய்சிவ
ஏற்காமல்போச்சுது
தெவிட்டாதேசோகம்
தேகமுழுதிலுஞ்சிதன்றிரு

பதத்தின்-உன்னை
பித்தன்
சித்தன்-இந்தப்
சித்தன்
மத்தன்-உன்னைக்
மூத்தன்-நந்தா
வேதம்-அகில
கீதம்
போதம் - அது
என்பிடிவாதம்-நந்தா
பாணி-உந்தன்
மேனி

பனைகயாகிவொரு கூனி-போலே
பழுதகேனுதுலுந்தியாத்தும் ஞானி-நந்தா
பவசாகரந்தாண்டிச் சன்றாய்உள்ளே
பார்த்துணர்ந்துபரமானந்தங் கொண்டாய்
தவமானிபோலே நின்றாய்-தில்லை
தாண்டவராயனைக்காணுமல்நீ கண்டாய்-நந்தா

வசனம்.

இப்படியே வேதியர்சொல்லும்போது நந்தனுர்மனம்நொந்து கைகால்நடுங்கி ஐயனைச்சுற்றிவந்துவணங்கினனக்குஅன்னங்கொடுத்து ஆடையளித்து இதகனொநாளுங் காப்பாற்றினபெரியவரோ உங்களுக்கடிமை வேலைசெய்யுமென்ன இப்படிப்பெருமையாய்ச் சொல்லவேண்டாமென்று சொல்லுவார்

தரு-இ-ம்-கலியாணி-ரூபகதாளம்,

பல்லவி,

ஐயாசொல்லு வேனோ-உம
தடிமைப்பறையன் தானே

அநுபல்லவி

மெய்பாகவேயிந்தனிவாழ் வோர்கள்
வேலைசெய்யூழியர் தம்மையோதாழ் வாகள்-ஐயா

சரணங்கள்

வேம்புக்குயர்ந்தமதுரங்கள் பூட்டினும்
வீறுமதன்குணம்மாறுமெனை நாட்டினும்
ஆம்புதநிக்காரரென்றுலேயாவு துண்டோ
அய்யனருளையல்லாமலும் வேறுண்டோ ஐயா
மேவுங்கிரணதகண்டுமேருவைக் காங்குமோ
வீசுங்கதிர்மின்னும்பூச்சி யோங்குமோ
ஆவதழிவதெல்லாமையன் றன்னாலே
ஆச்சுதென்றுலென்னஆச்சுது என்னாலே ஐயா
மூன்னமேசெய்தவினையின் வசத்தாலே
மூடப்புலயனுற்மேவி யதனுலே
இன்னம்பவேதுன்னின்னமும் வண்டா
ஏந்திக்கொள்ளுமென்றனைக்கெடுக்க வேண்டா ஐயா

வசனம்.

நந்தனார் தனது ஆண்டையாகிய வேதியனைப்பார்த்துத் தங்களுடையகுருவாக்கினால் எனனையுமிப்படிப் புகலலாமாவென்றுமிகவும்வணக்கமாய்ச்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-அமிர்தகல்யாணி

பல்லவி.

சின்னசாதியல்லோ சிதம்பரம்போய் வருகிறேன்நான் சின்
அன்னைதந்தையொருவரில்லை அடைக்கலமென்னையாளவேணும் சின்
ஈரமில்லாநெஞ்சமாகி இறைச்சிதின்றவுடல்பெருத்து சின்
அல்லும்பகலுமதுவையுண்டு அறிவுமயங்கியாட்டங்களும் சின்

வசனம்

இப்படிச்சொல்லிய நந்தனைப்பார்த்து வேதியர்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம-பைரவி-திரிபுடைதாளம்,

பல்லவி

ஆருக்குப்பொன்னம்பலங் கிருபையிருக்குதோ
அவனேபெரியவனாம்

அனுபல்லவி

பாருக்குள் வீடுகள் மாடுகள் ஆடுகள்
பணமிருந்தாலவன் பெரியவனாவானோ ஆரு

சரணங்கள்,

வேதபுராணங்களோதினாலென்ன
வேலைசூழ்புவனமாண்டாலென்னகாரியம்
சாதனைபூசைகளாலொருநாளும்
மண்ணாசைபெண்ணாசைபொல்லாது
பாசமதங்களடங்கவேசெய்தகோ
பாலகிருஷ்ணனைதினந்தொழுமம்பல
வாணனென்றுகரவாய்விரும்பாதவ
வானவராகிலுந்தான்தனசின்னவன்

வசனம்

பொன்னம்பலஞ் சிவபத்தியுள்ளவன் பெரியசாதி சிவபக்தியில்லாதவன் பார்ப்பானாயிருந்தாலுஞ் சின்னசாதியானபடியினாலே திருப்புன்கூரிலுனக்காகப் பரமசிவன்சந்நிதியைவிலக்கி தெரிசனங்கொடுக்கும் குளம் வெட்டினது ஒருராத்திரிகாலத்திலே நாற்பதுவேலிநிலமும் நடராஜமூர்த்தியேவந்துநடவுநட்டதும் பார்க்கும்போது நீயே மகா புண்ணியபுருஷனென்று சொல்லவேணுமேயல்லாமல் வேறில்லை நீயிதுவரையிலெனது வார்த்தையைத்தள்ளினதுமில்லை ஆகையால் எனக்குகுருவாகியின்று உபதேசம்பண்ணென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நந்தா நீ குருவுபதேசம்நவிலவேணும் நானகடைத்தேறநீ
நொந்தாநான்கதிபெறமாட்டேன்
நோயெனும்பிறவிக்கடலிடைவீழ்வேன்
மந்தாரப்பூவெடுத்தானூர் மலரடிசாற்றிவாழ்வென்னறிவு
சிந்தாமலவரந்தரவேணும் சிதம்பரரகசியந்தெரிசித்திடவே
வைத்தாக்கருணைக்கடலுன்மன்றிற் சென்றுநிர்த்தனம்புரிந்து
ஒத்தாசைபூசககணங்களுரிமையுடன்வந்தூழியஞ்செய்ய
பெற்றாய்நீபெரியவனுந்தன்பெருமையைநானறிவேனோமுன்
கத்தாமுன்மோசமதானேனம்பிக்கை சொன்னேநற்கதிபெறவே நந்தா

கலிவிருத்தம்

வேதமோதறஞ்செய்திடு நூற்களைவிதித்தும்
ஆசனாகிஉன்னடியவர்க்கஞ்சினமடைய
பாதகம்புரிந்தேனென்றுந்தனைப்பாவி
யாதந்திரமேலவேதியருபசரித்திருந்தார்

வசனம்.

இப்படிசொல்லிய வேதியர்வார்த்தையைத் தள்ளப்படாமையால்சுற்றிவந்துதலைவணங்கி ஒருமூலையைநோக்கிச் சொல்லுகிறபோல் சொல்லுகிறான்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஐயேமெத்தக்கடினம் உனக்கடிமை ஐயேமெத்தக்கடினம்

அநுபல்லவி,

பொய்யாதபொன்னம்பலத்தையாயிருக்குமிடம்
கையாதமனிதர்க்கு உய்யாதுகண்டுகொள்ளும் ஐயே

சரணங்கள்

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்திடு சிலகுருசிதம்பரம்
மேலேவைத்த ஆசையாலே காலனற்றுப்போவனென்று
சாத்திரம்நல்லக்ஷேத்திரம் ஞானநேத்திரங்கொண்டு
வாசியாலேமூலக்கனலில் வீசியேசுழன்றுவர
பூசைபண்ணிப்பணிந்திடு மாசற்குண்டலியைவிட்
டாட்டுமேமனமூட்டுமேமேலோட்டமேவழிகாட்டுமேயிந்த
மானாபிமானம்விட்டுத்தானாகின்றவர்க்குச்

சேனாபதிபோல் ஞானதிபதியுண்டு
பாருமேகட்டிக்காருமேஉள்ளேசேருமேஅதுபோதுமே அங்கே
சங்கையறவேநின்று பொங்கிவருமபாலுண்டு
அங்கமிளப்பாறிகொண்டு தங்கபொம்மைபோலவே
நில்லுமேவாருஞ்சொல்லுமேஞானஞ்சொல்லுமேயாதும்வெல்லுமே
அட்டாங்கம்பண்ணினாலும் கெட்டாங்குபண்ணியது
இட்டாதுகிட்டவாவொட்டாணமுட்டியது
பாயுமேமுனைதேயுமேஅதுவோயுமே உள்ளதோயுமேவேத
மந்திரத்திலேயுமில்லை அங்கரத்திலேபல
தானமேஅதுதானமேமலைமேலேபேசாமோனமேஅந்த
முப்பாழுந்தாண்டிவந்து அப்பாலேநின்றவற்கு
இப்பாவைகிடையாது அப்பாதிருநடனம்
மாடுவார்தாளம்போடுவார் அன்பர்கூடுவார் இசைபாடுவார்
கண்டாருங்கிடையாது விண்டாருஞ்சொன்னதில்லை
யண்டாண்டகோடியெல்லா மொன்றாய்ச்சமைந்திருக்கு
மல்லவோஅதைக்கொல்லவோபறையன்சொல்லவோ
சொல்லவோநேரமாகுதல்லவோ

கலிவிருத்தம்

வானவேலியவும்பாவாழ்த்தியமறையைக்
கானமேசெய்யும் வேறேயுமக்கடிமை
ஈருமாமிழிகுலத்தினிலெய்தியநந்தன்
ஞானவாரிகொண்டேயவாருஞானநந்தனார்

வசனம்

இந்தப்படிநந்தனார்சொல்ல வேதியாகேட்டு திவ்வியஞான மடைந்து நந்தனைபார்த்துச்சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாமா-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

சிதம்பரம்போய்நீவாருமையா நான்
செய்ததெல்லாமபசாரமையா சிதம்
சிதம்பரம்போவீர்பதம்பெறுவீர் வேறே
சிந்தனைவேண்டாம்நந்தனேயினிமேல்
எத்திசையிலுமுமகிணைசொல்லப போமோ
பத்தியுழுதலென்றுபழகியபெரியவற் சிதம்

சித்தமுந்தெளிந்தது தெய்வமேநீரென்று
புத்தியும்வந்தது கெதியிதுவல்லவே (சிதம்)

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய வேதியரைச் சுற்றிவந்து தலைவணங்கி ஒடுக்க வணக்கத்துடனே தூரவிலகிநின்று வேதியரை ஆசீர்வாதம்பண்ணச் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஒரடியிலிரண்டுவார்த்தை-துக்கடா.

நந்தனார்.	வேதியர்.
சிதம்பரதெரிசனங்கிடைக்குமோ	கிடைக்கும்
ஜென்மசாபல்லியமாமோ	ஆகும்.
பதம்பெருந்தவநெறியறிகிலேன்	அறிவீர்
பரமனருள்செய்வாரோ	செய்வார்
ஜாதியில்தாழ்ந்தவனல்லவோ	அல்ல
சாத்திரமுறைமைக்குஞாயமோ	ஞாயம்
ஆதியாம்பலதெய்வம்நாடுமோ	நாடும்
ஆனந்தமடைவேனையரே	அடைவீர்

வசனம்.

வேதியர் நந்தனருக் காசீர்வாதம் பண்ணி யனுப்பியபின்பு நந்தனாருடைய குணாதிசயங்களைக் கொண்டாடுவார்.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

அடியவர் மனமிடியப் பேசினதுண் டபாத
　மனந்தங் கோடி
படுநரகில் வீழ்வாரென் றெனவுரைக்கும் பாவமது
　பலித்த தென்று
அடிதுடித்து தொடைநடுங்கி நீர்வடிந்து சிதம்பரத்தே
　துதிகள் செய்து
கூடிபுகழுந் திருத்தொண்டர் குணமெல்லா முலகறியப்
　பகருவாரே.

இதுவுமது.

சாஸ்திரக் குப்பையெல்லாந் தள்ளினேன் பதருபோலே
காத்திரஞ் சுத்தமாச்சு கனிந்திடு முள்ளம்பத்தி
மாத்திர மிருந்தாற்போது மற்றொன்று மில்லைசைவ
சேத்திர முழுதுஞ்சுற்றிச் சேருவேன் தில்லையென்றார்.

கீர்த்தனம்-இ-ட-சௌராஷ்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

எந்நேரமும் நந்தனைச்சிந்தித்தா
னந்தமுகியிருந்தனரந்தணர் (எந்த)

பந்தந்திரமே யிந்தவுருவாகி
வந்ததோவரந் தந்ததோசிவனென் (எந்த)

வசனம்.

விட்டதோ இந்தவீட்டுக்கவலைகள் பட்டதோ பவசாகரச் சேழிந் திட்டதோ முக்திவெள்ளம் கரைபுரண்டதோ வென்று வந்தித் தொழுபவர் எந்நேரமும் வேதிய ரிப்படியே சிவபக்தி பண்ணிக்கொண்டு ஆனந்தமடைந்திருந்தார். அப்படியிருக்க நந்தனார் ஆதனூரை விட்டுச் சிதம்பரம் வருகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம-லாவணி-ஆதிதாளம்.

நந்தன்சிதம்பரம்வருகிறார் ஆதனூரைவிட்டு
கொள்ளிடந்தாண்டி யப்பால் வருகையிலே
தொண்டரங்கம்பரவசமாய் எங்கும்பொங்கிச்சிவமாய் (நந்த)

அந்தக்கருணை விருத்தியழிந்து
அநேகஜென்மவாசனையை
யனல்கொண்டுதிகைத்தாரோ சஞ்சிதவினையென்றுவெறுத்தாரோ (நந்த)

குண்டலிசக்தியைக்கொண்டு
கிளம்பிமண்டலம்புகுந்து
சஞ்சரித்துக்கொண்டார் குறையஅமுர்தமுண்டார் கிளையார் (நந்த)

அறுதிமாய கற்பிதமிந்த
நாமரூபாதி பிரபஞ்சமெல்லா
மழிந்துபோமென்பார் குறைகடலெழுந்தநுரையென்பார் (நந்த)

சைவத்தலங்களிற் றெய்வமிதுவே
சத்தியம்பண்ணுவேன் நான்பறையன்
சதுர்மறைகேட்டிலேயோ மிக்க ஷண்மதங்கேட்டிலேயோ (நந்த)

எப்போதும்நடராஜமூர்த்தியின்
இணையடிதொழுதார்க் கிடுறையோ
னித்திரபதிகரோ திரும்பியும் வந்தவர்காண்கிலேரா (நந்த)

ஈசன்கருணை னேசமிலாதவ
னெத்தனைவேதங்கள்கற்றாலு
மெட்டிபெருங்கொம்பு நெருங்கிற் றொட்டால்செங்கரும்பு (நந்த)

ஆதனூரிலொருபுலையனுக்காக
அம்பலநாடக மாடுவரோ
வருந்தவம்புரிந்தேனே கனவில் வருந்தியுமிருந்தேனே (நந்த)

அரகரசம்பு சதாசிவனேபொன்
னம்பலத்தாடிய தேசிகனே
ஐயேயுன்னடிமை மனது நையேனுன்னடிமை (நந்த)

செழித்துவியனுல கெட்டிச்சிகரங்க
ளாந்துந்தெரியுது காணையே
தில்லைத்தலமென்பார் அன்புடன் சொல்லப்பலமென்றார் (நந்த)

குதிப்பாரொருதரங் களிப்பார்கண்ணீ
ரருப்பாருனந்த லாகிரியால்
கொண்டாடிப்பாரோ குரவை நன்றாய்ப்படிப்பாரோ (நந்த)

பாரளந்தகோ பாலகிருஷ்ணன் றுதி
பாடுந்திருவடி பணிவேனே
பரகதியடைவேனே பூமியில் மறுபடி வருவேனே (நந்த)

வசனம்.

நந்தனார் ஆதனூரை விட்டு கொள்ளிடத் தருகில் வரும்போது சொல்லுகிறது.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-அடதாளம்

பல்லவி.

கொள்ளிடக்கரைபோனான்-நந்தன்
கோபுரங்களைக்கண்டான்

அநுபல்லவி.

பள்ளச்சாதியிலும் பறைச்சாதிநானென்று
உள்ளமுருகியவர் வெள்ளைக்கரைபுரள (கொள்)

சரணங்கள்.

ஓடத்தின்மேலேறி - நந்தன்
ஓங்குமகிழ்ச்சிமீறி
நாடியவரும்நல்ல நடனக்கூத்தாடி-
நணியுடன்கதிபெற லாமென்றுதுதிகொண்டு (கொள்)

அக்கரைபோனானே — நந்தன்
ஆனந்தங்கொண்டானே
சிக்கெனவேசிவ சிதம்பரேசனைக்காண
சிந்தைமகிழ்ந்துசிவ தியானஞ்செய்துக்கொண்டு (கொள்)

திருவாதிரைத்திருநாள்-செய்யுந்
தினமல்லவோயிந்நாள்
திருநடராஜமூர்த்தி திருமுகந்தனைக்காண
சித்தங்களிப்பேனு னென்றுறுதிகொண்டு (கொள்)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரந் தோத்திரஞ்செய்து கொள்ளிடக்கரைதாண்டி வரும்போது தில்லைக்கோபுரத்தைக்கண்டு தெரிசனம்பண்ணுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கோபுர தரிசனமே-எந்தன்-பாபவிமோசனமே

தாபங்கள்மூன்றுந் தணித்துவிடும்நல்ல
சோபனமுண்டாஞ் சோதிவிளங்கிய (கோபுர)
விண்ணளாவியே லோங்கியேகண்டு
கண்ணுளார்க்கெல்லாக் காட்சியளித்திடும் (கோபுர)
அல்லும்பகலு மமரர்துதித்திடும்
தில்லைநிறையோன் றிருமுமகிழ்ந்திடும் (கோபுர)

வசனம்.

தில்லைத்தல மிப்படி யிருக்குமென்று

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நவரோஜ்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மாங்குயில்கூவியசோலைகளும் வாபிடாகூபதடாகங்களுந்
தூங்கதிர்மண்டலமெத்தையுஞ் சொர்ணசபேசன் றுசமரமும்
நாலுபுரத்திலுங்கோபுரமும் நவமணிச்சித்திரமண்டபமும்
சிலமுனுந்திருவீதிகளுந் தில்லைவேதியர்மாளிகையும்
கண்டேன்கலிதீர்ந்தேன் என்கவலையெல்லாமொழிந்தேன்
மண்டலம்புகழுஞ்சபேசன்சந்நிதி வாழ்த்திப்பணிந்துநின்றேன்
தஞ்சமென்றடைந்தேனிந்தச் சடலத்தால்நொந்தேன்
அஞ்சவேண்டாமென்றொருதரஞ்சொல்லி யழைத்தாளாதோ
அப்பாவுன்சரணம்தில்லைக் காசேயுன்சரணம்
ஒப்பாரில்லாநாடகம்பயிலு மொளியேநின்சரணம்

வசனம்.

கோபுரதரிசனமே என்கிற கீர்த்தன முதற்கொண்டு சிதம்பர விசாரென்று பெயர்.

சிந்து.

சிவன் வேடிக்கை தானென்று நாடிக்கொண்டே அறியாதது போலிருந்த செம்பொன் னம்பலத்தாடியைக் கும்பிடவே ஆதனூர்தனிலிருந்துவிடும் அம்புபோலப்பறந் தையமின்றித் தில்லையருகில் வந்தார் மனந் தேறிக்கொண்டார்குறை யாறிக்கொண்டார் கெண்டாமணியோசை,

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

நாளைப்போவேனென்றார்கள் சொலத்தெரியாது
பூளைப்பூவாம்பிறவிப்பிணிப் பொழியப்போவாராய்ப்
பாளைப்பூங்கமுகுத்தபழம் பதியின்றுபோய்
வாளைப்போத்தெழும்பணஞ்சூழ்தில்லை மருங்கணைந்தார்.

இதுபொழிப்புரை.

வசனம்.

நாளைப்போவேனென்றுசொல்லி அநேகநாள்ஒழியச் சபாநாதரைத் தரிசனம்பண்ணவேண்டுமென்னும் ஆசையை அடக்கக்கூடாதவராய் பூளைப்பூவையொத்த நிலைமையையுடைய பிறப்புகளால் உண்டாகிய சம்பந்தம் நீங்கும்பொருட்டு போகின்றவராய், பாளையையுடைய பொலிவாகிய கமுகமரங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் பழமையுற்ற தம்முடைய ஊரில்நின்றும் புறப்பட்ட ஆண் வாளைமீனானது எழும் பிவிளையாடும் வயல்களையுடைய சிதம்பரத்தின்எல்லையையடைந்தார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கரகரப்பிரியை-ரூபகதாளம்.

கெண்டாமணியாடுது சண்டுபிணிவாடுது

முத்திமணிதேடுது	நாடுதுகூடுது	(கெண்டா)
பரவசமாகுது	பாவங்கள்போகுது	(கெண்டா)
ஜெனனமரணதிகள்	மோசமுதிர்ந்து	(கெண்டா)

சிந்து.

கெண்டாமணியோசை காதில் கேட்குதென்று நதைப் பார்க்கவென்றே கொண்டாட்டமாகிவந்தார் சையைக் கும்பிட்டேனமக் கம்பிட்டதோ வென்றே மனமகிழ்ந்தார் தெரு வீதியில்வந்துகாதலுடன் கண்டார்களையாறி இரு கண்களிலானந்தம் பொங்கிடவே கின்றார் மதிற்புறத்தே வெகு நேர்த்தியென்றாரிதைப் பார்த்துதில்லை பணிந்தார் பரவசமாய் நல்ல பாக்கியசாலிகளாகுமென்றார் இதுதானோ தில்லைப்பதி.

வசனம்.

நந்தனார் தில்லையைக்கண்டு ஆனந்தானுபூதியைச் சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தில்லைத்தலத்தைக்கண்டார் அதிசீக்கிரவிலாசமென்றார்-அந்
எல்லையிலேநின்றார் மனதுருக்கமாகக்கொண்டார்
இருகண்கள்நீர்வடித்தார் கொடுங்காமமலையறுத்தார்
இருகையைத்தூக்கிக்குவித்தார் தன்காலைக்கோணிக்குதித்தார்-இந்
ஐம்புலன்களைமறந்தார் பரமானந்தக்கடலுறைந்தார்
தனதேகபாவமறந்தார் தில்லைச் சிவனையென்றிருந்தார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

இதுதானோ தில்லைத்தலம்-இத்தனைநாளுமறியேனே
இதுதானோ தில்லைத்தலம் (இது)

அதுவோவாயிதுவோவென்று அலைந்திடும்பேயனைக்
கதிதருவேனென்று கைகாட்டியழைக்குது (இது)

காசினியிலிதைக் கயிலையென்றெல்லோரும்
பேசக்கேட்டேயுண்டு பேணிப்பார்த்ததில்லேன் (இது)

வசனம்.

நந்தனார் தில்லையைக்கண்டு கொண்டாடுகிறார்.

கீர்த்தனம்—இ-ம்-இந்துஸ்தான் காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைதில்லையென்றால் பிறவி இல்லைஇல்லையென்று மறைமொழியும்

தொல்லைதொல்லையென்றகொடுவினை
வல்லைவல்லையென்றகலுந்திருந் (தில்லை)

கற்றோருங்கற்றோருங் களங்கமறுத்திட
பெற்றோரும்பெற்றோரும் பேசாப்பெருமையுமி
உற்றோருமுற்றோரும் பொன்னம்பலத்தில்
தத்தோந்தத்தோமென்றுநடனமிடும் (தில்லை)

வாடிவாடிமாலயனீசருக்கும்
கூடிக்கூடிக்கொண்டல்லும்பகலும்
தேடித்தேடித் திருவடிமுடிகளைப்
பாடிப்பாடிக்கோபாலகிருஷ்ணன்தொழும் (தில்லை)

துண்டா-இ-ம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இதுவோதில்லைச் சிதம்பரக்ஷேத்திர மீசனிருப்பிடமோ
மதுரம்பொருந்திடும் மறையோரிருப்பிடம்
மாமுனிவர்தவம் வாழும்பெரியிடம்
பக்திபெருந்தொண்டர் பணிந்துவருமிடம்
பரதெய்வமுமல்லில் பாதியிலுறுமிடம்(இது)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

ஆடுஞ்சிதம்பரமோ வையன்கூத் தாடுஞ்சிதம்பரமோ
ஆடுஞ்சிதம்பர மன்பர்களிக்கவே
நாடுஞ்சிதம்பரம் நமச்சிவாயப்பொருள் (ஆடுஞ்)
ஆருமறியாமல் அம்பலவாணர்
சீரடியார்பார்க்கச் சேவடிதூக்கியே (ஆடுஞ்)
பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பானுமதிச்சடையினார்
தாளமத்தளம்போட தாதெய்தாதெய்யென்று (ஆடுஞ்)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தில்லைக்கண்டபோதே தெளிந்ததென்னுள்ளமெல்லாம்
பல்லூழிகாலஞ்செய்த பாழ்வினைதொலைந்துபோச்சு
நல்லருள்நடனஞ்செய்யும் நாயகனார்சிற்சபைக்கு
சொல்லுவார்மகிமைசெப்ப சேடனாலாகாதென்று.

வசனம்.

இப்படியே தில்லையைக் கொண்டாடி தில்லையைப் பாராதவரோ பாவியென்பார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சவாயி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

மார்கழிமாதத்திருவாதிரைநாளையில் வந்துசிதம்பரதேசிகனை
பாராதபாவிகட்கே ஆமில்லையிந்தப் பாரில்வந்துபிறவாதவரோ
வானிற்செறுடுந்திருமாளிகைமண்டப மாவதிலுந்தில்லைமாநகரம்
காணக்கிடைக்காதஇந்தபாக்கியங் காதில்கேட்டவண்ணங்கண்டது
ஆதிபராபரமாகியதில்லைப்பொன் னம்பலவாணர்சந்நிதியில்
நாகமுங்கிருமுங்கேட்கு மானந்தநாடகசேவைநானைக்கேடன்

வசனம்.

நந்தனார் சிதம்பரங் காணாததனால் சிவலோகங் காணாரென்பார்.

கீர்த்தனம்-௯-ம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்வந்துதெரிசியாத ஜென்மம்வீணென்றுபோச
மனதிலெண்ணினார் பாதகமலந் தியானம்பண்ணினார்
பறையனுக்குமிந்தத் தலத்தைப்பார்த்தபின்பு மோக்ஷபதவி
பலித்ததல்லவோ பாவிஜெனன மறுந்ததல்லவோ
தொண்டுகொண்டதங்களையர்பெருமையெல்லாஞ்சொல்லிச்சொல்லி
துள்ளித்தாவினார் ஞானவிரையை யள்ளித்தூவினார்
பூதலந்தனி லிதுவேதெய்வமென்று நந்தனானந்தக்கடல்
பொங்கிப்பாடினார் புண்ணியத்தல மென்றுதேடினார்

கீர்த்தனம்-௰-ம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

அரகராசங்கரவென்னவேலம்பலந்தானை
நாளுந்தனடைக்கலமென்று
உருகித்துதியாரோ-வானந்தம்
பெருகிப்பதியாரோ

முத்தியளிக்குந்திருமூலத்தானனைக்கண்டு
பத்திபண்ணாதவன் பாமரனல்லவோ
பாருக்குச்சுமையாச்சு-அவனிருந்து
மாருக்குச்சுகமாச்சு

மங்கையர்மோகமாய்மயங்கித்திகைத்தோறு
மங்களபுங்கிதமாயவனின்மேல்
கொண்டாடிக்கிளைத்தாரோ-அன்பியமாய்
நாளையுங்கழித்தாரோ

வீசநடைநடந்தமெய்யும்பொய்யாகவே
ஓசையடங்கும்பொழுதொருவருமங்கில்லை
தூசியும்போகாதே-காதலுந்த
ஊசியும்வாராதே

சிவசிதம்பரமென்றுதில்லைவெளியினின்று
பவசாகரமென்றுபரமபதமடையுந்
தவநெறிபொருந்தாரோ-பொருந்திய
வவரையும்வருந்தாரோ

சாத்திரங்கற்றாலுஞ் சதுர்மறையுணர்ந்தாலும்
ஆத்திரம்பெற்றாலுந் தொண்டனங்கா

மாத்திரம்போகாதே-கருணைக்குப்
பாத்திரமாகாதே

சரணாகதியென்று சார்ந்தடிபணியாமல்
வருணாஸ்திரம்விதி வழுவாதிருந்தாலுஞ்
ஜனனாதிகள்விடுமோ-சரவணை
மனணாதிகள்படுமோ

அஷ்டசித்திகள்பெற்று ஆண்டாயிரங்காலம்
மட்டிருந்தாலுமென்ன மரணபயனெய்திலா
நஷ்டஜென்மமாச்சே-மனிதஜென்ம
மெட்டிவீணாய்ப்போச்சே

முப்பாழுந்தாண்டி மூலத்தீமூட்டிக்கொண்
டப்பாலேநின்று னானந்தங்காணலா
மொப்பாரில்லையடா-உடுருகி
நிற்பாரில்லையடா

ஆலமிடறடக்கி யம்பலக்கூத்தன்கோ
பாலகிருஷ்ணான்தொழும் பரமசிவனேயென்று
பாடிப்படியாரோ-பருவத்தில்
தேடிப்பிடியாரோ

வசனம்.

நந்தனார் சிவபக்தி பண்ணாதவனை நிந்தனைசெய்து இன்னமுஞ் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-சாப்புதாளம்.

வானோர்புகழுந்தில்லை வனநாதர்வாழுஞ்
ஞானசபையைப்போற்றி நமச்சிவாயமென்று
சொல்லாதவன் கல்வி கல்லாதவன் வெகு பொல்லாதவன்

காசினிபுகழ்சிவ காமிவல்லியைக்கண்டு
பாசமகலும்நெறி பாராதவன்சுத்தப்
பதராச்சு ஆட்டினதராச்சு கிருமிக் கெதிராச்சு

ஆட்டுக்காலைச்சுற்றே கேட்டுவாங்கியுள்ள
நாட்டிக்கொள்ளாதவன் மாட்டுக்குவமையென்று
நாடாரோ கண்டுகூடாரோ என்றுந் தேடாரோ

அம்பலவாணனு ரருகில்வந்துகையால்
கும்பிட்டிறைஞ்சாத குருடர்களுக்குத்திற
மதியேது பர கதியேது பண்ணும் விதியேது

நாக்கிருந்துஞ்சிவ நாமத்தை நவிலாமல்
சாக்குப்போக்குப்பேசுஞ் சண்டியவனைக்கால
னடியானே கட்டிப் பிடியானே கையா லிடியானே

வேதாகமநூற்களை விரித்துணர்ந்தாலு
மேகாந்தபக்தியொன் றில்லாதவனுள்ள
முருகாது கள்ளங் கருகாது வெள்ளம் பெருகாது

ஆத்திமதியுஞ்சடை யழகனடியதைப்
பார்த்துகளிக்காத பாவிமனிதர்க்கொன்றும்
பலியாது வினை சலியாது சினம் பொலியாது

பாலகிருஷ்ணன்தேடும் பாதாரசத்தைக்கண்டு
சீலமுடனேயுண்டு செபிக்காதவன் துன்பம்
துலையாது யின்பம் நிலையாது கன்மங் கலையாது

வசனம்.

சிதம்பரம் பாராத கண் படைத்தாரை முகத்தைக் கெடுக்கவந்த புண் படைத்தாரென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தக்களிப்பிலே-ஒருபோதகம்.

காணாதகண்ணென்ன கண்ணே
வீணாகண்மயிர்க்கண்ணாது புண்ணே (காணா)
சொல்லும்பொருளிறந்த தூரியவடிவதாகி
யல்லும்பகலுமற்ற வானந்தப்பேரொளி (காணா)
பசியாமருந்தளிக்கும் பரமாகசியத்தி
லசையாமலேயாடு மம்பலநாதனைக் (காணா)
ஊராருமறியாம லொளிகண்டுபிசகாமல்
ஈராறுகாற்கொண்டு எழும்பியமண்டபம் (காணா)
அண்டத்துளடங்காத வாசைவலையைப்பூட்டி
பிண்டத்துளடங்கிய பேரின்பதெப்பத்தைக் (காணா)
நாசிநடுவிருந்து நாதனேதானென்று
பேசாமற்றானிற்கும் பெருமையையொருநாளும் (காணா)
என்னையானறியேனென் றிகழ்ந்திடும்பேயனைத்
தன்னாந்தனியனாக்கித் தருவனென்றுரைத்தானைக் (காணா)

சோற்றுத்துருத்தியிதைச் சுமந்ததினுலென்ன
ஆத்திமதியுஞ்சடை யழகனமருங்கோயில் (காணு)
சிலக்கமலமுகச் சிவகாமிமனமகிழ்
கோலக்கனகன்றில்லைக் குழகனடியகூத்தைக் (காணு)
பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதத்தைப்பணிந்தொரு
நாளும்மறவாதநலமிக்கவழிதேடி (காணு)

வசனம்.

பக்தி பண்ணுதவன் முத்திபெருனென்று சொல்லுகிருர்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

வேதம்படித்தும் சாஸ்திரங்கற்றும் மெய்யினில்நீறுபூசுவதும்
ஆதிசிதம்பர தேசிகன்திருவடிக் காளாகுலன்ருனந்தம்
உடனேதுலையும் பவபந்தஞ் சொன்னேன்சொன்னேன்சொன்னேன்

ஊனுறக்கமுதலாகியநான்கு முண்டேயுலகில்யாவருக்கும்
ஆணவமலநீத்தார்களறிவா ரகத்தைச்சுருதிக்கொள்ளுவாரோ
ஜகத்தைப்பொய்யாக்தள்ளுவாரோ சொன்னேன்சொன்னேன்

அருந்தவமுனியாகிலும்நல்ல ராசைபொல்லாததறியாரோ
வருத்தப்படுத்திடுமனதைமயங்கி வைத்திடுமன்னமயக்கோசம்
உற்றுப்பார்த்தாலதுநேசம் சொன்னேன்சொன்னேன்

அரவணைகோபாலகிருஷ்ண னல்லும்பகலும்பணிந்தேத்தும்
திருவடிசரணுகதமென்றெண்ணித் தெளிந்தார்களன்றோபரபக்தி
ஒழிந்தாராக்கன்றோவரமுத்தி சொன்னேன்சொன்னேன்

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பரிசாயிருக்கவெனக் கெய்தலரிதென்றஞ்சி
யப்பதியின்மதிற்புறத்தி னுருதபெருங்காத
லொப்பரிதாம்வளர்ந்தோங்க வுள்ளுருக்கிக்கைதொழுது
செப்பரியதிருவெல்லை வலங்கொண்டுசொல்லுகிருர்.

வசனம்.

இந்தப் பிராமணர்களுடைய வீடுகள் இத்தன்மையாயிருக்க, எ
னக்கு அவ்விடத்திற்குப் போகுதலரிதென்று பயந்து அந்த ஸ்தலத்

தின் மதிலின்புறத்தில் அனைத்து போகும்படி சமானை யில்லாமல் வளர மனமுருகிக் கும்பிட்டுக்கொண்டு சொல்லுதற்கரிய எல்லையை வலஞ் செய்துகொண்டு போவார்.

விருத்தம்.

அம்மையார்தில்லைமாநகர் மருங்கிலேயடைந்து
சும்மையிட்டுவிழிகளில் நீர்சொரிந்து
விம்மியேசிவனார் சரிதங்களைவிரித்துக்
கொம்மைமிகிட்டவர் பாடியுமாலைத்தங்கொண்டார்.

வசனம்.

நந்தனார் தனக் கிந்தபாக்கியங் கிடைத்ததென்று கொண்டாடுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கொண்டாடுகிறார்தில்லைக்கோயிலைக்கண்டுதாவிக்காவி (கொ)

அண்டபண்டந்தொழு மம்பலநாதனைக்
கண்டானைக்கண்டுகொண் டேனென் றுமன்றும் (கொ)
அஞ்சலிகொண்டுகதித்து அரகரவென் றுஜெபித்து
குஞ்சிதபாதத்தைத்துதித்துக் குரவைகள்பாடிக்குதித்து (கொ)
அங்கம்பரவசமடைந்து ஆனந்தக்கடலெழுந்து
பொங்கிச்சிவமென் றறிந்து புலியதிர்ந்துபணியிருந்து (கொ)
இருகண்ணில்நீர்பெருக இறைஞ்சியடியார்பெருக
அருமைச்சிவன்கதிதருக அம்பலவாணனையுருக (கொ)

இதுவுமது.

தரு-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்--ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கொண்டாடினாரே நந்தனார்-கோயிலைக்கண்டு
கொண்டாடினாரே நந்தனார்

அநுபல்லவி.

அண்டர்மகிழ்ச்சியாலே அரவென்றுமென்மேலும் (கொ)

சரணங்கள்.

பண்டுநான்செய்ததே யோகம்-அதனாலிருக்
கொண்டுவந்தேன் மானிட தேகம்-அச்சேயித்தப
புண்டரீகப்பதுமை போகம்-கண்டேனென்போல
பண்ணிலெவர்க்குளதிப் போகம்-என்றுதுதித்துக்

கொண்டாடுமிவர் புகழைக்
கூறுவதுமேயுஞ் சாதகம் (கொ)

வஞ்சமனத்தையொரு மித்து-நினைத்தொழுதக
பஞ்சபாதகப்பே செடுத்து-வனுக்தர்களைக்
கெஞ்சியவர்களை யடித்து-வழுலாமலெ
கஞ்சமலர்ப்பதங் கொடுத்து-ஆண்டருளென்று
வஞ்சிசிவகாமிதொழும்
மணவாளனைத் துதித்துக் (கொ)

ஒருநாற்புறமதிற் ஜொலிக்க-ஊரெல்லைசுற்றி
வருவார்திரும்புவார் களிக்க-சிரசின்மேலே
இருகைகுவித்துவாள் தெளிக்க-நடேசரைத்
திருநாளைப்போவார் மிளக்க-வாகையாலிந்த
பேதமில்லையே யுணக்கக் (கொ)

வசனம்.

இப்படி வீதியைச்சுற்றி சந்நிதியில்வந்து அடிவிழுந்தாற்போ லுடல்படியப் பணிந்து புழுதிபடப்புரண்டு ஆனந்தமடைந்து நிர்த்த சபை தெரிந்து தெரிசனம் பண்ணுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

சபாதெரிசனங்கண்டான் நந்தனுஞ் சுபாவமுடனேநின்றான்
சபாதெரிசனங்கண்டான்களித்த பிரபாவமாகியசபாபதியிருக்கும்
சதாகாலமும்வேதங்கள்மொழிந்திடுஞ் சிவாகாரமாய்செழித்துவளர்ந்
தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள்கூடி மல்லும்பகலுமவரவர்நாடும் [திடும்

வசனம்.

தெற்குவீதியினின்று சபாபதியைத் துதிபண்ணுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செங்கலா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஜெயஜெயதீசா அதிசுந்தராஞ்சிதபாதா ஜெயஜெயதீசா

தில்லையைக்கண்டேன் தேறித்தெளிந்தேன்
எல்லையில்நின்றே னினிப்பிறவேன்காண்

எனக்கினியாரிடு கரும்புபோலினிக்குதையா விடு
ஆசாபாசத்தைவேற வெட்டிமோனத்தின் முழுக்காட்டி
வைக்குமித்துயாருக்குங்கிடையாது இத்தகைம்பாருக்குளிணையே
சரணாகதமென்றிங்கேவந்தேன் சாமிபாதக்கு [து
உமையடைந்தேன் ஜெனனாதிகளான் பிணியொழிந்தேன்
வேறொருதெய்வங்களை வருந்தேன் (ஜெய)

தென்றிசைக்கோன்வந்தழைத்திடும்வேளையில்
பெண்பிள்ளைகள்குன்றோட்டம்
ஓடத்திலேறியபெருங்கூட்டம்
நானும்நமனுக்கின்டாட்டம் ஒருநம்பிக்கைதாரும்
நானுனக்கருள்புரிந்தாளுவேனென்று
கனவிலாகிலும்வாருந் தட்டியெழுப்பிக்கவலைகள்தீரும்
அடிமையென்றுமனதுமகிழ்ந்துபாரும்
தில்லைவெளியில்வருவரோசேரும்தும் (ஜெய)

அரகரசங்கரனேபொன் னம்பலத்தாண்டவனே
பரமதயாமூர்த்தி யென்றடிபணிந்தேன் மனங்குளிர்ந்தேன்
ஜாதியிற்சின்னவனானாலுமுன் வீதியில்வந்தேனதாகே
பாதகஞ்செய்பினுந் திடம்பரமென்று
பகர்ந்தால்பழுவினை போகாதோ
நீதில்லாதபெருந் தவத்தோர்வந்தால்
தெரிசனைசெய்தேன் போதாதோ
ஆதிபராபரமாகியிவனைக்கொண் டாடுவேன்
பாடுவேன் தேடுவேன் நாடுவேன் (ஜெய)

அபசாரமாகியசமுசாரம் சதாவிதையகாமாதிகோரம்
உபாயமறிந்தாரதாயேறப்படாததுஜெகத்சாமாயா
விலாசகற்பிதமிக்கஜெகம் அனேகசஞ்சிதவாசனைகள்
சிவலோகமென்றிறபாவனையால்நிவாரணம்பெரியோர்கள்
பண்ணியதொழிலிற்பயனறிவார் பாலகிட்டனன்தொழுங்கழலை
எண்ணியபடியேதவமுறுவார் எனதுனதென்றுமுறையிடுவார்
சமாதிபண்ணியகர்மாதிகிருத்தியடாதேதபேதகைவிடாதேயும்
சபாபதிவெகு கிர்பாநிதியுன்
பிரதாபமறியேன் சபாவப்பறையன் (ஜெய)

விருத்தம்.

வாட்டுவாருடல்வேர்பட தழலிடைவருத்தி
மூட்டுவார்மூலக்கனல் மதிமண்டலமுகட்டில்
மாட்டிறையச்சியருந்திய புலையன்றன்மனத்து
ளாட்டுக்கால்சுற்றே நந்திடுமம்பலத்தரசே.

கீர்த்தனம்—இ-ம்-இந்துஸ்தான் காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நாதாதாதீயாடியபாதம் தத்தித்தெய் தத்தித்தெய்யென்றாடியபாதம்
ஆநாவாகபதஞ்சலிமாமுனிக் கானந்தநாடகமாடுந்திருவடி
ஆகமவேதபுராணங்களோதிய யோகிகளாலேதேடுந்திருவடி
சிந்தைமகிழ்ந்தருவித்திடவேதிய சுந்தரரஞ்சிதகுஞ்சிதபாதம் (நா)
பரானந்திடுகோபாலகிஷ்ணன்றுதிப் பாடிப்பாடிப்பணியும்பாதாசம்

வசனம்.

நந்தனார் பிறவிப் பிணிக் கஞ்சித் துதி பண்ணுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

அம்பலவாணாவுன் சரண மடைந்தேனேழை
ஆதரித்தாளுவதுன்பார மல்லவோசொல்லவோ
எடுத்திடுஞ்ஜனனங் கணக்கெழுதத் தொலையாதென்பாடு
இன்னமும்பிறந் திடுவேனோநடேசனேயீசனே
ஆசையெனும்பெருங் காட்டிலேயாற்றுமுழுமூடன்
அகலவிடாதேயும் நம்பினேனென்னையனேயெய்யினை
பாரனந்தகோ பாலகிருஷ்ணன் பணியுமலர்ப்பாதம்
பாவியென்னுள் ளாறவேகருணை பாருமேவாருமே

வசனம்.

அம்பலத்திலாடும் நடனத்தை வர்ணித்துச் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடியபாதா இருவர்கள் நாடும்விநோதா

அநுபல்லவி.

ஆடியபாதா வயனுமாலுக்கினம்
தேடியுங்காணமற் றிரைமறைவாக
திக்திந்திக்தி திந்திக்தியென (ஆடிய)

வீரவெண்டையஞ்சிலம்பசைந்திட மேவுஞ்சடையும்பட ஐயன்
சாருந்தொண்டர்கள்மனங்களித்திட சாலோகாதிபதவியுந்
தந்தோந்தந்தோந்தந்தோமென்று (ஆடிய)

வேதமுனிவர்கள்பாடவுஞ் ஜனகாதியோகிகள்
வெகுநாதமெங்கினுமூடவுந் திருநந்திமத்தளம்போடவுந்
தகுந்தகுந்தகுந்தகுமென (ஆடிய)

பாலகிருஷ்ணன் துதிகள்செய்திடப் பண்ணவர்கள்பூமாரிபெய்திட
சீலமுள்ளசிவகாமிமகிழ்ந்திடத் திருச்சிற்றம்பலத்தரசனுந்
தாந்தாந்தாந்தாந்தாமென்று (ஆடிய)

வசனம்.

நந்தனார் அடிமைத்திறங் காட்டிச் சொல்லிவாறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

அறிந்தறியாமலே செய்தபராத மையாஎன்னை
ஆண்டவனேதில்லைத் தாண்டவங்கள்கடந்திடு மத்தாவுன்சரணம்
பருகியவண்டபிரண்டவராயா அடிமையுன்சரணம்
நடுமாதியுமந்தமுமென்றுமிலாதபிரமமேசரணம்
பொங்குமானந்தக் கடலேவெளியே யறிவினறிவேயுன்சரணம்
என்றும்நிஷ்களநிற்குணரூபா வுன்சரணம்
கருதிநின்மகிமைகண்டோரியாரு எளியேனுன்சரணம்
என்றனுக்குளெண்ணெய்போலெங்குங்கண்ட மகாகுருநாதாவுன்சரணம்
யாரேவெட்டிகண்டுமறியாதவன் கனகசபேசாவுன்சரணம்

வசனம்.

இப்படி யனேகவிதமாய் கொண்டாடியிருந்து தாண்டவம் பாராதகுறைகொண்டு சுவாமியை நான்உள்ளே வரலாமோவென்று கேட்கிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மாஞ்சை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வருகலாமோவையா-உந்தனருகில்நின்று கொண்டாடவுநான்

அநுபல்லவி.

பரமகிருபாநிதியல்லவோ இந்தப் பறையனுபசாரஞ்சொல்லவோ
உந்தன்பரமானந்தத்தாண்டவம்பார்க்கவே நானிங்கே (வருக)

பூமியிற்புலையனாகப் பிறந்தேனே—நான்
புண்ணியஞ்செய்யாம லிருந்தேனே
சாமியுன்சந்நிதி வந்தேனே—பல
சாகரத்தையு மிழந்தேனே
கரை கடந்தேனே சரண மடைந்தேனே—தில்லை
வரதாப்பிரதாபமும் பாபமுந்தீரவே(வரு)

வசனம்.

இப்படித் திருநாளைப்போவாரென்னுங் கீர்த்திபெற்ற நந்தனார் தில்லையில்வந்து கொண்டாடும் பத்திமார்க்கத்தை ஆதிசேஷனால் வர்ணித்துச் சொல்லப்படாத ஞானபத்தி வைராக்கியசாஸ்திரங்கள் குடியிருக்கும் ஊரின்பேர் சொல்லக்கேட்டறியாத பேதையாகியகோபாலகிருஷ்ணனென்னும் பெயர் கொண்ட என்னால் சொல்லத்தகுமானதோ உளறிக் கூறியதால் பெரியோர்கள் பிழை பொறுக்கக் கடமையென்றுசொல்லி வணங்குகின்றார்.

சிந்து.

இதுதானோ தில்லைப்பதி யென்று எக்களித்தா ராடிக் கெக்கலித்தார்-ஐயாவுன்சந்நிதியைக் காண ஆசைவைத்தேன் மிக நேசமுடன்-தெருவிற்பொடித்தூளை அள்ளித் தேகமுழுதிலுந் தாகமுடன் - தரித்தார்திருநீறாய் நாலு சாஸ்திரவேதங்கள் பார்த்துணரும்-பெரியோரிருக்குமிடம்.

வசனம்.

நந்தனார் அந்தத் தில்லைத்தலம் இப்படி யிருக்குமென்று சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செந்தகடுக்கா-ஆதிதாளம்.

தண்டகம்.

ஆகமங்கள்வேதியர்கள்சிவ னடியார்கள்கூட்டம்-நம
தேகமாகியப்போதுவிளைகின்ற யோகிமுனிகளூட்டம்-பூ
லோககைலாசமென்றதைப் போற்றுவார்களாட்டம்-அதி
வேகமாகவெங்கேயாகிலும் வெளியேபோகவேணுமையே
இங்கிருக்கலாகாதையே இங்கிருக்கலாகாதையே
பாவிப்பறையனிங்கேவரலாமோ சுவாமிதரிசனந்தாலாமோ

பாதகமலங்களைத் — தொட்டுப்போமோ
பாவமெனைப்பிரிந்து — தொலைந்துபோமோ
இங்கேஆகாதாகா — தையே
வேள்விசெய்யும்புகைமேமூலக — மெழும்பிப்போகுதையே
புண்ணியவான்கள்புரியுந்தவம்
அரகரசிவனென்றாடிப்பாடிக்கொண்டு
பரிவுடனரனைப் பிரதக்ஷணம்வருமிடம் — ஆகாதாகாதையே
மணியாடுதுவெகுஜனங்கூடுதுவீதிவலமாகுது — திருப்பதம்பாடுது
உள்ளேநடமாடுது பணிவிடைபோகுது — பரவசமாகுது
மெத்தபயமாகுது இங்கே — ஆகாதாகாதையே
தீண்டாதேஇங்கேவேண்டாதேசும்மா — இரையாதேஇங்கேகதியாதே
என்னைப்பாராதேபடிவழிதேடுள்ளே — போகாதே வை வாகாதே
யென்பார் ஆகாதாகா — தையே

சிந்து.

பெரியோரிருக்குமிடம் இந்தப் பேயனிருப்பதுநாயமல்ல - நாளைப்பறைச்சாதி இல்லை நாதன்றெரிசனம் யார்தருவார்-பண்ணைப்பிராணி இந்தப் பாரிலிருப்பதுசிரமமே-என்றேருவத்தோரம் ஒதுங்கி நின்றார்துயர் நீங்கிநின்றார்-ஐயாப்பெருங்கடலை கொண்டு உள்ளங்குழைந்திடவெள்ளமெனக்-கண்ணீர்களைப்பாய இருகைதொழுதாயவர் மெய்தொழுதார்-கீழேபுரண்டழுதார்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

செல்கின்றபோழ்தத்தத் திருவெல்லைபணிந்தெழுந்து
பல்குஞ்செந்தீவளர்க்கப் பயில்வேள்வியெழுபுகையு
மல்குபெருங்கிடையொழுங்கி மடங்கணெருங்கினவுங்கண்
டல்குந்தங்குலநினைந்தயர்ந்தெ யிடைந்தயர்நின்றார்.

வசனம்.

திருநாளைப்போவார் சிதம்பரத்துக்குப்போனபொழுது அதின் எல்லையைக்கண்டு நமஸ்கரித்து எழுந்து விருத்தியாகச் சிவந்த அக்கினியைவளர்த்தி ஆகுதி செய்கின்ற யாகத்தால் உண்டாகிய புகையுமிருந்த பிராமணப் பிள்ளைகளின் நான்குவேதங்களை ஓதும்படியான அடிக்கடி நெருங்கியிருக்கும் மடங்களையுங்கண்டு குறைவாகிய தம்முடைய குலத்தைநினைந்து உள்ளேபோவதற்குப் பயந்து போகாமல் நின்றுவிட்டார்.

இதுவுமது-விருத்தம்.

நின்றவமங்கெய்தரிய பெருமையினைநினைப்பார்முன்
சென்றவையுக்கடந்தூர்சூழ் மெயிற்றிருவாயிலைப்புக்கார்
குன்றனையமாளிகைக டொறுங்குலவும்வேதிகைக
ளொன்றியமூவாயிரமங் குளவென்பாராகுதிகள்.

வசனம்.

எல்லையில் நின்றுகொண்டிருந்த திருநாளைப்போவார் தான் உள்ளேபோயடையக்கூடாத அக்கோயிலின் பெருமை நினைப்பாராகி முதலில் அந்த எல்லையைக்கடந்து ஊரைச் சுற்றி யிருக்கும் மதிலின் திருவாசலையடைந்தார் அங்கே திண்ணைகள் பொருந்திய மலைகள்போலுயர்ந்த மூவாயிரம் வீடுகள்தோறும் ஓமங்கள் செய்யப்படுகின்றதென்று சொல்லிக்கொள்ளுவார் சுவாமியைப் பூசிக்கிறதில்லை மூவாயிரவர்களுடைய வீடுகள் மாளிகைகள் மூவாயிரமென்றார் வேதவிதிப்படியாகுதிசெய்யும் பிராமணர்களுடைய வீதியிலே தாம் போகக்கூடாதபடியால் அதைநினைந்து தங்குலத்தை இகழ்ந்து இருக்கலாகாதென்று அவ்விடம்விட்டு ஒரு குளத்தருகில்வந்து சுவாமியைப் பாராத ஜென்மம் ஏன் படைத்தேனென்று தாழப் புரண்டழுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்சாசாங்கி--ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தச் சடலம்வந்தவா றேதென்றறிகிலேன் நானேதென்றறிகிலேன்

அநுபல்லவி.

சந்ததமுந்தில்லை யம்பலத்தானை
சிந்தித்துமாயச் சிறைக்கறுக்காமல் (இந்தச்)

சரணங்கள்.

அங்கமலங்களைப் போக்கியேசிவ
கங்கையிலாடிக் களங்கமறாமல் (இந்தச்)

ஆடும்நடனங்கண் டானந்தமாகிப்
பாடிப்படித்துப் பணிந்துகொள்ளாமல் (இந்தச்)

அஞ்சக்கரத்தை யெடுத்துருவேற்றி
வஞ்சப்பிறவி மயக்கறுக்காமல் (இந்தச்)

பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதத்தைக்கும்பிட்டு
சிலமுள்ளமுத்தி சித்திபெறாமல் (இந்தச்)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கனகசபாபதி தரிசனம்ஒருநாள் கண்டால்கலிதீரும்

அநுபல்லவி.

ஜனகமகாமுனி கைதொழுதேத்திய தினகரகோடிதேஜோன்மயமாகிய

சரணங்கள்.

மனதிலொடுங்கிய கல்மிஷம்போக்கும்
மாயப்பிறப்பறுத்து மறுவடிவாக்கும்
ஜனனமரணசமு சாரத்தைநீக்கும்
திருவடிநிழலிலே கூட்டியேகார்க்கும் (கன)
சுருதிமுடிவுகளில் சொல்லிக்கொண்டாடும்
தூயமெளிமையெயளி யாகமேகூடும்
சுருமதெறியுந்தை ருத்ரனாடும்
ததிங்கணத்தோமென்று தாண்டவமாடும் (கன)
பற்பலயோசனை செய்வதுந்தொல்லை
பரகதியடையவு பாயமுமில்லை
அற்புதமாகவே காலெனருசொல்லை
அணியுங்கோபாலை திருவைண்டபணியுந்தில்லை (கன)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கரகரப்பிரியை-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கட்டைகடைத்தேறவேணுமே கனகசபாபதிதரிசனங்
கண்டுகளிக்கவந்த இந்தக்கருர் (கட்டை)
கட்டைகடைத்தேற வொட்டுமோஜென்மம்
கெட்டதல்லவோ இதுவுமறியேன் (கட்டை)
முத்தியளிக்கும் பத்தியென்ன
சிற்றம்பலவன் சித்தமறியேன் (கட்டை)

வசனம்.

தேகம்படைத்தால் சிவபத்தி பண்ணவேணுமென்று நந்தனார் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தெண்டகம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

தேகம்வந்தவாறு சொல்லவோ-சிதம்பரேசனடியைத்
தினமுந்தொழுதிருப்பதற் கல்லவோ
இந்தவிதையகத்தைத் நாடுமே-பாவிமனச்சூரங்
திருப்பிடங்காறும வோடுமோ
தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு மாச்சதே-உள்ளேசென்றுநடன
தெரிசனம்பண்ணாமல் போச்சதே

பறையனென்றஜென்மம் போகுமோ-பாழ்விலையாளின்னம்
பாரில்வந்துபிறக்க லாகுமோ
அடிமையென்றுவந்தே னுய்யுமோ-ஒன்றையுமநானறியே
னம்பலத்தெய்வமென்ன செய்யுமோ
பார்த்தெல்லாமழிந்து தோணுமோ-கோபாலகிருஷ்ணன்
பணியும்பரமசிவன்கருணை வேணுமோ

வசனம்.

சிதம்பரதெரிசனங் கண்டபேர்க்கு ஜென்மம் இல்லையென்பார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசனங்கண்டவர்க்கு மறுஜென்ம மில்லை
வரிசையுடனம்பலவன் வாழ்கின்ற தில்லை(தெரி)

சரணங்கள்.

இரவுபகலிடைவிடாதேகாச பத்தி
இன்பமுறுமானந்தம்பொங்கும் நத்தி
பரவிவருமானருளாலணிமாதி சித்தி
பணிந்துவந்துசிற்றம் பலத்தைவலம் சுத்தி(தெரி)

சொர்ப்பமென்றிவ்வுலகம் தோன்றிவரும் வேதம்
சொன்னததுநின்படியாகும் போதம்
அற்புதமிர்தங்கமொடு தாளவகை கீதம்
அனவரதத்திருநடன மாடிவரும் பாதம்(தெரி)

அல்லும்பகலோயாது அடியார்கள் கோஷ்டி
அரகராவென்றமிர்த பானமதைக் கூட்டி
தில்லைவாழந்தணர்கள் கைபிடித்துக் காட்டி
சிக்கெனவேதிரைதிறந்து பரவெளியைக் காட்டி(தெரி)

நஞ்சுண்டகண்டனுக்குக் கொன்றைமலர் சாற்றி
நல்லதிருச்சாந்தணி அம்பிகையைப் போற்றி
குஞ்சிதவத்தந்தமது மனதினுற வேற்றுக்
கோபாலகிருஷ்ணன்தொழும் நடராஜ மூர்த்தி(தெரி)

வசனம்.

தனக்கு தெரிசனங்கொடுக்க அம்பலவாணர் எப்போதுவருவா ரோவென்று விசாரப்படுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி.

பல்லவி.

எப்போவருவாரோ எந்தன்கலிதீர எப்போவருவாரோ

எப்போவருவாரோ எந்தன்கலிதீரச்
செப்பியதில்லை சிதம்பரதேவர் (எப்போ)
நற்பருவம்வந்து நாதனைத்தேடும்
கற்பனைகள்முற்றக் காட்சிதந்தாள (எப்போ)
அற்பசுகவாழ்வி லானந்தங்கொண்டேன்
பொற்பதத்தைக்காணேன் பொன்னம்பலவாணன் (எப்போ)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

வருவாரோஅருள் புரிவாரோஎந்தன்
மனதுசலிக்குது நானென்னசெய்வேன்
அரகரசங்கர வம்பலவாணனை
ஆதரிக்காதிருப்பாரோ ஒருக்கால் (வரு)

வசனம்.

நான் சின்னஜாதியானதால் வருவாரோ வாராரோவென்று ச
ஞ்சலப்படுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி.—ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வாராமலிருப்பாரோ ஒருக்கால் வருவாரோவறியேன்

பாராமலிருப்பாரோ பதஞ்சலிமுனிக்குப்
பாதங்கொடுத்த சசஹெனன்று (வாராம)
கனவில்வந்து கழனிமுழுதும்நட்டு
மனதுமகிழ்ந்துஎன்னை வாவென்றுசொன்னவர் (வாரா)
களங்கமறவேஅவர் காலுக்குகும்பிட்டு
குளத்தங்கரையில்நின்று கூப்பிடும்வேளையில் (வாரா)
அல்லலறுத்தப்பர மானந்தமேதரும்
தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு தெரிசனம்பண்ணியும் (வாரா)

வசனம்.

இதுவரையில் வாராதபடியிருந்தால் இனிமேல் தில்லைத்தலத்தை
டாமல் சுற்றிவந்து தேகத்தைத் தள்ளுவோமென்று நிச்சயம்பல
ணுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்வரக்காணிலேன் என்னசெய்குவேனவர் (இன்)

இன்னம்வரக்காணிலேன் தில்லை பொன்னம்பலவாணன் பண்ணையும்
நட்டுடன்னேயுமிங்கேவாவென்று சொன்னவர்மறந்தாரோ (இன்)

சொல்லும்பொருளுமிந்தச் சோதியேயகிழ்ந்துவாழும்
தில்லையைவிடாயற்சுற்றித் தேகத்தைமாற்றிக்கொள்வதுநல்லது(இ)

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பாதச்சிலம்புகுலுங்கக் கோலமுடனட
னங்கண்டேன் குறைகள்தீர்ந்ததென்றுசொல்லவுந்தான் (இன்)

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டு கண்ணீர்சொரிந்து புரண்டழுவார்.

சிந்து.

கீழேபுரண்டழுவார் என்றுங் கேள்விமுறையில்லையோநாதா
வென்றேதலைகுனிந்தார் எந்தன் வேதனையைக்கண்டுஆதரிக்கும்
தெய்வங்கிடையாதோ பாவி சித்தந்தெளியவிர்த்திதந்து
வாவென்றழையாதோ விண்ணில் வானவர்கள்போற்றுமூனமிலாக்
கனகசபைநடனங் கண்டு காயங்களித்திடநாயடியேன்
வருந்தித்துதியேனே எந்தன் வாணளுருகுவினையே
அடடாஇதென்னஜென்மம்.

வசனம்.

இப்படி புரண்டழுது தான் படுகிற துன்பத்தைக்கண்டு ஆதரிக்கும்படியான தெய்வம் எங்குங் கிடையாதோவென்றும் இருந்தால் வந்து என்னை யாதரிக்காதாவென்றும் என் மனது குளிர ஒருவார்த்தை சொல்லாதாவென்றும் மேலாகிய தேவர்கள் போற்றும்படியானவனே என்னுடைய தோத்திரத்துக்கிரங்கி வரக்கூடாதாவென்றும் உனது நடனசபைக்கு என்னை யழைத்துப்போய்க் காட்டி என்னுடைய இழிவான குலத்தை மாற்றக்கூடாதோவென்றும் இப்படிப் பற்பலவாறுகப் பணிந்து துன்பசாகரத்திலாழ்ந்தார்.

விருத்தம்.

சாதியோதருமந் தனக்குடியானையுந்தள்ளி
ஆதிபாதியென் றறற்றினான் றிசைதனிலேணத்தாம்

மாதவம்புரி தொண்டர்கள்பணிதிரன் மறைக்கக்
கோதிலாவுருக் கொண்டபிப்பிறவிக்குக் குறையோ.

வசனம்.

இப்படிச் சரணாகதமென்று உன்னை நம்பிவந்து துன்பப்படலா மா சிவனே சிவனே யென்று பெருங்குரலிட்டு தனக்குச் சென்மம் போதும் போதுமென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை

பல்லவி.

போதும்போதுமையா-எடுத்தஜென்மம்-போதும்போதுமையா

அநுபல்லவி.

மாதவமாரளை வர்கள்புகழுந்தில்லை
வனத்திலனுதினமும் வளருமம்பலவாணா (போ)

சரணங்கள்.

கோத்துநெளியும்புழு ஆத்தைநரம்புகளும்
நாத்தமலங்களு மூத்திரக்கும்பி (போ)

சந்ததமுமடியேன் யெந்திரம்போலே
வந்தெழுவரையிலும் நொந்துமிருந்தேன் (போ)

கொழுத்தவாணிகள்போலே யிருந்துவிரும்புமென்னை
வயிற்றிலிருந்துபடும் வருத்தமென்னசொல்வேன் (போ)

மாதர்கள்மீதினில் மையல்கொண்டேகிவிடும்
வேதனைகொண்ட வெறும்பயலானேன் (போ)

அண்ணல்கோபால கிருஷ்ணன்பணியுந்திரு
அம்பலமேவும் பொன்னம்பலவாணா (போ)

வசனம்.

ஜென்மமே நஷ்டம் அதிலும் புலையனாகப் பிறப்பது மிகவும் கஷ்டம் என்று நந்தனார் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுரகாப்பிரியை—ரூபகதாளம்

பல்லவி.

இந்தஜென்மம்வேண்டாம் இனி எந்தஜென்மம்வந்தாலும்வரட்டும் (இ)

நந்திருவீதியினில்மந்திரங்களைசொல்லி
வந்தனைகள்செய்துசிந்தைமகிழாத — இந்த

வேதமறிந்தவர்பாதம்பணிந்தவர
போதமறைந்திடாத்தீதடைந்தேன்பாவி — இந்த

பாவிப்பறையநீ தூரவிலகென்று
ஆவிதவித்திடப்பாரினுழைந்திடும் — இந்த

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆகிரி- ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைவலஞ்சுற்றினார் சிதம்பரத்தெல்லைவலஞ்சுற்றினார்

அநுபல்லவி.

தில்லைவலஞ்சுற்றினார் தேவருமறியாத
எல்லைவாசல்கடந்திருளறவேண்டி — தில்லை

சரணங்கள்.

சாதிக்குறையத்தானே சந்ததமுநினைந்து
வேதனைகொண்டுள்ளம் வெதும்பியேவாடி
பாதிப்பிறைபணியும் பரமசிவனைக்கண்டு
போதமடைந்து பரிபூரணமாக — தில்லை

மோகவலைக்குட்சிக்கி மூடமூடனாகவே
போகமேயில்லையென்று புத்திகெட்டேனே
பாகனைவேண்டுடல் பாவசமாகியே
ஏகாந்திற்றன்னை விருத்திட்டுச்சுகிக்க — தில்லை

ஓராறுதாண்டியேயுன் மணிக்கோட்டைகள்
சீராறுகாணாத சிதம்பரரகசியம்
ஈராறுநாள்கொண்டு இருத்திப்புலன்றனையும்
போராடபெருகியே பெருவெளிகாண — தில்லை

வசனம்.

இப்படித் தில்லைத்தலத்தைவிடாமல் சுற்றிவந்தால் தன்னிடம் சுவாமிவருவாரென்றும் மனதைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனாகல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருவார்வருவார்மனமேமயங்காதிருசொன்னேன்சொன்னேன்
வேணதுதருவார்கருணைபுரிவார்திருவம்பலவன்
பரகதியுந்தருவார்சாதியறையனென்றும்பாரார்நீயதை
உறுதிகொள்ளவேணும்மெய்யன்புடன்
அரகரவென்றொருதரஞ்சொன்னாலும்போதும் வருவார்

வசனம்.

தன்னைஇரட்சிக்குஞ்சமையம் இதுதானென்றுசொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம-தன்யாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுநல்லசமயமையா ரட்சிக்க இதுநல்லசமயமையா

சரணங்கள்.

இதுநல்லசமயமையா வென்னைரட்சித்தாளும்
உமமகேசநடேசசபேசா இதுநல்ல
பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பதங்களைக்காண
சீலமுள்ளமுத்திசேருவதற்கே இதுநல்ல

வசனம்.

இவ்வளவுசொல்லியும் இங்காமம்போகவேண்டிய தென்னவெ
ன்றுசொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம-பியாகு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இச்சகம்வராமற்போன தென்னகாரணஞ்சுவாமி
கருணைக்கடலென்றுயென்றன் காதில்கேட்டுமயங்கினேன்

சரணங்கள்.

ஆலமருந்தியண்டருமீனை யாதரித்தவுனதுகீர்த்தி
பாலகிருஷ்ணனைப்பாடித்தினமும் பணிந்திடும்நடராஜமூர்த்தி
பழிபெத்தநான்செயினும் பாவித்திடுசிதம்பரமென்று
மொழிந்தநவர்வழிபெற்றவர் கனகசபாபதியிப்படி

விருத்தம்.

ஆண்டானைப்பரவையும் வேண்விளைமைந்தும்
குன்றிடாதவம் புண்ணியமாயினுங்குவிந்தும

விண்டிடாமலேயீசன் றனக்களித்தவிவேகம்
மன்றுளாடியபாதத்திலேமனம்வருமே.

வசனம்.

மகாபுண்ணியசாலிகளுக்கு முத்திவருமேயன்றி தனக்குவாராதென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தனுசாரி-ஆதிதாளம்.

சாதியில்தாழ்ந்திடும்புலையனுக்கும்பர — கதியோ வேத
சாஸ்திரஞானிகுமோதறியாதது — விதியோ
நண்டுநத்தைகளைவதைசெய்தருந்திய — தேகம் மன்றுள்
நடனதெரிசனங்காணவென்றலதி — மோகம்
எந்தவழியைக்கண்டேறுவது — ஞானம சேக
நீசனுக்கன்றோதெரியுமந்தவு — பாயம்
சிதம்பரமேபோவேனென்றுரையா — பாவி இந்த
ஜென்மமெடுத்துவீணேகதவிக்குதே — ஜீவி

வசனம்.

இப்படிநான் ஈனசாதியாயிருந்தபோதிலும் உம்முடைய சரணாவிந்தத்தில்வைத்தபுத்தியை மறந்தவனல்லவென்று சொல்லுகிறார்.

துக்கட-இ-ம்-மணிரெங்கு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எப்படிகெட்டாலுந்தன் பொற்பதமறவேன்காணும் எப்படி.

சரணங்கள்.

அற்புதமாகியதில்லையம்பலவாணரேநான்
சொற்பனத்திலுமையன்றி மெய்ப்பொருளாகவும்வேண்டேன்
தப்பிதமெத்தனைசெய்கினும்
கைப்பிடித்து ஆண்டுகொள்ளும் எப்படி

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

இவ்வண்ணமிரவுபகல் வலஞ்செய்தங்கெய்தரிய
அவ்வண்ணனினைந்தழுங்கி யடித்தொண்டரயர்வெய்தி
மைவண்ணத்திருமிடற்றார் மன்றுநடங்கும்பிடுவே
தெவ்வண்ணமெனநினைந்தேசே சறவினொடுந்துயில்வார்.

வசனம்.

இத்தப்பிரகாரம் இராப்பகலாக வலம்வந்துகொண்டு உள்ளே போகக்கூடாத்தன்மை நினைத்துவருத்தப்பட்ட உயர்வுபொருந்திய அடியவர் வேசாறி கரியநிறமுள்ள கழுத்தினையுடையசிவாயி கனகசபையில் ஆடுகின்றகூத்தை எப்படிதரிசிக்கலாமென்று விசனத்தோடும் நித்திரை செய்வார் இப்படி நித்திரை செய்து மறுபடியும் எழுந்து சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கண்டா-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விருதாச்சென்மமாச்சேவந்தும் விருதாச்சென்மமாச்சே
சதாகாலமுமையன்சந்நிதானத்திலிருந்துநிதானம்பெறாமல் (வி

சரணங்கள்.

முத்தியளித்திடுமூர்த்தியைக்கண்டு
பத்திபண்ணிப்பதமடையாமல — விரு
பொற்கழலசையப்பொதுவிலிருந்து
நடமாடும்பதந்தனைப்பாராமல — விரு
தில்லைக்கதிபதிதெரிசனங்கொடுத்தா
லெல்லையிலாவென்றிரங்கியழைத்தும் — விரு

வசனம்.

தனதுபதவிக்கு யோக்கியனல்லவென்று தள்ளுவாரோ கொள்ளுவாரோ அப்படிதள்ளினாலும் தில்லையிலேதானே யென்தேகத்தைவிடுவேனேயன்றி திரும்பிப்போகமாட்டேனென்று சொல்லிப்புலம்புகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தள்ளுவாரோஎன்றனைக் கைக்கொள்ளுவாரோ

சரணங்கள்.

தள்ளிவிட்டால்நான்போகேன் தனித்திருக்குஞ்சபையமல்ல
அள்ளிவிட்டென்னன்னை அம்பலவாணரெதிருக்கால் — தள்

எனதாவதென்றபிமானமிச்சையறும்பிச்சைபண்ணி
மனமிறந்ததூவெளியில் மருவாதபாவியென்று — தள்

நாறுமிந்தப்பொய்யுடலை நானென்றெண்ணிநான்சுமந்து
தூறுபட்டதுன்பமெல்லாந் தொலைந்ததென்றிங்கேவந்தும் — தள்
பாலகிருஷ்ணன்தேடிவரும் பாதமலர்காணேனே
வேல்விழியார்மோகங்கொண்டு விர்த்தியற்றமூடனென்று — தள்

சிந்து.

அடடா இதென்னசென்மமென்று அத்தனதனெல்லைசுற்றிவந்தார் இரவுபகலோயார் இதையீசன்கண்டு விசுவாசமுடன் பாலகிருஷ்ண ன்பணியும் திருப்பாதமுள்ள தில்லைநாதனவன் கனவிலுருவாகியது.

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்,

இன்னல்தருமிருபிறவியிது தடையென்றேதுயில்வா
ரன்னிலையேயம்பலத்து ளாடுவாரறிந்தினிதில்
மன்னுதிருத்தொண்டரவர் வருத்தமெல்லாந்தீர்ப்பதற்கு
முன்னணைந்துகனவின்கண் முறுவலொடுமருள்செய்வார்,

வசனம்,

இப்படித்திருநாளைப்போவாரென்னும் நந்தனார் இரவுபகலோயாமல்தில்லைத்தலத்தைச் சுற்றிவருவதால் தேகவருத்தமடைந்து வருத்தத்தினால மயங்கிச்சோர்ந்து நித்திரையடைந்தார் அந்தநித்திரையிலேநடராஜமூர்த்திவந்து காக்ஷிதந்துசொல்லுவார் எனக்குமிகவும் பிரியமுள்ளநந்தனே யும்மிடத்தில் நம்முடையபக்தர்களாகிய வேதியர்களைவரச்சொல்லுவோம் அவர்கள்முன் நீர் அக்கினிப்பிரவேசமாகியெழுந்துமறைபடித்து வேதியர்களுடனே சபாபிரவேசம் பண்ணுமென்றுமாயகர்த்த ஐயன் அந்தர்த்தியானமானார் நந்தனார் கனவில் சாட்சியானதைக்கண்டு களித்து விழித்துத்தெளிந்து அளவில்லாத சந்தோஷங்கொண்டேனென்றியறிந்து சுவாமியைத் தோத்திரம்புரிந்துசொல்லுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சந்நிதிவாராலாமோ சுவாமி தெரிசனந்தாலாமோ சந்

இல்லறவாழ்வாம் பணிமுடி
இருந்தேனன்றோ மிகவாடி
அல்லும்பகலும் தொண்டாடி
அறியேனைகனக சபைநாடி சந்

விதிவிலேசத்தே வந்திருந்தேன்
வேடிக்கைபார்த்துக்கொண் டிருந்தேன்
சாதியிற்றாழ்ந்தவனென் றறிந்தேன்
தனித்திருப்போமென்றிங்கே வந்தேன் சந்

காளாக்ஷிசிக்கனல் — மூட்டி
காலமதியண்டமே — லோட்டி
பாலாறுபெருகவேயெனக் — கூட்டி
பார்த்துமில்லான் — தோட்டி சங்

வசனம்,

நந்தனார் தான்கண்டசொற்பனத்தைக் கொண்டாடுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சொற்பனங்கண்டுகொண்டேன் அதிசயமாய்ச்
சொற்பனங்கண்டுகொண்டேன்

அநுபல்லவி,

சொற்பனங்கண்டுகொண்டேன்எல்லாக்கற்பனையென்றறிந்தேன்வேத
தற்பதவாக்கியமே வுருவாகி யற்புதநடனமபுரியவின்று — சொற்

சரணங்கள்,

அம்பிகைமாளுள்மான்மழுவணிந்திடுஞ்செந்தேளன்செம்பொன்னம்
பலத்தனிலானமத்தைமேபாட மறைகள்பாடிக்கொண்டாடமண்டலத்
தோர்சடைதிருந்த மண்டடமணிமேபசைசேனார்ந்து மனதுருக மறவிருக — சொற்
காரத்துருக வாக்குருக
உண்மையாமோகமில்லாதாரையும் அருந்தி மைழந்தும்பொல்லாதாகியமா
யப்பிணியையெல்ல மருந்துசொல்ல வழிபிறசெல்ல நல்லபண்ணவர்
மூரசடிக்கபதஞ்சலிவியாக்கிரமபாதத் தாதிக்மாயன் கோபாலகிருஷ்ண — சொற்
னாசனிக்க உடுக்கையடிக்க உலகத்துறக்க இறக்க

வசனம்,

நந்தனார் தான்கண்டகனவு நிட்சயமோ பொய்யோவென்று சந்
தேகப்படுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சூரியகாந்தம்-சாப்புதாளம்,

பல்லவி,

கனவோநினைவோ கண்டதுமிதோ — கனவோ
மனதிலுறுதிகொள் வழியென்றுங்காணேன்
நித்தியானந்தனிலாரு இக்கனுருவாய்வந்து — கனவோ
முத்திதருவேனென்று நத்திப்பேசினதுண்டு
ஆறுமிகழ்ந்துகள் ஆம மாறும்புலையனென்னை — கனவோ
வாழும்பரமபதத்து க்கரு மைமறைந்த
இட்டமெருக்கியதூ கட்டியெழுப்பியொரு — கனவோ
வெட்டவெளியைகாட்டி கட்டளையிட்டது

வசனம்,

தான்கனவில்கண்டதுபோல் சுவாமி வருவாரோவாராரோ வென றுசஞ்சலப்படுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாமராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

வருவாரோவாரோவருவாரோ எந்தன்
மனதுசஞ்சலிக்குதையோ எப்போ வரு

திருவாருந்தென்புலியூர் திருச்சிற்றம்பலவாணன்
குருநாதனாகவந்தானந்தன் குறைதீர்க்கக்கனவுகண்டேன்
இருவினைப்பிணிகளைக் கருவறுத்திடுகிறேன்
பயப்படாதேயென்றுசொல்ல வரு

மறைநாலும்வழுத்தரியா மகிமைபெருநடராசன்
கழலுறுஞ்சேவடியை நாடிநம்பினவனல்லவோ
அனுதினஞ்சிவசிதம்பரமென்ற
வடிமைய்யற்கருள்புரிந்திடவிங்கே வரு

மணிமார்புஞ்செஞ்சடையும் பார்க்கவெகுமையலானேன்
பணியுங்கோபாலகிருஷ்ணனிடம் பரமதயாநிதியல்லோ
பவக்கடலடிக்கடி பெருகுதுகிலேக்குமோ
மலைக்குதுகரையேற்ற வரு

வசனம்,

நந்தனார் இப்படி அநேகவிதமாய் வருவரோ வாராரோவென்று பலவிதமாகக் கொண்டாடுகிறார்,

திருநாளைப்போவார் புராணம்,

விருத்தம்,

இப்பிறவிபோய்நீங்க வெரியினிடைமூழ்கி
முப்புரிநூன்மார்பருடன் முன்னணைவாயெனமொழிந்து
வப்பரிசேதில்லைவா ழந்தணர்க்குமெரியமை
மெய்ப்பொருளா னாரருளியம்பலத்தேமேவினார்,

வசனம்,

நந்தனார்கனவிலேவந்து சொல்லிய நடராஜமூர்த்தி தில்லைமூவா யிரம்பேர்கள் கனவிலேவந்துசொல்லுவார் பத்தர்களே எனக்குமிகவும் பிரியமுள்ளவனாகிய திருநாளைப்போவானென்னும் அழகாகியநாமத்தை க்கொண்டு என்னைக்காணவேண்டுமென்று தன்னைக் காணிக்கைகொ ண்டுசோதியிற்மூழ்கவேனென்று மிகவுந்தழைந்துகொண் டிங்கேவாலா

காதென்றுபயந்தாங்கொண்டு தன்னைத்தவிர மற்றதெல்லா மனித்தியமென்று பத்திபண்ணியடையவேண்டுமென்றுதில்லையைச்சுற்றிக்கொண்டு தெற்குக்குளத்தங்கரையிலிருந்து ஆடிப்பாடி ஆனந்தங்கொண்டு இருக்கிறார் அவனை என்னைப்போல நினைத்து நீங்களெல்லோருமபோய் அழைத்துவாருங்களென்றுசொல்லி சுவாமிமறைந்தார் இப்படிக்கண்டனவை மூவாயிரம்பேர்களும் பேரம்பலவாசல்வந்து ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொள்ளுவார்கள்,

தரு-௫-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்,

கண்ணிகள்,

அதிசயமொன்று கேளப்பா தீக்ஷதரே
யர்த்தராத்திரிப்போதி — லென்னேஎன்றன்

ஆதிபரவசமாகத் ஆதிபரவும்பல
வாணென்கனவில்வந்தா — ருன்னே

வாஸ்தவமெனக்குமிந்த வண்ணமாகக்கனவில்
வந்துரைத்தாரிங்கே — ணாடிஉத

யாஸ்தமயமாகுமுன் னவராட்படிக்கு
அழைப்பதுத்தமமென்று — ரோடி

அப்போதங்குவந் தவப்பண்ணுதீக்ஷதர்
ஆமாமி தகிச்சயந்தான் — எங்கோன்

செப்பியசொற் செந்திவளர்த்திடச்
செய்யவேண்டுமவ — ரியந்தான்

அவசியமென்கிறீர் காரியந்தெரியாமல்
ஆருககடுக்குமோ — புலையன்சிறந்த

தவசிரேஷ்டர்கூழந் தலத்தினில்வருகத்
தலைபத்தோ அவன்பந்தா — லலைவன்

பத்தியுள்ளவனேபரமனுக்குயிர்தோழன்
பதஞ்சலிபுலிப்பாதா — காட்சிசிவன்

சித்தத்தின்படிசெய்துசெனனங்களைகடப்போம்
தெளிவீர்நீங்களிந்தச் — ருடசி

என்றாரங்குசிவசங்காதீட்சதர்
இன்னமுந்தாமசு — மேதோகீச்சன்

ஒன்றாலுந்திருச்சந்நிதிக்குவருவ
தொருக்காலுங்கட்டுத் — தகாதேநா

சொல்லுமென்றாவாவெமன்றுருங்கட்டுச்
சிந்தத்திலுள்ளசந் — தேகம்தெளிய

அல்லும்பகலுமேமாயாமேசாஸ்திர
மாராய்பவற்குமேறேத்ர சாகரம்

தளும்படியேசிச்சந்தேகந்தெளிவது
தத்தென்றுரைத்த மொழியே-நம்

பெருங்கூட்டமாகவேகூடிச்சென்றாரவர்
பேதமறத்தொரு வழியே

வசனம்,

தில்லைமூவாயிரவர்கள் சாஸ்திரிமார்களிடத்திற் சந்தேகந்தெளிதல்

விருத்தம்,

மறைக்கிழவரிவ்விதஞ்சென்றார்களங்கே
மனுவிக்கியானிகளாசீரவாதஞ்செய்து
வந்தகாரியமேதோஉரைப்பீரென்ன
மற்றுனானவர்தங்கள்கனவிற்றோன்றி
குறைந்தமதிபுலச்சாதியந்துதித்தோன்
கோதிலாநந்தனெனைபோனவல்லன்பன்
கூறுமிவ்வூதில்லைவலம்வருவானானை
கொணர்ந்தவனைத்தீமூழ்கச்செய்தேஅப்பால்
முறையொழிசந்நிதியில்கம்முன்பாக
விடுங்களென்றருளிச்செய்தவர்மறைந்தார்
உணர்ந்தோர்முன்னிதுதெரியச்சொல்லவந்தோம்
மொழியுமாருத்தாம்யாதென்றார்நீதி
அறிந்தவன்றோமந்தப்படிக்கேசெய்வ
தழகாகுமென்றனர்பின்மகிழ்ச்சியாலே
ஆந்ததில்லைமாநகரத்தெல்லைச்சுற்றி
யாவொர்க்கதுரைத்தேதேயோர்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்,

விருத்தம்

தம்பெருமான்பணிகேட்டதவமறையோரெல்லோரு
மம்பலவர்திருவாயின்முன்பட்சமுடனின்று
மெம்பெருமானருள்செய்தபணிசெய்வோமென்றேத்தி
கம்புரிவுபெருகவருந்திருத்தொண்டர்பார்ச்சார்ந்தார்.

வசனம்.

தமதுபிரானுகிய சபாநாதரிட கட்டளையைக்கேட்ட அவம்பொ
ருந்திய பிராமணர்களெல்லோரு மம்பலவாணரது கோயிற்றிருவாசல்
யின

முன்புகூடி பயந்தோமெம்முடைய ஆண்டவாருள்செய்த ஊழியத்தைச்செய்வோமென்று வணங்கி அன்புமேற்பட்டிருக்கும் திருநாளைப்போவாரைத் தில்லைமூவாயிரவர் தேடவருகிறார்கள்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

தொண்டனானவனிலமே தில்லையில்வந்து தொண்டனானவனிலமே,
அண்டசராசரமெங்கும்படியளந்து
மன்றுளாடியமன்னவர்க்கடிமை — தொ
சொல்லும்பொருளுமற்றுச்சோதிமயங்கொண்
டல்லும்பகலுமற்றம்பலவாணன் — தொ
அஷ்டதிசையுப்பரிபூரணமாகவே
மட்டில்லாதவளர்ந்தோங்கியநாதன் — தொ
வாசியடங்கிசிவனைவழிகண்டால்
தேசிகவடிவுடன்தெரிசனந்தருவார் — தொ
பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேத்தியபாதன்
கோலச்சிலம்பணியுங்குண்டலநாதன் — தொ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

திருநாளைப்போவார்தெரிசனங்காணத்
தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள்வருகிறார் — திரு
பத்திவெள்ளமதுகரைபுரண்டோடும்
பரமானந்தக்கடல்மூழ்கக்காட்டும் — திரு
அரகரசங்கரசிவவென்றுஞ்சொல்லும்
அநித்யசடத்துக்கபாயத்தைவெல்லும் — திரு
அடியவபாமெத்தப்பெரியவரென்று
அம்பலவாணரருள்விடைகொண்டு — திரு

இதுவுமதுசித்து,

பதம்-இ-ட்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

தேடித்திரிந்தார் பாருடூரச் சூர்தம்மைத்
தில்லைமூவாயிரவர் யாரும்

அநுபல்லவி,

நடுஞ்சனூர்வேதப்பிர தாசனை
நடுங்கைசிவகாமிப்பிரா ணேசனை
ஆடும்பதநடனை சபேசனை
ஆவலாகத்தொழுதேவரும் தேசனைத் தே

சரணங்கள்,

தண்டாமலர்மலர்த் தடமும்-மாதர்களாடிக்
கொண்டாளடித்திடி மிடமும்-அன்னமளிக்க
உண்டாளைத்துங்கூடு மடமும்-சோரர் பாவுஞ்
சண்டாளராமூலா ழிடமும்-அன்றிச்சூத்திர
சாதிமுதலாணடபல வாடையும்-பல்லாண்டு
ஓதியுலாவிவரு மேடை-மனுவிக்கியான
நீதியுணர்ந்தோர்கள் மாடமின்னமும்பல
மாதிரிகளாருந்திண்ணை மேடை-உன்னதமாகக்
கொங்குமிகுந்தகருவெங்குமைத்திடுஞ் சோலை-கருப்பஞ்சோலை
தங்குமுயர்ந்தகதித்திடும்வாழையின் சோலை-தாழையின்சோலை
தெங்குமிளுப்பையுமொன்றுபொருந்திய சோலை-காவினிற்சோலை
இங்கமைதானபலாக்கமுஞ்சேர்ந்திய சோலை-மற்றுள்சோலை
எங்குஞ்சுற்றிப்பார்த்துமறையோர்கள் தங்கள்தங்களங்கமேங்க
நதியிதமும்
பொங்கரவணிந்தசிவசங்கரன்கிருபை யிதன்றே யோங்க
கூக்குரலிட்டுங்
சன்னையபுறச்சேரியிற்காங்களைக் குவிந்தெங்களைத் தாங்க
மனமுவந்து
இங்கேயெங்கள்பங்கினிலிருந்து மேழைவருத்தம் நீங்க
கிருபைசெய்தற்கு
உன்னைத்தேடவென்றுவந்துக்கொண் டாடி
உரியவேதமந்திரங்கள் பாடி
முன்னூன்றுசொன்னநந்தனார்வா காடி
முனைந்தகோட்டைக்காத்திறனவிளாங் தோடி
தேடித்தேடித்திரிந்தார் பாரும் நந்தனார்தம்மைத்

வசனம்.

இப்பிரகாரம் தில்லைமூவாயிரவர்களுந்தேடி அலுத்து ஓரிடத்தில் யாவருங்கூடி சுவாமியைத் துதிசெய்கிறதென்று நிச்சயஞ்செய்து தோத்திரஞ்செய்கின்றார்கள்,

கரு-இ-ம்-கல்யாணி-அட-தாளம்.

பல்லவி.

உனதுமகிமையை யொருவரறிவார்களோ
உலகிலுள்ளோரையனே

சரணங்கள்.

கனவிலேவந்தெங்களுக்குச்சொன்ன	அந்த
காரணமறிந்ததிக்காலையிலே	யெழுந்த
இனத்தார்நாங்கள்யாருமிசைந்தொருமித்	திந்த
எல்லைமுழுதுஞ்சேடியினைத்தோமெங்களுக்	கந்த
இணையில்லாதநந்தனொருவனு	மகப்பட
வில்லையென்னசெய்வோம்	ஸ்திரப்பட-உள்ள
அடையவர்திரிபுரமனலாகவே	முடித்த
வன்பாகமானமழுவுங்கையிலே	பிடித்த
விடப்பாகனைகாளிவெட்கும்படி	நடித்த
மெய்யர்துயர்தவிர்த்தாளையாதென்றே	படித்த
வாறுநீயறிந்தருள்செய்	ஐயனே
வனசவிகர்புதசரணத்	தூய்யனே-உன்னை
அன்னைசிவகாமியனுதினம்வளர்	தில்லை
யம்பொனசபைவருமேவாற்காரக்கொருதாய	தில்லை
உன்னையன்றியிலகத்துக்குப்போதரு	மில்லை
யுக்தமனே யெங்கட்குரியதுணையு	மில்லை
ஓதுநந்தனார்தம்மைவரச்	செய்யும்
ஊழ்வினைதவிர்த்தவர்க்கு அருட்	செய்யும்-உன்ன

வசனம்,

இவ்விதமாகச் சுவாமியைத்துதித்துத் தில்லைமூவாயிரவர்களனைவரும் நந்தனைத்தேடி யனுத்துவருமார்க்கத்தில் ஒதுப்புறமாக நின்றுக்கொண்டிருந்த நந்தனார் வேதியரைக்கண்டு தூரயிலநின்று தலைவணங்கிச்சொல்லுவார்.

விருத்தம்,

இட்டமுடனடிபணிந்தனைமொடுங்கித் தவம்புரியுந்தில்லைமன்று,
ளொட்டிநடராசன் கனவின்கண் சொன்னமொழி நம்பிக்கையாலே;

இட்ட மூட்டன் திருநாளைப்போவாரிடம்வேதியர்களேருமனோ து, இட்டி நெருங்காதையுமென்றேவிலதியோர்வார்த்தைகேளிரென்றா

கீர்த்தனம் இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி,

இட்டநெருக்கிவருகாதே சுவாமி-காதில்
கேட்டபேர்க்குபாவமவரு மெனதுசென்மம்பூமி-இட்
இட்டர்புகழ்தில்லைதனில் செழித்துவாழும்வேதியர்கள்
இஷ்டமிதுவல்லவேயென்றுமிசாலவேணுமோபுலையன்-இட்
உலகினில்கடைச்சாதியெந்தனுக் குவமையாருமில்லையே
பலவிததுஷ்டகருமஞ்செய்து பாரில்வந்தபுலையன்-இட்
வேலைசெய்துவுடம்புவளர்க்க வேணுமந்தஅடியேன்
தோலுமெலும்புழுதுகினில்சுமந்து அலையும்புலையனேயே-இட்
செத்தமாடிழுப்பதெனது வேலைபடித்துமெல்லை

வசனம்,

இப்படி வணங்கிச்சொல்லிய திருநாளைப்போவாரைப்பார்த்துவே தியர்கள்சொல்லுவார்கள்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சாதியிலுயர்ந்தாலென்ன இந்தப்பெரும்பெருமையுமில்லையே
சாதிப்பெருமைகொண்டதாலே சங்கரனருளடைவது
ஆதரவுடனேரங்களிலுந்து அழைப்பாரோபார்ப்பாரோசேர்ப்பாரோ
அனிபெருமைவாயீசன்கழலை மதியிலுன்னியடிபணிந்து
தெளிந்தவர்தம்மைமுத்திதேடுமோ நாடுமோகூடுமோசாதியில்

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லியபின் தாங்கள்வந்தகாரியம்பேசுவார்.

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

ஐயரேயப்பவாருடர ரவியப்பொழுதணைந்தோம்
மெய்யமழனமாந்துமக்குத் தரவேண்டியெனவிளம்ப
கையுமெனத்திருத்தொண்டர் தானுமந்தமென்னதொழுதார்
தெய்வமதமுனிவர்களுந் தியமைத்தோமெனமொழிந்தார்

வசனம்,

ஐயரேசருடையகட்டளையால் இப்போது வெல்விதமாகிய அக்கினியைமூட்டி உமக்குஅதில்முழுகும்படி கொடுக்கவந்தோமென

றுசொல்ல இளையமனைவியுடைய திருநாளைப்போவார் அடியேன் கட்டளைகடைத்தேறினேனென்று அவர்களைத்தொழுவார் தெய்வீகமா யவேதத்தையுணர்ந்தபிராமணர்களும் நீவிர்த்தீரேறென்று சொ ல்ல நந்தனார்கேட்டுச் சந்தோஷமடைந்து நான் இன்றைக்குத்தான்மூ ந்தனேனென்று வேதியர்களைப்பார்த்துச்சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கண்டேன் கலிதீர்ந்தேன் பவக் கடல்கரையேறிவந்தேன்
சோதிமறைமுடிவாஞ் சொல்லரிதிருமீசன்
பாதம்பணிவிடைசெய் பாக்கியவானுமைக் — கண்
சலனைக்காணின்முன்னே யிருள்விலகுமுங்கள்
சொல்லைக்கேட்கமுன்னே துன்பங்கள்தீர்ந்திடக் — கண்
அன்னங்கருகச்செய்யுங் கண்ணுதலேயுங்கள்
உன்னக்குடியாய்க் கொண்டருங்கள் தெரிசனம் — கண்

வசனம்.

நந்தனார் நான்பின்னைசாதியாயிருந்தபோதிலும் தெய்வ மிரங்கிற் றென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தனுசாரி-ஆதிதாளம்.

எனக்குமிரங்கிற்றே காண் மெத்தவெளுமைஜாதியல்லோ
தனக்குத்தானேயிருந் தவப்பிரபஞ்சமுந்
தன்னுள்ளடக்கிப் பொன்னம்பலவன்றிருவுடை — என
அல்லும்பகலு மருந்தவஞ்செய்யினும்
மதியாரொருவரும் பகைத்தெய்வம் — என
நான்குமறைமுடிவும் காணரியவனை
தேடியுண்மையுலகமரிய — என

வசனம்,

நந்தனார் என்னையுஞ்செய்தீரே இவ்வுலகின்கண் யாவருக்கு க்கிடைக்காதபாக்கியம் கிடைத்ததென்று சொல்லுவார்:

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆஹிரி-ரூபகதாளம்.

அம்பலவாணனைத்தென்புலியூரானை — கும்பிட்டபணிக்கேதனே
அர்ச்சனை செய்த — கும்பிட்டிருக்கேதனே
தில்லைபாதியில்வந்து — எல்லைகடந்தேனென்று
அல்லலறுத்தேனென்றுசெந்திக — வினையெல்லாமவறுத்தேனே
தாண்டவமாடின — ஆண்டவன்சேவடி
வேண்டித்துதித்தேனே முழுதுணர்க்கு — தாண்டிக்கடந்தேனே

எந்தனைனதென்றெந்தவேளையுமாயுஞ்
சிந்தைநழுவிற்றேசேர்தவனென்று   சிந்தைதழுவிற்றே
தென்னாதமிழ்ப்பாடியுள்ளமுருகியுள்ளில்
கள்ளங்கருகிற்றேகருத்திலெட்டா   வெள்ளம்பெருகிற்றே
ஆசைவலையைப்போட்டுமோசப்படுத்துஞ்சில
பாசங்குலைந்தாரோஅளவிடா   கிலேசந்தொலைந்தாரோ
பெண்ணாரிடுமாலுக்கொண்ணாவிதனைச்சடைத்
தண்ணாத்தணைந்தாரோகருணைபொங்கு   கண்ணாலணைந்தாரோ
அடுத்துவந்தவனென்றுபிடித்தபேய்களையோட்டி
தடுத்தாளக்கொண்டாரோபரமபதங்கொடுத   தாளக்கண்டாரோ

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்,

மறையவர்கள்மொழிந்ததற்பின் றென்றிசையின்மதிபுறத்துப்
பிரியுரிஞ்சுந்திருவாயின் முன்னாகப்பிஞ்சகர்தன்
னிறையருளால்மறையவர்க ணெருப்பமைத்தகுழியெய்தி
யிறைபவர்தான்மனங்கொண்டே யெரிசூழல்வலங்கொண்டார்.

வசனம்,

அப்படிபிராமணர்சொல்லினபின்பு தெல்திசையிலுள்ள மதிலின்புறத்திலே சந்திரனைத் தாழ்ந்துபோகும்படி உயர்ந்திருக்கும் திருகோபுரவாசலுக்குமுன்னே சுவாமியின் நிறைந்தகிருபையோடுங் கூடிய கட்டளையால் பகர்ந்திருக்கின்ற நெருப்பின்குழியை அடைந்து நடேசருடைய திருப்பாதத்தை மனதில்தியானித்து அக்கினியைச்சுற்றி வலமாகவந்தார்.

இதுவுமது. விருத்தம்.,

கைதொழுதுநடமாடுங் கழலுன்னியழல்புக்கார்
எய்தியவம்பொழுதின்க ணெரியின்கணிம்மலமாய்ப்
பொய்தகையுமுருவொழித்துப் புண்ணியமாய்முனிவடிவாய்
மெய்திகழ்முந்நூல்விளங்க வேணியனார்முடிகொண்டான்.

வசனம்.

கையாற்கும்பிட்டுநடனஞ்செய்கின்ற நடேசருதிருப்பாதங்களை மனதில்உருதியாய்நினைத்து அக்கினியில்புகுந்தார் அப்படிச் செய்தபோது அந்தநெருப்புல் இந்தஉலகம்பந்தமாகிய நிலையில்லாத உடலத்தையொழித்துப் புண்ணியஞ்செய்கின்ற பெருமைபொருந்திய பிராமணமுனியின் வடிவாய்த் தேகத்தில் பூநூல்விளங்கச்சடைமுடியோடும் யெழுந்தார்.

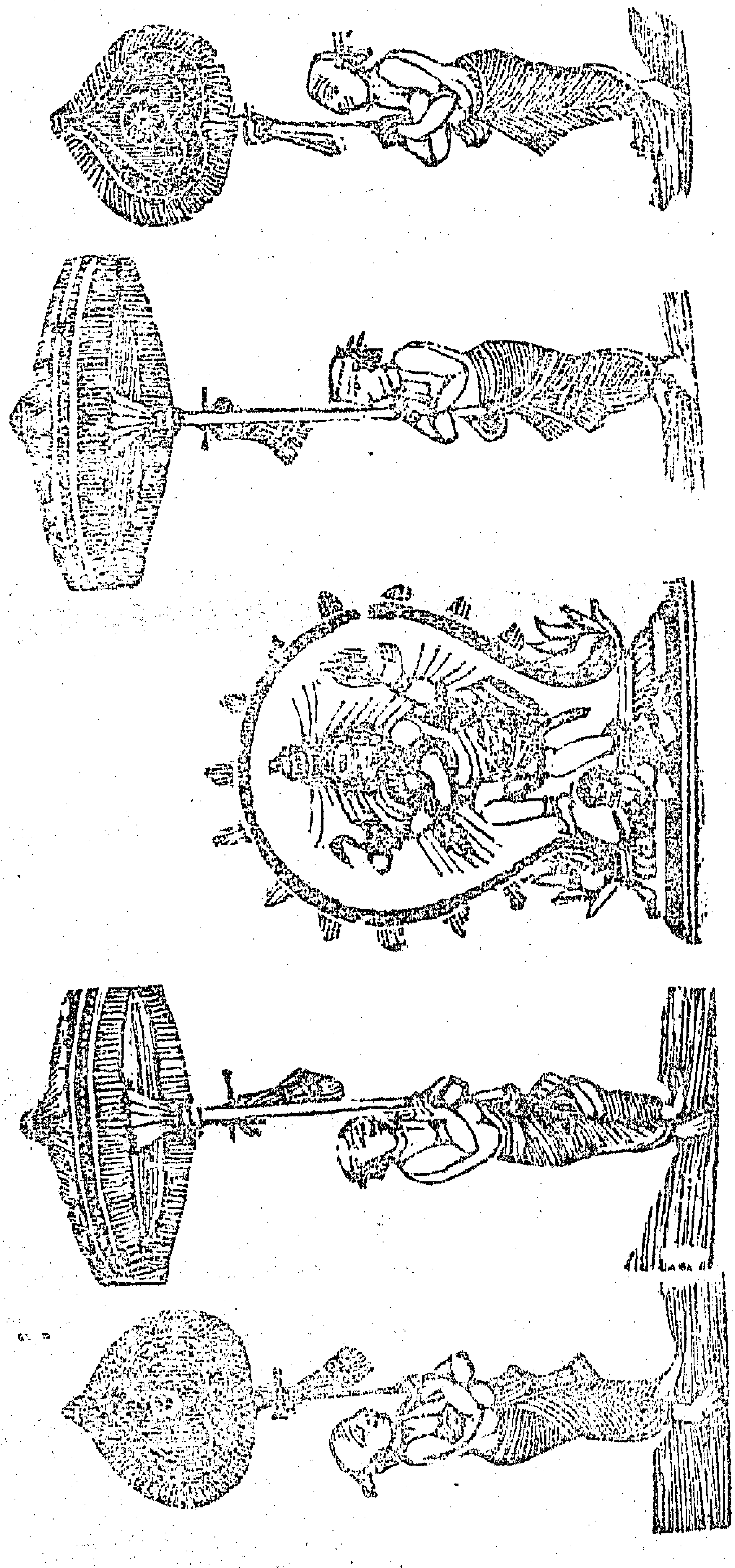

கீர்த்தனம்-௩ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

யாகோற்பவமானா ரந்தணர் ஆரானாலும்
யாகோற்பவமானார்

அநுபல்லவி,

சிவனாருமைந்த
சிறந்தமேமிக
தவனாவனைக
தன்னைக்கொண்டதே
தபனனேடுயர்
மெவருங்காந்தருவ
கைகையச்சிரமேற்
கனகசடையைத்
செய்யகுண்டத்திற்
செனித்துதேவர்புகழ்
சித்தியாகியபதம்
பத்தியாய்த்தொழும்
காதிற்குண்டல
கதித்தமார்பிட
ஓதுஞ்சடைகள்
ஒடியேவினை
ஏதமற்றசதுர்
நீதவேதியர்கள்

வாக்கியம் சித்தத்திலெண்ணி
சிலாக்கியம்
பாக்கியம
யோக்கியம்
கவனமேவிலரு
மெவருங்கண்டுதொழ யாகோ
பதித்து சிவனே.யென்று
துதித்து
குதித்து கதிரவன்போல்
நடித்து
மூற்றும்பாம்புபுலி
பதத்தைக்கண்டுதொழ யாகோ
யிலங்க முப்புரிநூலுங்
யிலங்க
துலங்க அவனைவிட்டு
கலங்க
வேதமோதிவரும்
போதுமென்றுதொழ யாகோ

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்,

செந்தீமேலெழும்போது செம்மலர்மேய்வதெழுந்த
அந்தணன்போற்றோன்றினா ரந்தரதுந்துமிநாதம்
வந்தெழுந்ததிருவிசிம்பில வானவர்மகிழ்ந்தேபார்த்துப்
பைந்துணர்மந்தாரத்தின் பனிமலர்மாரிகள்பொழிந்தார்

வசனம்,

இவர் நெருப்பில்நின்றும் எழுந்தபொழுது செந்தாமரைப்புஷ்பத்தின்மேல் உதயமாயெழுந்தருளிய பிரமாவைப்போல பிரகாசித்தார் பெருமைபொருந்திய ஆகாசத்தில் அந்தரதுந்துமியின் கோஷமாமென

னது உண்டாயிற்று தேவர்கள் சந்தோஷமாய் ஆரவாரித்து அழகாயிருக்கின்ற கற்பகவிருட்சத்தின் குளிர்ச்சிபொருந்திய மலர்களை வருஷமாகச்சொரிந்தார்கள்.

இதுவுமது-விருத்தம்.

திருவுடையதில்லைவாழந்தணர்களுந்தொழுதார்
பரவரியதொண்டர்களும் பணிந்துமனங்களிப்பயின்றார்
அருமறைசூழ்திருமன்றுளாடுகின்றகழல்வணங்க
வருகின்றார்திருநாளைப்போவாராமறைமுனிவர்

வசனம்.

ஞானசம்பத்தையுடைய தில்லையில்வாழும் பிராமணர்கள்கைகூப்பினார்கள் பரவுதற்கரிய மற்றைச்சிவபத்தர்களுந்தொழுது மனதில் களிப்படைந்தார்கள் வேதங்கள் முழங்குகின்றகனகசபையில் ஆடுகின்றபாதத்தை வணங்கும்பொருட்டுத் திருநாளைப்போவாராகிய ஒருவேதமுனிவர்வருகையின ஆனந்தத்தாண்டவத்தை வருணித்துச் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ப-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாதெய்தெய்யென்றாடுவாருவர்
தத்திதெய்தத்தித்தெய்யென்றாடுவார்
ஆதிபராபரமாகியசித்து
ஆனந்தங்கொண்டொருகாலையெடுத்துத் — தாதெய்
அண்டசராசரமெங்குமடங்க
ஆதிசேடனார்முடிகளுருங்க — தாதெய்
சிலம்பொருந்தியமுனிவர்கொண்டாட
திங்களைச்சூடியசெஞ்சடையாட — தாதெய்
பார்புகழுந்தில்லைச்சிதம்பரநாதன்
பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேற்றியபாதன் — தாதெய்

கீர்த்தனம்-இ-ம-பந்துவராளி ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

குஞ்சிதபாதத்தைக்காணும் மனசஞ்சலப்பாவத்தைத்தீரும்

அநுபல்லவி.

செஞ்சிலம்பணிசையக் கனகசபைதனில்
ஜெணுதக்கதஜெணுதக்கபி திமிதத்தோமென்றாடிய-குஞ்

சரணங்கள்.

நெஞ்சிற் கவலையை யாற்றும - இந்த
வஞ்சப் பிறவியை மாற்றும் கானுடை
வஞ்சி சிவகாம வல்லி மகிழ்ந்திடும்
தஞ்ஜும் ஜகஜெகந்தரிகிட தக்கிட தோ மென்றாடிய-குஞ்

சரணமென்றிங்கேநான் வந்தேன்-ஜன
மரணத்தில்மிக நொந்தேன்-அந்த
கரணக்கல்மிஷங்கள் போக்கியேகாத்திடும்
இந்திராவானவர்மாமுனி வந்துபிதந்துதிசெய்திடும்-குஞ்

பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதா-ஜோதி
நால்வர்க்குதவிய நாதா-பெயந்தன்
மேலேகிருபைசெய்து வெற்றியளித்திடும்
அந்தனைகர்த்தனைசுத்தனையித்தனை கீர்த்தனஞ்செய்திடும்-குஞ்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனாகல்யாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார் அம்பலந்தனிலே பொன்னம்பலந்தனிலே

அநுபல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார் அயனும்மாலும்பாடினார்
அந்தரங்கமாகச் சிந்தித்தபேர்க்கநாள்
தந்தோந்தத்தோமென்று திந்தோந்தோமென்று ஆன

சரணங்கள்,

பதஞ்சலிமா முனியைநோக்கிப்
பார்த்தபேர்கள் குறையைப்போக்கி
இரமித்தமன் நறிவைநீக்கி
ஏகமாக காலைதூக்கி-ஆன

மத்தளதாளா மதிரமுழங்க
வளரும்பிரமதா கணங்களிலங்க
தத்தமிதக்கிட தோமென்றிலங்க
சடையுந்துலங்க சதங்கைகுலுங்க-ஆன

பாலகிருஷ்ணன் பணியும்பாதன்
பார்த்தபேர்கள் வரப்பிரசாதன்
ஞானமபுகழுஞ் சீலபோதன்
சுந்தரநாதன் அம்பிகைபாதன்-ஆன

வசனம்.

இப்படியாடிய தாண்டவதரிசனங்கொடுக்க இன்றைக்குத்தான் சித்தமிரங்கிற்றென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனாகல்யாணி ஆதிதாளம்.

சித்தமிரங்கிற்றோ யான்முன்செய்ததவ முற்றிற்றோ
அத்தாபரிசுத்தா வுன்னுடல்காணவந்தேன
எனையாளாண்டகோன் இதுவேசமயம் முன்னுடல்காணவந்தேன்

சாதிமுறைபோக்கும் என்னைச் சதுர்மறையோனாக்கும்
போதாசாதாவுன் னாடல்காணவந்தேன்
என்னையாண்டுகொள் இதுவேசமயமுன் னாடல்காணவந்தேன்
பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பாதா பதஞ்சலியார்போற்றும்
சிலாதிரிசூலாவுன் னாடல்காணவந்தேன்
என்னையாண்டுகொள் இதுவேசமயமுன் னாடல்காணவந்தேன்

சிந்து.

கனவிலுருவாகி வந்துகாட்சிகொடுத்துக் கடாட்சிததழின்னெரியினி டைமூழ்கி வெகுயின்பம்பெருகிய வன்புருடன்வேதமுனிவடிவாய்த்தி ல்லைவேதியர்கை தொழுதாதாவாம் அங்கம்புனைகிநயமாய்ச் செம்பொன்

வசனம்.

திருநாளைப்போவாராகிய முனிவர் அக்னியில் குளித்தெழுந்து கனகசபையில்வந்து மனமுருகி ஆனந்தம்பெருகி எம்மாண்டவராகிய நடேசமூர்த்தியைத் தோத்திரஞ்செய்கின்றது.

தேவாரம்.

பாளையுடைக்கமுகோங்கிப் பன்மாடநெருங்கியெங்கும்
வாளையுடைப்புனல்வந் தெறிவாழ்வயற்றில்லைதன்னுள்
ஆளையுடையுடைக்கழற்சிற் றம்பலவனாடல் காணாப்
பீளையுடைக்கண்களாற் பின்னைப்பேய்த்தொண்டர் காண்பதென்னே

பொருவிடையொன் றுடைப் புண்ணியமூர்த்திதன்
னுருவுடையன் மலை மங்கைமணாளனுலகுக்கெல்லாந்
திருவுடையந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச்சிற்றம்பலவன்
றிருவுடையைக் கணகொண்டெமற்றினிக்காண்பதென்னே

தொடுத்தமலரோடு தூபமுஞ்சாந்துங்கொண்டெப்பொழுது
மடுத்துவணங்குமயேந்திரமாலுக்குங் காண்பரியான்
பொடிக்கொண்டணிந்து பொன்னாகிய தில்லைச்சிற்றம்பலவ
னுடுத்ததுகில்கண்டகண் கொண்டுமற்றினிக் காண்பதென்னே

வைச்சபொருணமக் காகுமென்றெண்ணி நமச்சிவாய
வச்சமொழிந்தேன் தில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
பிச்சன்பிறப்பிலிபேர் நந்தியுந்தியின் மேலசைத்த
கச்சினழகுகண்டாற் புன்லைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே

நெஞ்சின்றநீலமலர்கின்ற தில்லைச்சிற்றம்பலவன்
மஞ்சின்றவான்கண மலைதன்கண்டுமகிழ்ந்துநிற்க
நெஞ்சின்னெறியும்விளக்கொற்ற நீலமணிமிடற்றான்
நெஞ்சினறவாடல்கண்டாற் பின்னைக்கண்கொண்டுபோர்ப்பதென்னே

ஊனத்தை நீக்கியுலகறிய வென்னையாட்கொண்டவன்
தேனைத்தெளிதனை யினியான் தில்லைச்சிற்றம்பலவனெங்கோன்
வானத்தவருய்யவன் னஞ்சையுண்டகண்டத்திலங்கு
மேனத்தெயிறுகண்டாற பின்னைக்கண்டுகொண்டதென்னே

தெரித்தகணையாற்றிரிபுர மூன்றுஞ்செந்தீயின்மூழ்க
வெரித்தவிறைவனிமையவர் கோமானிணையடிகள்
தரித்தமனத்தவர்வாழ்கின்ற தில்லைச்சிற்றம்பலவன்
சிரித்தமுகங்கண்டகண் கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

திருக்கமிசைத்துத்தன் றேருள்வலியுன்னித்தடவரைய
வரக்கனாலெடுத்தாரப்ப மலைமகள்கோன்சிரித்து
வரக்கன்மணிமுடிபத்து மணிதில்லையம்பலவ
னொருக்கமித்தவிரல்கண்டகண் கொண்டுகாண்பதென்னே

வேற்றாகிவிண்ணாகிநின்றாய்போற்றி மீளாமேயாளென்னைக்கொ
ண்டாய்போற்றி, யூற்றாகியுள்ளேயொளித்தாய்போற்றி யோவாதசத்த
த்தொளியேபோற்றி, யாற்றாகியங்கேயமர்ந்தாய்போற்றி யாறங்கநா
ல்வேதமானாய்போற்றி, காற்றாகியெங்குங்கலந்தாய்போற்றி கைலம
லையானேபோற்றிபோற்றி

சுற்றுமமரர்சுரர்பதி நின்றிருப்பாதமல்லாற்
பற்றொன்றிலோமென்றடைப் பரவையுணஞ்சையுண்டாய்
செற்றங்கனங்கனைத்திவிழித் தான்றில்லையம்பலவன்
நெற்றியிற்கண்டகண் கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

சித்தெழுந்த செழுங்கமலத்தன்சேவடிகள்
மைத்தமனத்தவா வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
முத்தம்வைரமும் மாணிக்கந்தனுள்ளடங்கியதூவு
மத்தமலர்க்கண்டகண் கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

பிச்சாடல்பேயோடுகந்தாய்போற்றி பிறவியறுக்கும்பிரானேபோ
ற்றி, வைச்சாடலன்றுமுகந்தாய்போற்றி மருவியென்சிந்தைபுகுந்
தாய்போற்றி, பெச்சாகபுரமூன்றுமெரித்தாய்போற்றி போகாதென்சி
ந்தைபுகுந்தாய்போற்றி, சர்ச்சார்ந்தைமனைசந்தாய்போற்றி கைமலையா
னேபோற்றிபோற்றி

மருவார்புரமூன்றுமெரித்தாய்போற்றி மருவியென்சிந்தைபுகுந்
தாய்போற்றி, யுருவாகியென்னைப்படைத்தாய்போற்றி யுள்ளாவியாங்
கியொளித்தாய்போற்றி, திருவாகிநின்றதிருவேபோற்றி தேசம்பரவப்
படுவாய்போற்றிபோற்றி

வானத்தார்போற்றுமருந்தேபோற்றி வந்தென்றன்சிந்தைபுகுந்
தாய்போற்றி, யூனத்தைநீக்குமுடலேபோற்றி யோங்கியழலாய்நிமிர்

திருநாளைப்போவாரென்னும்,

வசனம்,

தமக்குமுன்னிருந்த உடலமாகியமாசுதீரும்பொருட்டு அக்கினியாகிய திருமஞ்சனமாடியெழுந்து குற்றமற்றபிராமணமுனிவராகிநடேசருடைய திருவடியையடைந்தவராகிய திருநாளைப்போவாருடையபதத்தைப்புகழ்ந்து தீவினையாகிய கடலறும்படி தில்லைமூவாயிரவர்கள் போற்றிசெய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

வாழிவிருத்தம்.

பங்கயமாதர்வாழி பார்மகளுமையாள்வாழி
செங்கண்மாலயனும்வாழி தேவர்கள்முனிவர்வாழி
தங்குநான்மறைகள்வாழி தாரணியரசர்வாழி
பொங்குநல்வல்லோர்வாழி போதமெஞ்ஞானம்வாழி.

மங்களம்,

ஓடிதரு-இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருநாளைப்போவாருக்கு ஜெயமங்களம் எங்கள்
தில்லைமூவாயிரவர்க்கு சுபமங்களம்

அநுபல்லவி.

இருடிகள்முனிவர்க ளீத்தினசயமென
விருதாமுடிமிசை மருதத்துதிசெய்தன்
பரவுமுப்பாசப் பிரமங்கள்துதிக்கிடும்
பாமனுமெம் பலத்தினில்கதித்திடும்-திரு

சரணங்கள்.

திருவாசமுந்திருக் கோவைபாடினவர்க்கும்
சீர்காழியிலுதித்துச் சிறந்தசம்பந்தருக்கும்
ஒருமாதிடந்தாதுக் குகந்துவிடுத்தவர்க்கும்
உருவமொப்பிலாத்திரு நாவுக்கரசருக்கும்
உரியமறைக்கு மூயற்கலைகட்கும்
உரகபதிக்கும் உவணபதிக்கும்
ஓதுசங்கிரகுரியர் முனிவர்களுக்கும்
திதிலாதபா வலர்முதலானவர்க்கும்-திரு

நந்தனார்திவ்வியசரித்திரக்கீர்த்தனை

முற்றிற்று.

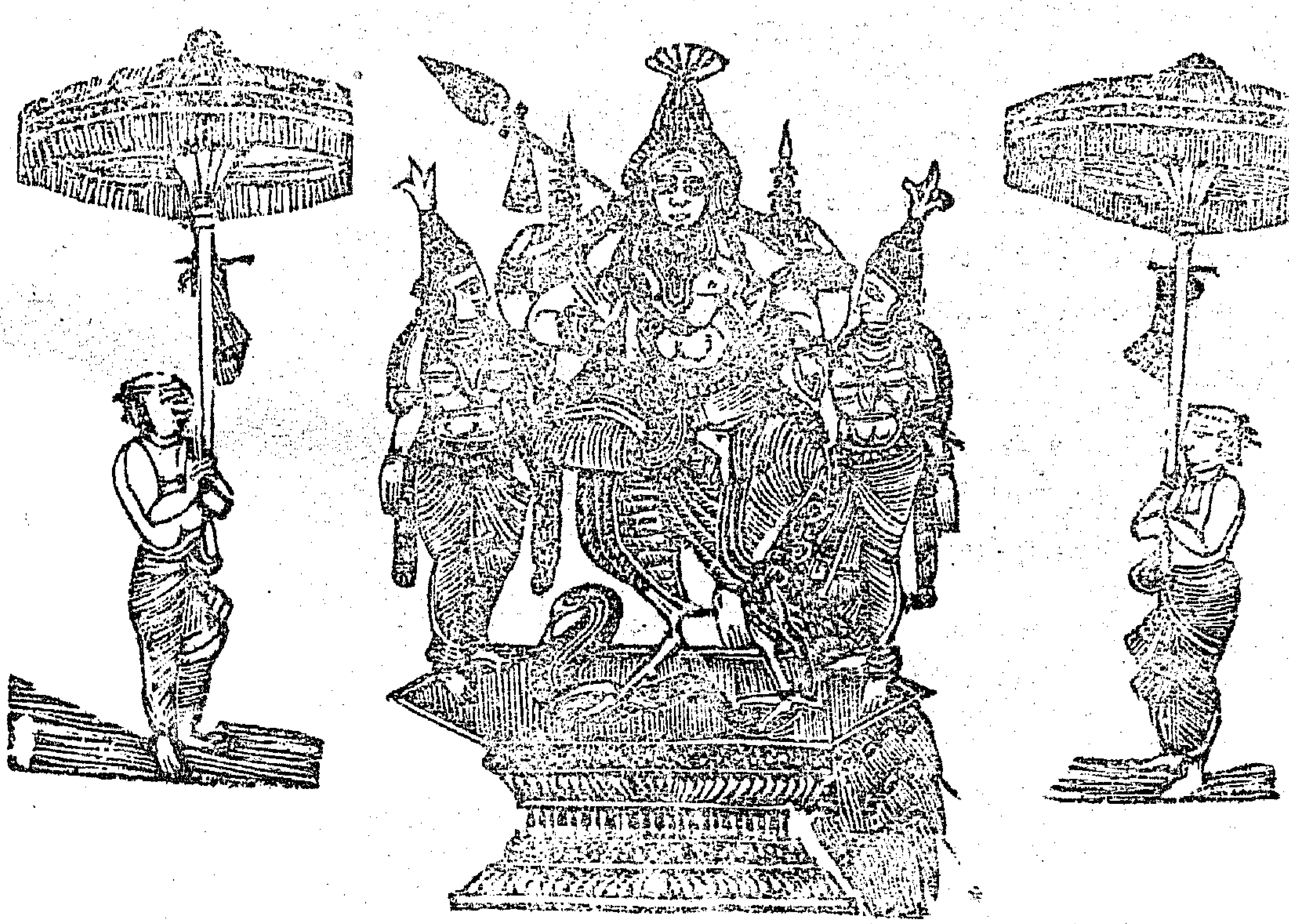

உ

சிவமயம்.

சிதம்பரக்கும்மி.

விநாயகர் துதி.

சீர்மேவுதில்லையம்பலத்தில் - அன்பு
சேரக்கும்மிதமிழ்பாட
கார்மேவுமேலைக்கோபுரவாசல்
கற்பகப்பிள்ளையார்காப்பாமே 1

முக்குறுணிவிநாயகர் தோத்திரம்.

சர்க்கரைமோதகதேங்காயுங் - கொண்டு
சந்நிதிமுன்பாகத்தான்படைத்து
முக்குறுணிப்பிள்ளையாரைவேண்டி
முழங்கிக்கும்மியடியுங்கடி 2

சுப்பிரமணியர் துதி.

கோலமயிலின்மீதேறி - வந்து
கும்பமுனிக்குவருள்செய்யும்
பாலசுப்பிரமண்யன் ஷடாட்சரத்தைப்
பாடிக்கும்மியடியுங்கடி 3

அன்னாசேவிக்குக்கைகூப்பி - யாருங்
கையிலெடுத்துள்ளேபாணம்பண்ணி
அங்காடமற்சிவகாமிசந்நிதி
சார்ந்துகும்மியடியுங்கடி 4

கற்றிவர்க்குச்சிலையப்பாருங்கடி - நல்ல
சோதிமயக்கமயமானபதடி
தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாறுங்கூடிச்
சபைநந்தசபையைப்பாருங்கடி 23

பாவிகள்கண்ணுக்குச்செப்போடு - உற்றுப்
பார்த்தால்பத்தரைமாற்றுத்தங்கம்
கோணவடாடியமாணிக்கவாசகர்
கோவிலைப்பாருங்கடி 24

அஞ்செழுத்தாலேமதிலுமுண்டாம் - பர
மானந்தக்கும்பமுமங்குண்டாம்
அஞ்செழுத்துப்படிக்கப்பாலேயிராம்
மானந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. 25

கோடியுகந்தவஞ்செய்தாலுமிந்தக்
கோயிலைப்பார்க்கமுடியாது
ஆடியபாதத்தைக்கண்டோருக்கிணை
யாரென்றுசொல்லுவோம்பாருங்கடி. 26

நெற்றியிலேதிருநீரணிந்துஎன்றும்
நிஷ்களமாகிசிற்சபையில்
இத்திக்கேசிவநாமத்தைப்பூசிக்குந்
தீட்சதாகூட்டத்தைப்பாருங்கடி. 27

வெட்டவெளியிற்றிரைதிறந்துயார்க்கும்
வேதியர்நிதமுங்காட்டுவார
சட்டமுள்ளசிவசிதம்பரமென்று
சாய்ந்துக்கும்மியடியுங்கடி. 28

இல்லைவெளியைக்கண்டேண்டி - அங்கே
தேகம்பரவசங்கொண்டேண்டி
அல்லலறவாசலின்றேண்டி மிக்க
ஆனந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. 29

ஆகாசலிங்கத்தைக்கண்டேண்டி - அங்கே
யாவருமறியாமல்நின்றேண்டி
ஏகாந்தமாகவிருந்தேண்டி மன
தேகந்துலைத்துப்பாருங்கடி. 30

சித்தஞ்சிதம்பரமாச்சுதடி முன்
செய்தவினையெல்லாம்போச்சுதடி
சுத்தப்பிரம்மமயமாச்சுதடி யதைச்
சொல்லத்தெரியுமோபாருங்கடி. 31

சாதிபேதங்களற்றேனடி - இந்தச்
சாஸ்திரமானதைவிட்டேனடி
போதமயக்கங்கொலைத்தேனடி யின்று
புகுந்துகும்மியடியுங்கடி. 32

நாடுந்தைப்பூரணபூசத்திலே-ஏக
நாயகன்றன்குருவாரத்திலே
ஆடியநாடகம்பாம்புபுலிக்கனக்
காமென்றுகும்மியடியுங்கடி. 33

சஞ்சிதகர்மங்கள்விட்டேனடி-பல
சாகரத்தையொழித்திட்டேனடி
குஞ்சிதபாதத்தைத்தொட்டேனடி மனங்
கூர்ந்துகும்மியடியுங்கடி. 34

சொல்லும்பொருளையுமற்றாயே-முன்
துன்பமனைத்துமொழித்தாயே
அல்லும்பகலுமற்றாயேதில்லை
யானந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. 35

விதியெழுத்தைக்கிழித்தாச்சு-முன்
விட்டகுறைவந்துதொட்டாச்சு
மதியமிர்தமுண்டாச்சுதென்று
வாழ்த்திக்கும்மியடியுங்கடி. 36

கோவிலுக்குள்ளேயனேகமுண்டு-அந்தக்
குறிப்பறிந்ததைச்சொல்லுவீரே
தேவாரகசியம்பள்ளியறைவந்து
தெளிந்துக்கும்மியடியுங்கடி. 37

சண்டேஸ்வரர்தம்மைப்பாருங்கடி-அந்தச்
சந்நிதிக்கேகைகொட்டுங்கடி
மண்டலம்புகழுமழகர்வாசலில்
வாழியபாடுவோம்வாருங்கடி. 38

வீட்டுக்கவலைகள்விட்டொழியார்-மெத்த
வீம்புகள்பேசியேவீணலைப்பார்
பாட்டைப்படித்தாலுஞ்சிதம்பரம்வந்த
பலனதல்லவோபாருங்கடி. 39

புத்திரபாக்கியமெத்தவுண்டாம-பசும்
பொன்னுதனிப்பூஷணமுமுண்டாம்
பத்தியுடன்கோபாலகிருஷ்ணனைப்
பணியக்கும்மியடியுங்கடி. 40

சிதம்பரக்கும்மி-முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார் திவ்வியசரித்திரக் கீர்த்தனைகளின்

அகராதி.

பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
அடக்கியானே	48	ஐயாவுன்னடைக்	74	சிதம்பரம்போ	24
அஷ்டமாசித்தி	28	ஐயமெத்தக்கடி	87	சித்தமிரங்கிற்	134
அடிக்கதுபோது	73	ஐயோதெய்வமே	75	சிவலோகநாதனை	17
அம்பலவாணே	103	ஒருநாளும்	20	சின்னசாதிய	86
அம்பலவாண	126	கட்டைகடைத்	108	சுவாமிதெரிசன	34
அரகரசிவனே	31	கண்டேன்கலி	126	செய்யுமுபாயம்	75
அரகராசங்கர	96	கனவிலில்கண்	77	ஜெபஜெகதீசா	11
அறிந்தறியாமலே	104	கனவேவரினே	108	சேதிசொல்லவந்	47
ஆமங்கள்வேதி	105	கனகசபாபதி	107	சேரிமுற்றுஞ்சிவ	51
ஆடியபாதா	103	கிட்டநெருங்கி	125	சொற்பனங்	118
ஆடியபாதத்தை	43	குஞ்சிதபாதத்	13?	ஞாயந்தானோநீர்	13
ஆடுஞ்சிதம்பர	9	குற்றமெத்தனை	82	தள்ளுவாரோ	114
ஆனைடக்கு	32	கெண்டாமணி	93	தாதாதாநீஆடிய	13
ஆதனூரிலொரு	97	கொண்டாணடி	100	தாதெய்தெய்	130
ஆருக்குப்பொன்	86	கொள்ளடக்கமா	91	திருநாளைப்	122
ஆனைக்கங்கா	131	கோபுரதெரிசன	92	திருநாளைப்போ	13
இதுநல்ல	114	சங்கரனைத்துதி	142	தில்லைவலந்	113
இதுவேநில்	95	சந்நிதிவரலா	117	தில்லைத்தில்	94
இனதாரோநில்	94	சபாதரிசனங்	10	தில்லைச்சிதம்ப	41
இந்தச்சடலம்வந்	107	சற்றேவிலகியிரு	20	தில்லைவெளி	44
இந்தஜென்மம்	112	சாதியில்தாழ்ந்	125	தில்லைத்தலமே	45
இரக்கம்வராம	13	சாதியிலுயர்ந்	25	தில்லையம்பலத்த	49
இலவுகாத்த	73	சிங்காரமான	18	தில்லைச்சிதம்பர	56
இவர்சிங்கார	18	சிதம்பரமேகினை	55	தில்லைத்தலத்தை	49
இன்னம்வாக்	113	சிதம்பரம்வந்தா	96	தெரிசனஞ்செய்	21
உத்தாரந்தாரு	50	சிதம்பரதரி	86	தெரிசனம்தன்	19
எங்கேயுமக	90	சிதம்பரம்போய்	88	தெரிசிக்கவேணு	57
எப்படிக்கெட்	115	சிதம்பரம்போகா	40	தேகயத்தவாறு	18
எப்போவருவா	110	சிதம்பரதரிசன	58	தொண்டரைக்	122
எல்லோருமொரு	24	சிதம்பரபோ	59	நட்டநடுவினி	59
ஏனைக்குமிங்கி	126	சிதம்பரதரிசனம்	25	நந்தன்சரித்திரம்	12

பெயர்.	பக்கம்.
நந்தன்சிதம்பரம்	கூய
நந்தனைத்தபரி	அக
நந்தனும்வந்	சஅ
நந்தாஒருசேதி	உ
நந்தாவுனக்கிந்த	எஅ
நந்தாவுன்கினவி	அரு
நடக்கினிநமபய	சஉ
நந்தாக்கருவு	அஎ
நாமென்னசெய்	ருஎ
நாளைப்போகாம	உச
நீசனுய்ப்பிறந்தா	ள
பத்திசெய்குவீ	ருஅ
பத்திகள்செய்தா	சாக
பத்திபுண்ணி	ருங
பறையாநீசிதம்பர	ருக
பாடிவாய்மன	ருரு
பார்த்துபயிழை	சாக
பித்தந்தெளிய	காய
பித்தனைப்போன	காய
புண்ணியவிந்த	சாரு
பெரியகிழவன்வ	ருகா
பெரியோசினம்	எரு
போதும்போது	ளஉ
மற்றதெல்லாம்	உக
மாங்குயில்கூவுது	கூஉ
மாடுதின்னும்புலை	காஅ
மார்கழிமாதந்திரு	காஎ
மார்கழிமாதத்தி	கூரு
மீசைநரைத்து	ருரு
வருகலாமோவா	ளசா
வருவாரோவரு	ளய
வருவார்வருவார்	ளச
வருவாரோவாரங்	ளயக
வழிமறைந்தி	ஓகா
வாராமலிருப்பா	110
வாரிருக்குதே	16
வானோர்புகழ்தில்	97
விருதாச்சென்ம	116
வேதம்படித்தது	99
வைதியாஏழை	38

கடுக்காய

அரகராசிவசிவ	சாய
குதித்தார்	உக
வீரன்	ருஎ

பெரியகடுக்கா

திருநாளைப்போ	39

தெண்டகம்

சத்திப்புலிபோ	40

சுலோகம்

மெள்ளப்பேசி	15
தேவாரங்கள்	132

தரு அகராதி

அடடாநந்தா	66
அதிசயமான	120
அய்யாசொல்லு	85
அரகரதிரிபு	109
ஆனந்தைக்கூத்	62
இனிஉன்குற்ற	70
உன்னதுமகிமை	24
ஏதுக்கெனமீது	62
சனகாதாசரண	6
கொண்டானடி	1
சிந்தனைசெய்து	45
சடாதபொன்	21
திருநட்டுத்தனமாத்	71
நந்தனுக்கோஉன்ற	81
பதியாகஆ	63
யாதோர்பவமா	129

தொண்டிச்சிந்து

ஐயேயொருசேதி	46
பழனமருங்கணையு	6
அடடாயிதென்	117
அவர்காரு	15
இதுதானோ	105
இவாவெகு	45
களவினிலுருவா	132
கீழேபுரண்டழு	111
கெனைடாமணி	93
சிவன்வேடிக்	
செய்யும்பணிவி	19
நாளைப்போவே	32

பெயர்.	பக்கம்.
வழனமங்கணை	14
பாப்பாஜா	33
பெரியோரிருக்கு	109
சேணிச்சாரு	23
கனையடமல்	71
செந்தாமரைமலர்	15
வாருங்கள்	29
தேடித்தேடித்	172
ஆசைநேசாருக்	91
திருவளர்தருபா	
திருநாளைப்போ	16
ஆமத்தியாந்தனுக்	8
சீமேவுந்தில்	137

ஆனந்தக்களிப்பு

கானுதகண்ணெ	98
கனுடவிருக்	25
நந்தாநீசிவபத்த	84
இருச்சொல்அ	9
நந்தனார்சிவவே	8
நந்தனாசிவசிவ	54
நந்தனார்தில்லைய	26
நந்தனார்தில	56

அகவல்

புலையர்எல்லைப்ழி	38
பாக்கியமீ	29

ஏசல்

புலையாபார்பயா	29
புலையர்ஆண்டிம	30

கலித்துறை

அண்டமான	114
கோவளர்தி	76

துக்கடா

அரஅர	56
சட்டயா	21
நந்திரா	20
மாளாப்பிறவி	22

சலாயி

கலம்வந்து	18
சிவனோ	19

விருத்தங்கள் அகராதி.

பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
அடிமுடியொன்	75	காலனுடல்	25	இல்லைவாழ்ந்த	கஅ௫
அடியவர்கள்	86	காலமேவந்தானி	48	நாளைப்போவே	93
அந்தணர்க	135	[illegible]	122	நாற்பதுவேலி	61
அய்யரேவாரும்	78	கொள்ளையெனும்	41	நிறைவாங்	107
அல்லெனுங்குழ	67	[illegible]	8	பகாந்துகு	19
அலப்பொழுது	87	சாதியின்முறை	43	படிபாழ்தில்லை	௫ய
அறிவுமிகு	74	சாதுகுலம்	49	பண்ணையாவையு	அ0
இந்தகைமாச	23	சாதிபேதமுங்	12	பித்தமது	கா0
இத்தனைநாட்	36	சாத்திரக்குப்பை	86	புத்திசொல்லி	௱எ
இப்புரிசாயிருக்	99	சிலையணிந்திடும்	68	பொய்ச்சடல்	கா௪
இப்பரிசாயிருக்	[illegible]	[illegible]	129	மறைக்கிழவ	௱௨க
இப்பிறவிபோய்	116	சேரமிசை	20	மறையவர்கண்	௱௨எ
இரவுபகல்	49	செல்கின்றபொ	106	மணங்கண்ட	௫க
இவ்வண்ணமிர	115	சேரிவந்தார்	22	மாசடம்பு	கஅ௫
இன்னந்தரு	117	தம்பெருமா	121	வக்கணைக்கார	௨க
ஊரில்விட்டடை	15	தவம்பெறு	32	வணககமாய்ச்	காஅ
ஐயரேயம்பலவ	125	தாரில்லாத	75	வாருட்ட	க0அ
ஓதியடிவீரா	52	திட்டமுடனடி	124	வாண மவிய	அஅ
ஓங்காரமென்	44	திருமறையோர	8	வானிருந்த	எ௨
கடுவருந்திய	79	திருப்புனகூர்ச்	45	வேதமோடறஞ்	அஎ
கதிரொருமுக	59	திருவுடைமதில்	13	வேதியரிப்ப	எ௪
காணியைத்தெய்	44	தில்லையில்போ	41	வேதியரே	௫க
கற்பமீக்கண்	82	தில்லையைக்	95		

—()—